

OGRANAK SELJAČKE SLOGE BUŠEVEC



1995. - 1998.



TIPOMAT

PODUZEĆE ZA GRAFIČKU DJELATNOST

PROMET I POSLOVNE USLUGE d.o.o.

Staro Čiče, Juraja Habdelića 70

Tel. 01/ 6230 033 Fax: 01/ 6230 034

brošure
knjige
tiskanice
katalozi
kalendari
plakati
prospekti
pozivnice
posjetnice
razglednice
etikete
obrasci
blokovi



T I S K A R A
VELIKA GORICA

10410 VELIKA GORICA, Trg kralja Tomislava 38

Tel. / Fax: 01/ 62 21 322

izrada pečata
fotokopiranje crno-bijelo i color
tampon tisak
sitotisak
spiralni uvez
tvrdi uvez
plastifikacija
prijepis

**OGRANAK "SELJAŠKE SLOGE"
BUŠEVEC
1920. - 1999.**

GODIŠNJAK

**ČETVEROBROJ
29, 30, 31 i 32**



Veljača, 1999.

Ograncima “ Seljačke slogue”

Što djevojci biser oko vrata,
A što momku svilena marama.
Što su šumi ptičice pjevice,
A što polju plodne oranice
To ste selu vi ogranci naši.

Djevojka se biserom ponosi,
A momče joj maramom prkosи.
Šuma širi grane od radosti
Polje cvate od bujne mladosti.
Svak se dići svojim se ponosi
Selo s vama vi ogranci naši.

Bez vas sela naša pusta bila.
Čime bi se onda ponesila.
A za neka ne bi se ni znalo
Nit bi ono u prosvjeti evalo.
Da vas nema vi ogranci naši.

Vi ste selu i ponos i dika,
Domovine naše vjerma slika
Širite se, ko na stablu grane,
Svakom selu sunce da osvane.
I prosvjetom očeliči dome
Samo naprijed, vi ogranci naši!

MATO DETELIĆ - BANSKI
Ispjevano u vrijeme osnivanja ogranka “ Seljačke slogue “

RIJEČ UREDNIKA

Štovani čitatelji i članovi Ogranka !

Nadam se da nećete imati prevelikih primjedbi na ovaj četverobroj od 1995, 1996, 1997 i 1998. godine, u koji je uloženo mnogo slobodnog vremena, volje i entuzijazma. Iako smo se prilikom uređivanja ovog lista bili prisiljeni susresti s brojnim teškoćama, nedostupnosti materijala i nerazumijevanju pojedinaca, nadamo se da nam nećete (previše) zamjeriti. Želim vam ugodno čitanje i prisjećanje na događaje koji su na ovim stanicama ovjekovječeni zahvaljujući nesobičnom zalaganju i predanom radu onih radi kojih Ogranak i postoji, članova plesne, tamburaške i dramske sekcije.

I zato HVALA VAM!

Jasmina Vnučec

BIT ĆETE MI SVJEDOCI

Zagreb - Marija Bistrica - Split - Solin (2.-4. listopada 1998.)

Drugi dolazak Sv. Oca Ivana Pavla II. u Hrvatsku



Petrov je namjesnik po drugi puta pohodio Hrvatsku. Sv. Otac Ivan Pavao II na EUHARISTIJSKOM SLAVLJU u Zagrebu 11. rujna 1994., oproštajući se od nas, rekao je slijedeće: "Nadam se da će se u budućnosti pružiti prilika da još vidim vašu Domovinu, različite gradove, različite Crkve koje žive u Hrvatskoj."

Iako nam se to u tom trenutku učinilo nedostignim i jedva mogućim, 1998. godine

te su riječi Sv. Oca postale naša zbilja. U godini DUHA SVE-TOGA koji je dao snagu našem dobrom Ocu i Pastiru, radosna srca dočekali smo zrakoplov iz Rima i najdražeg gosta.

Od toga trenutka 2. listopada, pa do srdačnog oproštaja pri odlasku Sv. Oca 4. listopada iz zračne luke Split; iz naše domovine, naša je povijest zabilježila velike i neizbrisive događaje. Bili su to dirljivi trenuci zajedništva i molitve.

Na EUHARISTIJSKOM SLAVLJU u Mariji Bistrici 3. listopada Sv. Otac Ivan Pavao II. proglašio je blaženim blago-pokojnoga kardinala Alojzija Stepinca. Osobita radost zasjala je na licima okupljenih vjernika u Mariji Bistrici i prenijela se u Split na Žnjan, kada je 4. listopada Sv. Otac posjetio ovaj grad i ovu Crkvu.

Iskaze ljubavi i odanosti koje su mladi Hrvatske očitovali Sv. Ocu u Solinu teško je riječima iskazati. A kada je Sv. Otac s mladima zapjevao hrvatsku marijansku pjesmu, zasigurno je radošću propjevalo svako iskreno srce. Ovaj neumorni putnik, promicatelj mira i ljubavi, za kratko vrijeme dva puta nas je pohodio. Nije li to znakovito?

Pamtit ćemo stoga Papinu poruku mladima u Hrvatskoj... "Predragi, u nama posebno pozdravljam budućnost ovih krajeva i Crkve u Hrvatskoj. Krist danas kuca na vrata vaših srdaca: znajte ih otvoriti i primite Ga." "On ima pravi odgovor na vaša očekivanja..."

Ljubica Pernar-Robić



POVIJEST BUŠEVCA

Na državnoj cesti, što prosijeca Turopolje prema Sisku, 11.5 km udaljeno od Velike Gorice, stoji selo Buševac. Pretežni dio kuća sagrađen je desno do ceste, dok s lijeve strane ima tek nekoliko kuća s općinskom kućom i kapelom Sv. Ivana Krstitelja. Ova kapela stoji baš na mjestu, kojim je nekoć tekla stara rimska cesta. Kuće sela su više manje raštrkano poredane, a građene su od drva, tek nekoliko ih je zidanih. Po crkvenom šematzizmu od god. 1909. broji Buševac već 691. kat. dušu. Ime tog sela izvedeno je za cijelo od "bus" - "busen". Ime tog sela spominju isprave prvi put god. 1459., i to prigodom popisa desetine zagrebačkog kaptola. U tom se popisu spominju Gurek, Mezg i Kušek iz Buševca (de Busevicz) i Gal Krilčić iz Buševca (de Busewcz). Prva dvojica držali su vinograde u Budec dolu, a potonji u Švelića dolu.

Nije nam poznato, kako je već god. 1490. došao Stjepan Berislavić u posjed (jednog dijela) Buševca. 4. aprila god. 1490. naiče, izdao je kralj Matija Korvin Stjepanu Berislaviću novu darovnicu za imanja Bapču i Buševac, te je također naložio, da ga Kaptol zagrebački uvede u posjed. No, prije nego li je to obavio Kaptol, naložio je vrhovni župan turopoljski i kaštelan grada Lukavca, Blaž De Berth, te župan Matija Kuščić, Matiji sinu Vrbana iz Donje Lomnice, Pavlu Majheniću i Pavlu Poglediću iz Kurilovca, da Berislavića uvedu u posjed ovih darovanih posjeda. To ovi i učiniše, a da tomu nitko nije prigovorio.

Glede toga izdali su rečeni župani ispravu 17. maja god. 1490. Tekar, ali u petak poslje Ivanja uvadjao je zagrebački kaptol Berislavića u posjed buševečkog imanja, čemu nije nitko na licu mjesta prigovarao. Tek u ponedeljak na to došao je pred Kaptol u Zagreb Ladislav sin Grgura Stubičkoga, koji je u svoje ime i u ime svog brata Akacija prsvjedovao protiv uvodnica glede Bapča, dočim glede Buševca nije prigovarao. 25. oktobra

god. 1495. oslobodio je Herceg Ivan Korvin među mnogim drugim Berislavićevim imanjima i njegov Buševac od sudbenosti grada Medvedgrada i Lukavca. Pod konac XV. stoljeća spominje jedan popis ove stanovnike buševečke: Iliju, njegovoga brata i Petra Mirenića. God. 1501. i 1503. spominju nam pisma slijedeća imena onih, koji su živili u Buševcu. Bili su to Fabijan Medarić, Matija Kušan, Mato Turhan i Kompezić, koji su podavali Kaptolu desetinu žita, pčela i kola. 16. oktobra godine 1506. naloži kralj Vladislav zagrebačkom kaptolu, da Stjepana Berislavića i sina mu Jurja ponovo uvede u njegove stare posjede, koji su mu pripadali smrću Nikole Mladenčića. Među ovima se spominje i Buševac. To je kaptol proveo tek slijedeće godine i prislučio mnogih Turopoljaca medjaša. Kad je god. 1510. kralj uz mnoge hrvatske gradove i Lukavec darovao markgrofu Jurju Brandenburgskom, navodi se među pristajalištima lukavečkim također i Buševac. Nije nam poznato za što je god. 1513. zagrebački kaptol htio provesti zapljenu imanja Jurja Berislavića "kao birsag za podbanu". Tom je zgodom Kaptol i u Buševcu potjeran bio po službenicima Berislavićevim. Godine 1520. javlja se nova buševečka turopoljska porodica Buševac de Buševac, i to Mirko i Ambrozij Buševac. Ovi se spominju i god. 1524.

Juraj Berislavić držao je ovo imanje u Buševcu sve do godine 1540. kad ga 16. maja pred zagrebačkim Kaptolom proda općini turopoljskoj za 70 for. No već 11. aprila god. 1546. izabrala je općina turopoljska Ambroza Gregorijanca za svoga brata i starešinu, darovala to imanje u Buševcu, koje je tada opsežalo sedam kmetskih selišta, te mu dozvoli, da može svoju krmad, koju bude držao na svojim imanjima u Podotočju i Brezovici žiriti u općinskom šumama, a takovo pravo dade i njegovim kmetovima u Buševcu.

God. 1540. javlja se uz porodicu Buševac također i plemenita turopoljska porodica

Turhan (Matija Thwrhan) u Buševcu. God. 1559. htio se podban Ambroz Gregorijanec iskazati zahvalnim svojoj braći turopoljskoj, te je za to izjavio pred zagrebačkim Kaptolom, da neće on ni njegovi nasljednici nikada otudjiti buševečko imanje, i amo bi kada htjeli, to će samo turopoljskoj općini prodati.

Da Turopolje održi svoje plemensko pravo na Buševac, što ga je držao Gregorijanec, uložiše god. 1550. turopoljci svečani prsvjed pred Kaptolom zagrebačkim protiv svake darovnica koju bi kralj izdao vrhu Buševca budi obitelji Gregorijanec, budi ma komu god drugomu.

Spomenute porodice Turhan i Buševac živjele su na svojim buševečkim posjedima. Godine 1560. kad je kralj Ferdinand I 29. aprila i 11. maja u Beču izdao novu darovnicu vrhu svih turopoljskih posjeda, spominje se također u toj darovnici i Buševac, a predstavnici posjednika istoga Stjepan Turhan i Luka Buševac. God. 1571. spominje se tu i porodica Novak-Buševac. God. 1614. imalo je selo Buševac s Mraclinom i Lazinama data za gradnju grada Lukavca 4 voza pšenične slame. Porodice Turhan skoro na to nastaju u Buševcu. God. 1632. opet nalazimo u Buševcu slijedeće plemičke porodice: Stanislav Bobesić, Toma Lacković, Jakob Katulić, Martin Tkalec i Juraj Ilija zet Robov. Od ovog potonjeg potekoše Robići. Godine 1667. bilo je u Buševcu 8 plemičkih kuća.

God. 1773. brojio je Buševac 23 kuće, koli plemičke, toli neplemičke. Prigodom popisa plemića turopoljskih god. 1782. nalazimo u Buševcu slijedeće porodice: Bobesiće, Deteliće, Katulića, Kovačića, Kovačevića, Kose Lackoviće Robić, Rožić i Črnke. Danas živu u Buševcu plemičke porodice Črnko, Bobesić, Katulić, Robić, Detelić, Kovačević i Rožić....

U pozadini - skica glavne buševečke ulice

Preneseno iz Glasa Buševca 26. 07. 1964.
Iz Povijesti Turopolja E.Laszowski

Godina 1995.

Izvješće Upravnog odbora o radu Ogranka “ Seljačke slove “ Buševec za razdoblje od 01.01.1995 do 31.12.1995.

OSS Buševec je 1995. godine obilježavao 75. obljetnicu svoga osnutka i rada. No, s obzirom na situaciju u Hrvatskoj, poznatiju pod imenom “OLUJA” ova vrlo značajna obljetnicu odgođena je za ljeto 1996. godine. Iako je 1995. godina bila obilježena ratnim operacijama (“Bljesak” i “Oluja”) za oslobođenje Hrvatske, u kojem je učestvovao i veći broj naših članova, niti u jednom trenutku nije obustavljen plan i program rada za 1995. godinu za koji smo i dobili sredstva. Upravni odbor Društva brojao je 17 članova koji su radili i donosili odluke po Statutu i Pravilniku Društva. Članovi Upravnog i Nadzornog odbora (3 člana) održali su 32 sjednice od 18.02.1995. do 17.02.1996. na kojima su donosili odluke važne za rad Društva i koordinirali rad po sekcijama. Upravni odbor na čelu sa predsjednikom Brankom

Črnkom skrbio je da Društvo dobije odgovarajuća finansijska sredstva za normalan rad, što nam je u potpunosti i uspjelo.

Svojim radom i sakupljanjem donacija članovi Upravnog i Nadzornog odbora te ostali članovi Ogranka obnovili su društvenu prostoriju OSS Buševec, interijer i eksterijer. Ovisno o finansijskim sredstvima krenut će se na daljnje uređenje unutrašnjosti Doma kulture. Nabavljena su i osnovna sredstva za bolji rad i funkcioniranje Društva, a to su: telefax - sekretarica, električna grijalica i usisivač. Početkom 1996. godine je naručeno osobno računalo PC 486, pisač i kompjuterski stol. Kupljena su tri kompleta ženskih nošnji iz Draganića i osam marama tako da smo upotpunili komplet Draganičkih nošnji. Da bi komplet bio potpun treba nabaviti još

nekoliko crvenih nošnji za koje su pregovori u toku. Za tamburašku sekciju je kupljeno nekoliko novih instrumenata i opreme ; bugarija, brač, šimer i rezervne žice i to zbog popune instrumenata. Kupljene su i partiture (raspisane note) za Božićne pjesme i Splitske plesove, te su iste i uvježbane. Kupljen je materijal i sašiveni kostimi za predstavu “Uprizorenje muke Isusove”.

Upravni odbor je napravio i kompletne pripreme za proslavu 75-e obljetnice Društva koju smo planirali održati 19.08.1995. godine, ali smo zbog “Oluje” istu odgodili. Organizirana je prodaja “čavlića” za novu Ogrankovu zastavu, a prodano je oko 160 “čavlića”, te je nabavljena i nova zastava koja će biti prezentirana na samoj proslavi.



Nova Ogrankova zastava s darovanim čavlićima

BLAGAJNIČKO POSLOVANJE 1995

Blagajničko poslovanje kao i svake godine provodilo se po planu rada za tekuće razdoblje. Izvori sredstava bazirali su se uglavnom na Ugovoru s Gradskim uredom za kulturu, obrazovanje i znanost, članarini, sponzorstvu te od prodanih ulaznica na nastupima. Na kraju, nikoga ne treba začuditi visoki pozitivni saldo blagajne. Naime iz prošle godine prenijeli

smo značajna novčana sredstva u naredno razdoblje, a ove godine dobili smo i veća novčana sredstva za sponzoriranje 75. obljetnice Društva koju nismo svečano obilježili niti sredstva realizirali zbog nama dobro znanih povijesnih događaja. I dalje se trebamo gospodarski ponašati pošto ne znamo kakvi će biti izvori financiranja za tekuće razdoblje, pošto više ne

pripadamo gradu Zagrebu, nego novom gradu Velikoj Gorici. Još imamo posebna sredstva koja nismo stavili na račun, niti koja nismo još prikupili sva od članova i simpatizera Društva za izradu nove svečane zastave s obiteljskim čavlićem. Prikupili smo sredstva u iznosu od 14.200,00 kuna, a realiziran je samo dio za izradu nove svečane zastave sa štapom u iznosu od 4.000,00 kuna.

BLAGAJNIČKO POSLOVANJE ZA 1995. GODINU

PRIHODI:

1. Donos salda iz 1994. godine	40.250,64
2. Članarina za 1994. godinu	4.440,00
3. Gradski ured za obrazovanje, kulturu i znanost	72.500,00
4. Prodaja ulaznica	1.305,00
5. Nastup na HTV za Novu godinu	800,00
6. Sponzorstvo za 75. obljetnicu Društva	8.210,00
7. Kamata na depozit	1.609,86
8. Prodaja Godišnjaka br. 27. i 28.	1.850,00
UKUPNO PRIHODI:	180.965,00

RASHODI:

1. Kancelarijski materijal	577,01
2. HPT troškovi (poštarina, telefon)	1.737,09
3. Troškovi godišnje skupštine	2.292,90
4. Pokloni i knjige	1.409,10
5. Filmovi, fotografije, kazete	1.618,00
6. Uređenje službenih prostorija	10.315,18
7. Putni troškovi stručnih voditelja	8.748,00
8. Putni troškovi sekcija na nastupima	12.337,91
9. Nabava kostima i narodnih nošnji	8.934,09
10. Nabava osnovnih sredstava (telefaks, peć, usisivač)	4.401,90
11. Posudba narodnih nošnji	1.323,90
12. Nabava i popravak instrumenata i žica	3.750,86
13. Troškovi SKAZ-a	1.225,65
14. Troškovi ugošćivanja Hrvata iz Koljnofa	2.588,00
15. Aranžmani božičnih pjesama	740,00
16. Troškovi izrade plaketa za dugogodišnji rad	5.686,44
17. Izrada Godišnjaka br. 27. i 28.	4.800,00
18. Vijenci za preminule članove	900,00
19. Provizija ZAP-a	119,04
UKUPNO RASHODI:	73.505,07

UKUPNO PRIHODI	130.965,00
UKUPNO RASHODI	78.505,07
SALDO NA DAN 31. 12. 1995.	57.459,93
OD TOGA U GOTOVINI	1.460,73
NA ŽIRO RAČUNU	55.999,20

IZVJEŠĆE O RADU DRAMSKE SEKCIJE-PUČKOG KAZALIŠTA OSS BUŠEVEC ZA 1995. GODINU

Pučko kazalište OSS Buševec i tijekom 1995. godine živjelo je u znaku kazališnih nastojanja. I u ovoj je godini željelo nastaviti kontinuitet svojih prethodnika entuzijasta iz daleke i drage nam 1923. godine kada su u Buševcu izvedene prve predstave, te svih kasnijih

generacija koje su svoju ljubav ugradile u dramski amaterizam. Od prvih dramatizacija narodnih pripovijesti "Car i svinjar" i "Seljak i gospodin", te njihovih izvedbi za božične dane u Sučijskom domu u Buševcu prošle su pune 73 godine. Od tada do danas živi, raste i razvija se dramski amaterizam u Buševcu.

Rasla je i razvijala se uz to i ljubav prema kazalištu. Stasale su mnoge generacije sa razvijenom kazališnom kulturom, odnjegovana je divna kazališna "publika", gledalište, koje bodri i pomaže. Uostalom, cijelo je mjesto voljno "igrati", biti na daskama. Često se nađu zajedno mnoge generacije.

U 1995. godini naša je programska usmjerenost bila slijedeća:

1. SAKRALNA TEMATIKA

Uprizorenje muke Isusove i izvedba tijekom Velikog tjedna i za Uskrs u crkvama i kapelicama.

2. SVJETOVNA TEMATIKA

Iz repertoara svjetskih klasika-A. P. Čehov: "Medvjed"

Sudjelovanje u suorganizaciji Događanja Scene kazališnih amatera Zagreba-19.susreti

Pojašnjenje: Već duži niz godina uz organizatora Zagrebačku scenu kazališnih amatera jedan od suorganizatora je i Ogranak "Seljačke sloge" iz Buševca. U našem Domu kulture gostuju uglavnom pučka kazališta - Kupljenovo, Novo Brestje, Gornje Jesenje, Resnik, Repušnica i sl.

1995. godine naši gosti bili su:

12. svibnja 1995.

- 20 sati - Kazališna grupa KUD umirovljenika Novo Brestje, Sesvete, Andelka Živković: "Čehane"
- 21 sat - Dramska scena Turističko-ugostiteljske škole, Antun Tudić: "Dojdi mala kada mjesec zajde"

13. svibnja 1995.

- 20 sati - KUD "Kupljenovo" Zorica Jandras: "Prijateljstvo"
- 20,30 sati - KUD "Kupljenovo" Zorica Jandras: "Brazda"
- 21,15 sati - Pučko kazalište "OSS Buševec" A. P. Čehov: "Medvjed"

To su tzv. Dani SKAZ-a u Buševcu, a već se nekako i profilirao naziv "Dani Pučkog kazališta u Buševcu". Programske sadržaje koje je u 1995 godini izvelo Pučko kazalište OSS Buševec.

SAKRALNA TEMATIKA

U 1995. godini naše je Pučko kazalište nešto više prostora posvetilo sakralnoj tematiki i izvođenju u župnim crkvama i kapelicama našeg područja. U prvom dijelu godine bila je to tematika vezana uz život i muku Kristovu pripremljena za izvođenje u Velikom tjednu i za Uskrs. Uvježbana je scenska legenda "Suza iskupljenja" koju su pratile vokalne grupe prigodnim duhovnim pjesmama. Bili su to

stariji i mlađi pjevački zborovi, a iskaze evanđeoskih poruka govorila su djeca, naši najmlađi glumci, među kojima i oni od četiri godine. Bio je to jedan složni ansambl od 36 sudionika koji je u scenskom ozračju dostojno i toplo prikazao Isusov put od ulaska u Jeruzalem, do muke križa i slavnog uskrsnuća. Uz pjevačice kapelice Sv. Ivana Krstitelja koje su uglavnom starije dobi, vokalna grupa OSS Buševec pod stručnim vodstvom Marinka

Katulića izvela je osobito dojmljivu vokalnu izvedbu "Za križem". Za ovu smo scensku legendu dali izraditi i prigodne kostime koji su vjerno približili Kristovo vrijeme. U prepunim crkvama u Velikom tjednu i na sam Uskrs naša je "Suza iskupljenja" primljena s pažnjom gangućem kao snažna molitva, kao zahvalnost Kristu, koji je nas radi podnio žrtvu križa.

Izvedbe "suze iskupljenja":

- Crkva Navještenja BDM u Velikoj Gorici
- Crkva Pohoda BDM u Vukovini
- Kapelica Sv. Ivana Krstitelja u Buševcu
- Crkva Sv. Antuna Padovanskog u Gradićima

Za Božić uz rođenje Kristovo prigodna dobrodošlica recital odabranih stihova i proze pod nazivom "Dobrodošao Isuse u moju zemlju i u moju savjest...", u sklopu Božičnog koncerta "Svim na zemlji mir, veselje" koji je priredila vokalna i tamburaška grupa pod vodstvom Marinka Katulića. Bila je to opet jedna ugodna scensko-glazbena sakralna izvedba koju su naši članovi izveli u kapelici Sv. Ivana Krstitelja u Buševcu na Badnjak i u crkvi Pohoda BDM u Vukovini na Božić.

SVJETOVNA TEMATIKA

- A. P. Čehov:"Medvjed"
- "Da se ne pozabi" - uz promociju "Povijesti Turopolja" - iz turopoljske baštine i tradicije prema odabiru i obradi Ljubice Pernar-Robić.
(Interpretirali Vid Balog dramski umjetnik i Jadranka Kajganić
Pučko kazalište Buševec)
- Uz Dan Vojarne Podvornica "Ja domovinu imam, tek u srcu je nosim..."
- Uz Mjesec hrvatske knjige 1995 "Nigdar ni tak bilo..."
Sveukupno deset nastupa dramska i recitatorska

Stoji i nadalje otvorena mogućnost suradnje i gostovanja Pučkog kazališta sa Istarskom i Vukovarsko-srijemskom županijom, što znači i šire uključenje ostalih sekcija tamburaške , plesne i vokalne. Tijekom '95 u nekoliko navrata bili su konkretni prijedlozi i razgovori koje su voditelju dramske grupe izrekli zainteresirani iz grada Labina, međutim nismo mogli uskladiti termine naših članova, obveze u školama, a zatim je došlo ljeto, velika događanja "Bljeska" i "Oluje" i svega vezanog uz to. Otvoreni pozivi i mogućnosti gostovanja i dalje stoje. Bilo bi dobro da i glumci i folklorno plesni ansambl pripreme jedan zajednički program i usmjere se na nekoliko gostovanja po lijepoj našoj, a

planski i izvan granica. Na gostovanjima i o gostovanjima valjalo bi više poraditi, i tu je potrebna dobra usklađenost i koordinacija svih zajedno.

U kontinuitetu rada iz 1995. godine naše Pučko kazalište prenosi u ovu godinu i obnavlja predstavu "Jankićevi snoboki", te zgodu iz suvremenog života "Kod javnog bilježnika". Početkom prosinca urednik emisije vezane uz kulturnu baštinu, tradiciju i narodne običaje gospodin Igor Micheli predložio nam je da za ovu emisiju pripremimo priloge iz opusa našega Pučkog kazališta. S obzirom na vrstu emisije i vrijeme trajanja odabrali smo "Jankićeve snoboke"-tekst našeg mještanina Josipa Kovačevića, te suvremenu zgodu iz

života "Kod javnog bilježnika" Ljubice Pernar-Robić. Prepostavlja se da će se uključiti naši tamburaši, pjevači i plesači u skladu sa koncepcijom emisije, iako naša folklorno-tamburaška grupa zaslužuje jedan cijelovitiji prikaz i predstavljanje. Napominjemo da su glumci uglavnom ista ekipa koja je ovu komediju interpretirala 1990. godine, uz jedno novo lice - Maricu.

Režijski zahtjevi sada su nešto drugačiji jer će snimanje biti u autentičnom prostoru, a ne na pozornici. U zгодi "Kod javnog bilježnika" igraju dva glumca uz režijsku postavu još dva lika.

Zadaci i problemi koje smo uočili

Čuvanje i zaštita kostima i rekvizita. Neophodno je nabaviti uz postojeći još jedan ormar za pohranu i čuvanje kostima i

rekvizita. Jedan dio kostima doduše manji sada je kod članova (o čemu se vodi točna evidencija), među kojima i novosašiveni kostimi vezani uz "Suzu iskupljenja" . Prikladni ormar trebalo bi što prije

nabaviti, te kostime sabrati i pohraniti na jedno mjesto.

Problemi vezani uz prostor za probe

Do sada je bila uobičajena praksa održavanja proba u zimskom razdoblju u OŠ Buševac - zbog potrebe grijanja. Za toplijih dana problema ne bi smjelo biti s obzirom na postojeći Dom kulture i pozornicu što je i najprimjerenije. Nama su najintenzivnije probe zapravo zimi, jer tzv. SKAZ počinje uglavnom u proljetnim

mjesecima, travnju i svibnju, a ove ga godine najavljaju čak i nešto ranije.

Ukratko problem je ključa i nadamo se da nije nepremostiv, ali ga ipak valja riješiti. Prema ugovoru za 1995. godinu Pučkom kazalištu OSS Buševac odobrena su namjenska sredstva 25.000,00 kuna, od čega nam je do sada doznačeno 12.500,00 kuna odnosno 50% odobrenoga.

Budući da smo zacrtani program realizirali, obnovili naš fundus kostima za "Suzu iskupljenja", te zacrtali naša programska gostovanja u Istri i istočnoj Slavoniji očekujemo doznaku i druge polovice ugovorom odobrenih sredstava za 1995. godinu.

I na kraju jedna osobna primjedba i napomena

Budući da je 1995. godine Ogranak zaokružio 75 godina kontinuiranog rada i postojanjem, zahvalni smo svima koji su svojim nesebičnim zalaganjem doprinijeli da postane i opstane. U dramskom nastajanju bio je to hvale vrijedan broj redatelja - voditelja i glumci - mnoge generacije i uzrasti, cijelo selo.

Amaterizam znači ljubav. I dok je ljubavi trajat će ovakav rad. Zbunjuju ponekad različite prosudbe komisije i "savjetnika" čije je subjektivne poglede i

kriterije teško pogoditi. Ali oni doduše nisu ni tvorci onoga o čemu govore. I njihovi su nastupi i ne motivirajući. Mi ne smijemo smetnuti s uma da je naš rad samo amaterizam, da su to zapravo "odricanja" i darovanje slobodnog vremena nečemu što volimo i što je lijepo, što znači našu iskonsku baštinu i njezino njegovanje.

Ne smije se zaboraviti da je napor okupiti i zadržati i nešto napraviti sa vrlo različitom populacijom i njihovim školskim,

radnim i drugim obavezama i okolnostima koje nas prate u životu. Uloga voditelja vrlo je zahtjevna. Često je na izvjesnoj "vjetrometini", od ljudskog faktora do problema prostora i kritičkih zahtjeva prosudbenih komisija. Na nama je da pružimo potporu i razumijevanje u širem i užem kontekstu.

**Za dramsku sekciju voditelj
Ljubica Pernar-Robić, prof.**



"Suza iskupljenja" 95' u crkvi Navještenja BDM
Velika Gorica



"Suza iskupljenja" 95' u crkvi Navještenja BDM
Velika Gorica

USKRS 1995. GODINE U ŽUPNOJ CRKVI POHODA BLAŽENE DJEVICE MARIJE U VUKOVINI UZ "SUZA ISKUPLJENJA "

Za Uskrs, kao najuzvišeniji Blagdan kršćana, pridružili smo naše molitve tisućama vjernika diljem svijeta, kao dar zahvalnosti Spasitelju i Otkupitelju Isusu Kristu, koji je podnio žrtvu Križa, trpljenja i poruge radi nas i naših grijeha. Ove, 1995. godine, ovog Usksrsa, molili smo u našoj Župnoj crkvi Pohoda Blažene Djevice Marije u Vukovini, uz scensku legendu "Suza iskuljenja", koju su pratile prigodne duhovne pjesme naših starijih i mlađih pjevačkih zborova, te iskazi evanđeoskih poruka koje su kazivali i oni najmlađi, među njima i oni od četiri godine. Ovom scenskom legendom oživjeli smo Isusov put od ulaska u Jeruzalem, do muke, Križa i slavnog Usksrsnuća.

Zahvalni smo našem župniku vlč. Đuri Saboleku za svu skrb koju čini za svoju župu i župljane, te za dar razumijevanja da na najuzvišeniji kršćanski Blagdan možemo na ovaj način iskazati svoju ljubav i zahvalnost Isusu Kristu, sinu Božjem.

Neka Duh sveti potkrijepi naša nastojanja da što dostojanstvenije proslavljamo Kristovo Usksrsnuće. Neka nas prati i ispuni radost svečanosti služenja Bogu kakvu smo istom prigodom uz "Suza iskuljenja" i prvog travnja 1995. godine osjetili i duboko proživjeli. Bila je to divna, nezaboravna zajednička molitva na Sv. Misi za mlade u Župnoj crkvi

Navještenja Blažene Djevice Marije u Velikoj Gorici. U hramu Božjem, u subotne večerne sate, impresivna slika mladosti koja molitvom i pjesmom slavi Boga, uz tolike "izazove" koje svijet nudi, puna Crkva mladosti!. Uzor im je i "vođa", kapelan Milan Kerš, koji je zasigurno sretan u ozračju Bogu odane mladosti. Put je prečesto težak i trnovit, iskušenja i prepreke ne mimoilaze nikoga. Bez Križa nema Usksrsnuća. "Suza iskuljenja" i zajedničku molitvu na Sv. misi za mlade u Velikoj Gorici, na Usksr u Vukovini, u Kapelici Sv. Ivana Krstitelja u Buševcu i u Crkvi Sv. Antuna Padovanskog u Gradićima, Buševčani, Ogrankaši, stariji, mlađi i najmlađi neizbrisivo će nositi u sebi.

Ljubica Pernar - Robić

Upetak i subotu, 12. i 13. svibnja 1995. godine u Domu kulture u Buševcu održan je 19. susret kazališnih amatera Zagreba. Organizator SKAZ-a bio je Kulturni centar Peščenica - Zagrebačka scena kazališnih amatera, a suorganizatori su bili Pučko kazalište KUD Ogranka Seljačke slove iz Buševca i Narodno sveučilište "Otokar Keršovani". Buševac je već 10 godina za redom domaćin SKAZ-a. Prvog dana svojim zanimljivim i odlično izvedenim programom Buševčanima se predstavila Kazališna grupa KUD umirovljenika Novo Brestje iz Sesveta, koja djeluje od 1992. godine, a njeni članovi su i ljubitelji kajkavske poezije, koji redovito nastupaju i u programu Zagrebačkih večeri poezije. Kazališna grupa izvodi tekstove svojih članova voditelja, Ivana Kučeka

i Andelke - Lele Živković. Svojom predstavom "Čhanje" detaljno i iscrpno su nam prikazali i dočarali ugodaj u jednoj seoskoj obitelji pri čehanju perja. Kako su u ono vrijeme naši stari bili dosta zaposleni, a voljeli su spajati "ugodno s korisnim" njihovi međusobni dijalazi su se vodili pri različitim poslovima. Pri takvim poslovima su se ugovarale i ženidbe, kako je to bilo prikazano i u ovoj zanimljivoj predstavi. KUD ima cilj da spriječi izumiranje prelijepih hrvatske kulture, te da današnjim generacijama dočara komadić iz života naših starih. Dosadašnji repertoar grupe je: "Šala u sudnici na zagorski način!", "Tužba", "Istinita priča" i "Čehane". Čehane je izvrsno prihvaćeno od publike, i KUD je ispraćen s pozornice gromoglasnim pljeskom.

Dramska scena Ugostiteljsko-turističke škole izvela je naramak iz hrvatske narodne lirske poezije "Dojdi mala kada misec zajde". Svojim uvjerljivim i profesionalno izvedenim nastupom, te različitim svjetlosnim efektima dočarali su nam ilirsku naivnost i neiskvarenost, moral i čednost hrvatskog naroda, a prema reakcijama publike predstava je i više nego odlično prihvaćena. Koreografiju su pripremile Ines Tvrtković i Dajana Šogorić, a predstavu je režirao Antun Tudić, profesionalni glumac iz kazališta Kerempuh, koji je izjavio: "Izvedba Dojdi mala kada misec zajde namijenjena je isključivo za festivale poput Lidrana i Skaza. Dramski prikaz hrvatske lirske poezije bio je godinama nepravedno potiskivan u narodu, pa sam odlučio u suradnji s učenicima različitih razreda

Turističke škole u Zagrebu izvesti i prikazati jedan naramak iz hrvatske narodne lirske poezije. Ta poezija je vrlo rijetko prikazivana, pa mislim da bi današnjim generacijama bilo vrlo zanimljivo vidjeti način života ondašnjih generacija, koje karakterizira čednost, stidljivost i moral“. Publici se predstava jako dopala, što su i pokazali velikim pljeskom.

U sklopu SKAZ-a nastupio je i KUD Kupljenovo iz

Kupljenova sa svojim predstavama “Brazda” i “Prijateljstvo”. Te dvije predstave su izvele starija i mlađa grupa, i predstava je također izvrsno prihvaćena kod publike. Autorica tih predstava je Zora Jandras.

Domaćini ove uvijek nove i uvijek zanimljive priredbe, KUD Ogranak seljačke slove iz Buševca izveo je predstavu ”Medvjed”, u režiji prof. Ljubica Pernar-Robić, a da bi dramska sekcija imala upečatljivi nastup, pomogla je

vokalna sekcija OSS Buševec, pod stručnim vodstvom Marinka Katulića.

Nadamo se da će se takva i slična druženja što češće održavati u našem mjestu, u cilju širenja i promoviranja prelijepih običaja i kulture našeg Tropoljskoga kraja i cijele lijepe naše, kako bi uspjeli oteti zaboravu i Zubu vremena običaje i kulturu naših starih, te ih uspješno i s ljubavlju prenijeti našim mlađim naraštajima.

Jasmina Vnučec

IZVJEŠĆE O RADU TAMBURAŠKE I FOLKLORNE SEKCIJE

Tamburaški i folklorni podmladak

Dva tamburaška i jedan folklorni podmladak služe na čast našem Društvu. Osim tamburaškog ”A” podmlatka (11 članova) koji radi od kraja 1993. godine, naučio je note, te uvježbava sviranje, morali smo osnovati i novi tamburaški ”B” podmladak (10 članova) - zbog velike zainteresiranosti djece i inzistiranje roditelja. Tamburaški ”B” podmladak uči note i polako ali sigurno uči svirati uz stručno vodstvo Kovačević Miroslava. Tamburaški ”A” pommladak je 1995 imao tri nastupa, a najmladi su imali svoj prvi javni nastup za što su i jedni i drugi pobrali ovacije i simpatije buševečke publike. Kako smo u 1995. godini financijski bolje poslovali ukinut je dodatak od 20 kn na mjesec koji su roditelji plaćali za djecu koja sviraju da bi sufinancirali kupnju instrumenata i plaćanje stručnog voditelja.

Plesni podmladak to jest jedan njegov dio je zbog razlike u kvaliteti prešao u ”A” sastav, a ostatak vježba osnovne korake za pojedine koreografije. Zbog

velike zainteresiranosti mlađeg uzrasta odlučeno je da se oformi novi plesni podmladak a isti je i oformljen te sa prijašnjim članovima broji 26 plesača.

Kvalitetan i višegodišnji rad stručnih, a također i tehničkog voditelja Stjepana Detelića, sa svim sekcijama podmlatka osigurava nam mirniju budućnost glede tamburaškog i folklornog ”A” sastava. Nadamo se da će većina ovih mlađih svirača i plesača ostati dugogodišnji aktivni članovi OSS Buševec, te da će pronositi naše ime i tradiciju diljem lijepe naše. Odgovornost da bi ti preduvjeti bili ispunjeni osim OSS snose i sami roditelji djece koji ih od malih nogu trebaju usmjeravati da preuzete obaveze izvrše do kraja.

Folklorni i tamburaški ”A” sastav

Folklorni i tamburaški ”A” sastav potpomognut članovima starije folklorne i tamburaške sekcije (izvorna) cijele godine uvježbava svoj cijelovečernji program. Napravljena je i nova koreografija ”Splitskih plesova” za koju su nabavljeni i tamburaški aranžmani. Folklorna i tamburaška

sekcija su nastupale na mnogobrojnim nastupima u mjestu Buševecu, užoj okolici a i šire. Značajniji nastupi su na Vinkovačkim jesenima, Gradskoj smotri folklora i nastupi za hrvatsku vojsku. Svi nastupi su prikazani u kronologiji aktivnosti OSS Buševec. Žao nam je jedino što zbog objektivnih i subjektivnih razloga 1995. godine nismo imali niti jedno gostovanje van granica Hrvatske, ali se nadamo da ćemo to 1996. godine nadoknaditi. Stručni voditelj tamburaškog sastava Marinko Katulić svojim dobrovoljnijim radom i entuzijazmom uvelike doprinosi što imamo kvalitetne tamburaše, a Mojmir Golemac popularni Momo ”tek” punih 20 godina radi sa svim folklornim sekcijama. Hvala mu na njegovom radu, disciplini i kvaliteti koju je usadio u naše generacije folklora, a želimo da naš Momo u Buševcu zaradi i penziju.

Svi članovi Ogranka koji su to željeli išli su 01.07.1995. na izlet u Krapinske toplice koji je organizirao Upravni odbor kao nagradu za njihov rad.



Nastup u Lukavcu za Jurjevo



Nastup povodom Floraart 95' na Zrinjevcu

IZVJEŠĆE O RADU FOTO SEKCIJE, IZDAVAČKE I ARHIVE

Foto sekcija

Mala, ali hrabra ekipa predvođena Dubravkom Katulićem je sve nastupe dramske, folklornih, tamburaških, te aktivnosti Upravnog odbora zabilježila i ovjekovječila na fotografijama. U budućnosti bi ovu sekciju trebalo ekipirati i nabaviti za na nju jedan bolji profesionalni foto-aparat.

Izdavačka djelatnost

Tiskanjem dvobroja našeg lista "Godišnjak" broj 27 i 28, koji smo pustili u opticaj 04.11.1995. godine, je (bolje rečeno pojedinci) izdavačka djelatnost zaokružila 1995. godinu. Uredništvo na čelu sa Ljubicom Pernar-Robić je profesionalno obavilo svoj posao usprkos poteškoćama prilikom pripreme i pisanja tekstova. Članci i slike su vrlo kvalitetni, te je

Upravni odbor jako zadovoljan i smatramo da ubuduće treba naš list štampati u ovakovom obliku. Još jednom velika hvala gospodri Pernar-Robić i NS Velika Gorica na organizaciji i pripremi za štampanje "Godišnjaka" broj 27 i 28. Kako smo 1996. godine nabavili osobno računalo i štampač u boji smatramo da će u budućnosti biti puno lakše štampati naš "Godišnjak".



Arhiva

Naši arhivisti i nadalje čuvaju i spremaju pisanu građu i materijalne stvari bitne za naše društvo i naš kraj, te time upotpunjaju bogatstvo kulturne baštine mjesta i samog društva. U bliskoj budućnosti arhivu bi trebalo ponovno sortirati, te nabavit nove odgovarajuće ormare za njezino čuvanje.

Bogati knjižni fond koji je vlasništvo OSS Buševec, trenutačno se nalazi složen u OŠ Buševec i na korištenju je djeci iz škole. U budućnosti bi svakako trebalo iznaći neko bolje rješenje tako da se knjige stave na raspolaganje cijelom selu.

Kulturna suradnja

Kulturna suradnja sa našim Hrvatima u dijaspori je ove godine nastavljena ugošćavanjem naših Hrvata iz mjesta Koljnof u Mađarskoj s kojima već surađujemo punih 18. godina. Bili su naši gosti 04. i

05.11.1995. Prvi dan su izveli kulturno umjetnički program zajedno sa našim folklornim i tamburaškim sekcijama. Drugi dan smo naše sunarodnjake odveli u Petrinju da im pokažemo kako se okupator ponašao prema Hrvatskoj. Dojmove koje su naši

Hrvati iz Mađarske ali i Mađari koji su bili sa njima ponijeli kući vidjevši Petrinju nakon akcije "Oluja" najbolji su promicatelj Hrvatske u svijetu. Smatramo da bi se naši susreti kod nas ali i kod njih u Koljnofu trebali odvijati u tri dana (dva dana je premalo) da bi naša suradnja bila čim bolja i učinkovitija.



Božićni koncert u Buševcu



Ogranak ispred muzeja Turopolje u Velikoj Gorici



Gosti iz Koljnofa



Ogranak sudjeluje na Vinkovačkim jesenima



Turnir u nogometu

KRONOLOGIJA AKTIVNOSTI OGRANKA "SELJAČKE SLOGE" BUŠEVEC ZA 1995. GODINU

- 18.02. - Izborna godišnja Sjednica skupštine društva
09.04. - Dramska sekcija "Uprizorenje muke Isusove"
Crkva Navještenja BDM u Velikoj Gorici
16.04. - Dramska sekcija "Uprizorenje muke Isusove"
župna crkva BDM u Vukovini
22.04. - Starija tamburaška i pjevačka grupa
Donja Lomnica - promocija knjige "Plemeniti puti"
23.04. - Folklorna i tamburaška sekcija
Lukavec - "Jurjevo"
30.04. - Dramska sekcija "Uprizorenje muke Isusove"
Crkva Svetog Ivana Krstitelja Buševec
12.05. - SKAZ u Buševcu
Umirovljenici Novo Brestje i Srednja škola za turizam i ugostiteljstvo Zagreb
13.05. - SKAZ u Buševcu
KUD Kupljenovo i njihov pomladak te Dramska sekcija OSS Buševec
13.05. - Dramska sekcija "Medvjed" -A. P. Čehov
SKAZ u Buševcu
26.05. - Tamburaška i folklorna "A" sekcija i starija tamburaška Velika Gorica dan ZTZ-a
28.05. - Folklorna i tamburaška "A" sekcija Zagreb -"Floraart" 1995
28.05. - Folklorna i tamburaška "A" sekcija Velika Gorica -25 godina RVG
29.05. - Folklorna i tamburaška "A" sekcija Mraclin -Dan državnosti
29.05. - Starija tamburaška grupa
Podvornica -Dan vojarne Podvornica
30.05. - Pjevačka i tamburaška "A" sekcija
Turopolje - otkrivanje spomenika palim borcima u domovinskom ratu
30.05. - Malonogometni turnir povodom Dana državnosti u Buševcu
Jedna muška i jedna ženska ekipa
05.06. - Starija folklorna i tamburaška sekcija , folklorna i tamburaška "A" sekcija
Buševec - cjelovečernji program
06.06. - Starija folklorna i tamburaška sekcija , folklorna i tamburaška "A" sekcija
Velika Gorica - smotra folklora grada Zagreba
18.06. - Dramska sekcija "Uprizorenje muke Isusove"
Crkva Svetog Antuna Padovanskog u Gradićima
18.06. - Pjevačka i tamburaška "A" sekcija Pokupsko - "Goričke večeri"
20.06. - Tamburaški "A" pomladak Buševec -nastup povodom završetka školske godine
01.07. - Izlet u Krapinske toplice Sve sekcije
08.07. - Folklorna i tamburaška "A" sekcija Šestine - "Šestinski dani"
23-24.09. - Vinkovci - "Vinkovačke jeseni" - "A" sekcija
23-24.09. - Vinkovci - "Vinkovačke jeseni" - "A" sekcija
06.10. - Folklorna i tamburaška "A" sekcija Buševec - 95-a obljetnica DVD Buševec
13.10. - Pjevačka grupa
Velika Gorica - promocija knjige "Povijest Turopolja"
04.11. - Izdavačka djelatnost
Tiskan i stavljeno u prodaju "Godišnjak" broj 27 i 28
4 i 5.11. - Ugoćavanje Hrvata iz Koljnofa - Mađarska
04.11. - Pjevački zbor Hrvata iz Koljnofa, folklorna i tamburaška "A" sekcija,
tamburaški "A" i "B" pomladak
Buševec - zajednički cjelovečernji nastup
05.11. - Organiziran odlazak Hrvata iz Koljnofa u Petrinju nakon akcije "Oluja"
22.12. - Folklorna i tamburaška "A" sekcija
Zagreb -"Zagrebački velesajam"
24.12. - Pjevačka i tamburaška "A" sekcija
Buševec - Crkva Svetog Ivana Krstitelja - "Božićni koncert"
25.12. - Pjevačka i tamburaška "A" sekcija
Vukovina - Crkva BDM - "Božićni koncert"
31.12. - Doček "Nove godine" - Buševec

Godina 1996.

IZVJEŠĆE UPRAVNOG ODBORA OSS BUŠEVEC O RADU DRUŠTVA OD 17.02.1996 DO 19.02.1997.

Upravni odbor je sa svojih 14 članova od potrebnih 17 (troje je na vlastitu inicijativu prekinulo rad u Upravnom odboru), koordinirao sve aktivnosti, vodio i pratio rad Društva. U gore navedenom periodu održano je 37 sjednica Upravnog odbora na kojima su donošene sve odluke bitne za rad Društva. Sve sjednice su održane pod budnim okom nadzorne komisije (ili bar jednog od trojice članova Franje Detelić, Franje Kos i Ivana Rožić). Sam broj od 37 održanih sjednica govori nam da je rad Društva u protekloj godini bio vrlo bogat i raznolik.

Kako smo ove godine dobili svoj Grad Veliku Goricu tako je i naše Društvo došlo pod ingerenciju Odjela za društvene djelatnosti Velike Gorice, s kojima smo ostvarili vrlo uspješnu suradnju i koji su nas finansijski pratili u svim našim programima. Nadamo se da će naš kvalitetan i vrlo bogat rad i dalje ovako dobro finansijski pratiti.

Upravni odbor je uz svoje redove aktivnosti koordinacije sa svim grupama u društvu organizirao i niz radnih akcija na uređenju društvenih prostorija i okoliša. Pripremili smo i organizirali odgođenu proslavu 75-e obljetnice Društva na kojoj smo podijelili zahvalnice, priznanja i plakete svima koji su na bilo koji način pomagali u radu Društva, te zaslужnim članovima Društva. Na proslavi je sudjelovalo deset društava, a to su: Ogranak "Seljačke

Sloga"- Trebarjevo Desno, IFG "Tamburica"- Vukojevac; KUD "Dučec"- Mraclin, KUD "Nova zora"- Lomnica Donja, KUD "Ljudevit Gaj"- Mače, KUD "Resnik"- Resnik, KUD "Sveta Klara"- Sveta Klara, KUD "Sveti Šimun"- Markuševec i Ogranak "Seljačke Sloga"- Nedelišće, a ovim putem još jednom im se zahvaljujemo na gostovanju.

1996. godina je ujedno bila i kruna aktivnosti što se tiče gostovanja u inozemstvu. Društvo je prvi puta u svojoj 75. godišnjoj tradiciji prešlo preko "velike bare" te gostovalo kod naših Hrvata u Kanadi, gradu Oakvilleu, a domaćini su nam bili članovi društva "Zvuci Hrvatske" iz Oakvillea, te naši ljudi Turopoljci koji žive u Kanadi. Ovim putem im se zahvaljujemo i nadamo se da ćemo i mi njih moći ugostiti.

Uz niz nastupa u našem Gradu Velika Gorica i okolici, kao i snimanja emisije "Glazbena duša Hrvata" za HTV, gostovali smo i u Klanjcu, Gotalovu te nastavili dugogodišnju suradnju sa našim Hrvatima u Koljnofu kod kojih smo ove godine bili gosti. Mi smo ove godine ugostili OSS iz Ivankova te KUD "Matija Gubec" iz Tavankuta u Vojvodini. Sve ostale nastupe i aktivnosti društva moći ćete čuti u kronologiji koja slijedi na kraju ovog izvješća. Ove godine smo kupili i obnovili obuću i to čizme, turopoljske opanke, opanke za Lindo i međimurske cipele. Ujedno smo pronašli osobu koja će voditi brigu o narodnim

nošnjama, a to je Barbara Katulić. Društvo radi sa dvije osnovne sekcije: dramskom i folklornom. Folklorna se sastoji od tamburaškog podmlatka, plesnog podmladka, tamburaške i plesne "A" grupe, te starije tamburaške grupe. Dva tamburaška podmlatka spojena su u jedan, zbog toga što je jedan manji broj svirača djece odustao od sviranja, a drugi razlog je taj što nije bila velika razlika između te dvije grupe pa je logično da smo ih spojili u jednu. Sada kao jedna cjelina od petnaestak svirača vježbaju pod budnim nadzorom svog voditelja gospodina Steve Božića koji ih priprema da što prije mogu svirati kao prvi sastav. Zbog velikog interesa djece, ali i zbog predanog rada našeg tehničkog voditelja svih podmladaka gospodina Stjepana Detelića, imamo dvije grupe podmladka: prva grupa su učenici od 1-5 razreda formirana u prosincu 1996. godine i druga grupa starijeg podmlatka učenici od 5 razreda do 1 razreda srednje škole. Jedan broj plesača je iz starijeg plesnog podmlatka prešao u "A" sastav, a ostali vježbaju korake koreografije. Novi plesni podmladak broji 43 članova i počeo je sa učenjem koraka pod vodstvom gospodina Mojimira Golemca.

Tamburaški "A" sastav radi sa gospodom Marinkom Katulićem i Stevom Božićem i uvježbava sve koreografije potrebne za pratnju plesnog sastava a uz to rade i tamburaška intermezza.

Mnogobrojni plesni "A" sastav je ove godine vrlo aktivan i zajedno sa tamburaškim "A" sastavom izveo je oko tridesetak nastupa. Probe se održavaju dva puta tjedno, a po potrebi pred jače nastupe i češće. Trideset i četvero naših plesača i tamburaša je 1996. godine imalo sreće da nas predstavi našim Hrvatima u Kanadi. Njihovi dojmovi sa ovog gostovanja nas potiču da se i ubuduće organiziraju ovakva velika gostovanja iako to iziskuje velike fizičke i finansijske napore, ali trud se isplati kada se vide rezultati. Tamburaši i plesači "A" sastava nastavljaju sa aktivnim treninzima jer oni su okosnica folklorne sekcije.

Starija tamburaška grupa pod organizacijskim vodstvom gospodina Blaža Bedeka, nezamjenjiva je na svim feštama i veselicama, ali i na pozornicama gdje se traži izvornost. Njihov entuzijazam i predani rad mogao bi, i treba, poslužiti kao uzor mnogim mlađim članovima koji nisu naučili pravi odnos prema onome što vole i što rade. Ovoj grupi želimo još puno zdravlja i da nas zvuci njihovih glazbala zabavljuju još puno godina.

Dramska sekcija iliti popularni Pučki teatar Ogranka Seljačke Sloge u 1996. godini snimio je za HTV dvije

predstave i to: "Jankičeve Snoboke" (izvod) i predstavu "Kod javnog bilježnika". Obje predstave je pripremila i uvježbala gospođa Ljubica Pernar Robić. Ujedno su te predstave bile prikazane na SKAZ-u koji se po deveti puta za redom održava u Buševcu.

Zbog prenaručnosti termina i odlaska u Kanadu ove godine smo Skaz održali samo jedan dan, a gosti su nam bili dramske grupe KUD "Dućec" iz Mraclina, KUD "Kupljenovo" iz Kupljenova, Umirovljenici iz Novog Brestja i mi kao domaćini. Ove godine slavimo mali jubilej, 10. godina SKAZ-a u Buševcu, pa ćemo za tu prigodu pripremiti i malo veći program. Dramska grupa gostovala je u Nedelišću sa predstavom "Uprizorenje muke Isusove" za Uskršnje blagdane zajedno sa vokalnom grupom.

Zajedničkim snagama dramske i folklorne sekcije i ove godine je održan Božićni koncert u Buševcu i Vukovini na sam Badnjak. Božićni koncert je pripremio i osmislio gospodin Marinko Katulić uz dramsku pomoć gospodina Ivana Rožića -Nikolin.

Krajem 1996. godine dramsku grupu ponovo preuzima Ivan Rožić-Nikolin, zbog nemogućnosti gospođe Ljubice Pernar - Robić da dalje vodi

dramsku grupu. Gospodin Rožić počinje sa uvježbavanjem dvije predstave: "Šegrti Hlapića" i predstave "Zet iz Koljnofa" koje će publika moći vidjeti na SKAZ-u ove godine.

Arhiva i ostali dokumenti od važnosti za rad Društva i nadalje su brižno spremljeni u sefu. Popis inventara i sve ostale Ogrankove imovine napravljen je i ove godine s tom razlikom što je sva imovina upisana u kompjutor i pohranjen na disketu uz veliki trud gospodina Dubravka Katulića.

Foto sekcija je kao i obično ovisila o jednoj osobi, a fotografiranje je uspješno obavila gospodična Irena Harča.

Snimljeni su svi važniji nastupi i gostovanja Ogranka.

I na kraju zahvaljujemo svima onima koji su pomogli radu Društva na bilo koji način. Hvala OŠ "Vukovina", Područnoj školi Buševec i njihovom ravnatelju na razumijevanju što u školi možemo održavati probe u zimskom periodu.

Ovom prilikom pozivamo i sve one koji se još nisu aktivno uključili u rad društva da to učine što prije, jer s nama je život zabavniji i veseliji.

Za Upravni Odbor
tajnik društva
Nenad Rožić



Gosti iz Ivanka u Buševcu



Ogranak u Klanjcu

IZVJEŠĆE OGRANKA "SELJAČKE SLOGE" BUŠEVEC O RADU I UTROŠENIM SREDSTVIMA ZA 1996. GODINE

Ogranak "Seljačke Sloge" "Buševec u potpunosti je izvršio zacrtani plan rada za 1996. godinu. Sva sredstva dobivena od grada Velike Gorice i Zagrebačke županije su utrošena strogo namjenski i pod kontrolom Upravnog i Nadzornog odbora Ogranaka "Seljačke Sloge" Buševec.

Sredstva dobivena od Zagrebačke županije, Upravnog odjela za društvene djelatnosti u iznosu od 10.000 kuna utrošena su za nabavu obuće i to:

- turopoljski openci - 6 muških para i 3 ženska para
- čizme - 3 muška para
- cipele međimurske - 6 ženskih para
za što je utrošeno 10.800 kuna.

U 1996. godini u Ogranku "Seljačke Sloge" Buševec djelovale su slijedeće sekcije:

- tamburaški pomladak, od kojeg je od dva napravljen jedan veći i koji uvježbava koreografije koje pleše stariji plesni pomladak
- plesni podmladak mlađi i stariji. Na početku godine je zbog velikog interesa djece za ples osnovan još jedan podmladak koji broji 40-tak članova i počeo je sa uvježbavanjem prvih plesnih koraka. Stariji podmladak uvježbava koreografije, a postepeno se uključuje u rad prvog "A" plesnog sastava
- tamburaška "A" grupa ima na repertoaru deset koreografija i nekoliko glazbenih intermezza, te devet božićnih pjesama koje izvode zajedno sa vokalnom grupom
- plesna "A" grupa kao i tamburaška ima u svom programu uvježbano deset koreografija, a dorađuju se plesovi iz Baranje, te Istarski balun. Plesna "A" grupa zajedno sa dijelom starije Izvorne grupe izvode izvorni folklor Turopolja. Članice plesnog sastava uključene su u rad vokalne grupe i zajedno sa tamburaškom grupom održale su koncert za Božićne blagdane, a sa dramskom grupom u vrijeme Uskrsa.
- starija tamburaška grupa gaji i njeguje izvorni turopoljski melos koji postepeno prenose na mlađe generacije
- dramska sekcija uvježbala je nekoliko predstava "Jezik naš svagdašnjii", "Kod javnog bilježnika", "Jankićeve snoiske" i "Uprizorenje muke Isusove", s kojima je imala nekoliko nastupa, a dvije su predstave snimljene za HTV koje će biti na programu u 1997. godini. Krajem 1996. godine počelo je uvježbavanje dviju novih predstava i to: "Čudnovate zgode šegrta Hlapića" i "Zet iz Koljnofa".

Održan je i tradicionalni SKAZ u Buševcu, tj. Dani pučkog teatra u Buševcu.

- fotosekcija, snimila je sve nastupe i gostovanja. Slike se pohranjuju u arhivu Ogranka "Seljačke Sloge" Buševec ili skeniraju za izdavanje "Godišnjaka" OSS.
- arhiva održava i čuva sve predmete i dokumentaciju koja je pohranjena u arhivi, te je ujedno dopunjava novim dokumentima. Dokumenti su bili izloženi na proslavi 75-e obljetnice društva.
- izdavačka djelatnost, radi i priprema izdavanje "Godišnjaka" koji će izaći u 1997. godini.

Rad društvo i sekcijama upravlja Upravni odbor koji broji 17 članova, te Nadzorni odbor sa 3 člana.

U 1996. godini društvo je bilo u Kanadi, državi Ontario u gostima kod HKUD "Zvuci Hrvatske" iz Oakvillea. Ovo gostovanje pomogla nam je financijskim sredstvima šira društvena zajednica, kojim putem im se zahvaljujemo. Kod naših Hrvata iz Koljnofa u Mađarskoj gostovali smo sa folklorom sekcijom gdje smo vrlo lijepo ugošćeni, kao i uvijek. Kod nas u Buševcu ugostili smo folkloarna društva: OSS iz Ivankova, te KUD "Matija Gubec" iz Tavankuta - Vojvodina.

Održali smo niz nastupa i akcija prikazanih u kronologiji nastupa u 1996.godini. Kupljen je kompjutor, a nabavljeno je i nekoliko Draganičkih nošnji koje su nam nedostajale za kompletiranje istih.

Održana je proslava 75-e obljetnice rada društva kojom prilikom smo ugostili devet društava iz nekoliko županija.

Svi prihodi i rashodi prikazani su u blagajničkom izvješću koje Vam šaljemo u prilogu, a ostala dokumentacija kao i računi nalaze se u blagajni Ogranka "Seljačke Sloge" Buševec .

Nadamo se, da smo svojim bogatim radom u 1996. godini zadovoljili potrebe grada Velike Gorice , županije zagrebačke i države Hrvatske kao što

smo mi sami zadovoljni radom društva.

Vjerujemo da su naši programi potrebni našem gradu kao i Zagrebačkoj županiji, te da će nas i dalje financijski pratiti u našim djelatnostima.

Tajnik društva
Nenad Rožić

BLAGAJNIČKO POSLOVANJE 1996

Blagajničko poslovanje za 1996. godinu provodilo se kao i svake godine po programu rada za istu godinu. Osnovni izvori finansiranja temeljeni su na ugovoru sa gradom Velika Gorica u potpunosti su ispunjeni. Značajna suma utrošena je na gostovanje u

Kanadi, a taj dio troškova u potpunosti je pokriven sponzorima puta u Kanadu, te participacijom dijela troškova puta od samih izvođača programa koji su gostovali u Kanadi. Za potrebe društva nabavljen je i kompjutor sa pisaćem u boji, te potrebna obuća za nastupe.

Kao i prošle godine, tako i ove po završnom računu ostala su znatna neutrošena sredstva. To pravdimo na taj način što se veći dio aktivnosti društva odvija u prvoj polovici godine, a sredstva za redovitu djelatnost nam pristižu u drugoj polovici godine.

PRIHODI:

1. Donos salda iz 1995. godine	57.459,93 Kn
2. Članarina za 1996. godinu	8.480,00
3. Sponzori puta u Kanadu: Grad Velika Gorica	25.000,00
- Velkom	20.000,00
- Hrvatska matica iseljenika	30.000,00
- Zagrebački velesajam	4.000,00
- Narodno sveučilište	2.000,00
- Gradska ured za obrazovanje i kulturu - Zagreb	25.000,00
- Dalekovod	3.000,00
- Prometis - Zagreb	1.000,00
- Ceste - Varaždin	1.000,00
- Transportno poduzeće - Varaždin	1.000,00
- Projektni biro - Zagreb	2.000,00
- Institut građevinarstva - Zagreb	2.000,00
- Inženjersko-projektni biro - Zagreb	1.000,00
- Niskogradnja - Rijeka	1.000,00
- Projektbiro AK - Zagreb	1.000,00
4. Participacija dijela troškova članova društva	12.800,00
5. Grad Velika Gorica za redovnu djelatnost	72.000,00
6. Zagrebačka županija	10.000,00
7. Sponzori obilježavanja 75. Obljetnice društva	2.260,00
8. Prihod od prodaje ulaznica	3.975,00
9. Ivan Robić - Petrov Kanada	400,00
10. Mlađa tamburaška sekcija za žice	340,00
<u>11. Zagrebačka banka - kamata na depozit</u>	<u>1.824,06</u>
Ukupni prihodi:	288.538,99 Kn

RASHODI:

1. Kancelarijski materijal	765,33
2. Vijenci i cvijeće	1.040,00
3. Troškovi snimanja emisija za HTV	4.597,27
4. Troškovi Godišnje skupštine	3.669,65
5. Posudba narodnih nošnji	1.205,00
6. HPT troškovi - poštarnica i telefon	1.787,26
7. Fotografije i filmovi	911,00
8. Nabava odjeće i obuće	10.884,24
9. Kompjuter sa pisaćem i radnim stolom	12.554,44
10. Uređenje službenih prostorija	4.731,88
11. Povrat mjesnom odboru od najamnine od PTT-a	1.672,00
12. Troškovi SKAZ-a	1.963,40
13. Putni troškovi gostovanja u Kanadi	124.983,56
14. Prijevoz sekacija na nastupe	11.153,00
15. Troškovi sekacija na nastupima	3.180,37
16. Troškovi 75. Obljetnice društva	19.073,55
17. Žice i futrole za instrumente	1.959,00
18. Pokloni i suveniri	3.953,07
19. Putni troškovi stručnih voditelja	19.484,00
20. Ugošćivanje skupina iz Koljnofa, Ivankova i Tavankuta	5.247,65
21. Aranžmani za tamburaški orkestar	500,00
22. Provizija ZAP-a	768,63
23. Hrvatska elektroprivreda - utrošak za el. energiju	13.221,76
24. Članarina za pristupanje CIOFF-u	1.070,00
<u>25. Naknada za korištenje DVD doma</u>	<u>800,00</u>
Ukupno rashodi:	250.176,41 Kn

REKAPITULACIJA:

Ukupno prihodi: 288.538,99 Kn
Ukupno rashodi: 250.176,41 Kn

Saldo 31.12.1996. god. 38.362,58 Kn
U gotovini 111,59 Kn
Na žiro računu 38.250,99 Kn



Ogranak u Klanjcu

Blagajnik:
Marijan Detelić



Gosti iz Tavankuta u Buševcu

KRONOLOGIJA AKTIVNOSTI OGRANKA “SELJAČKE SLOGE” BUŠEVEC od 18.02.1996. do 31.12.1996. godine

- 18.02. redovna godišnja sjednica skupštine Ogranak “Seljačke Sloge” Buševec
24.02. snimanje za HTV u Buševcu, Pučko kazalište “Jankičevi snoboki”
25.02. snimanje za HTV u Buševcu i Velikoj Gorici, Pučko kazalište “Kod javnog bilježnika”
03.03. gostovanje u emisiji RVG-a “Narodni vez”, vokalna i tamburaška “A” grupa
24.03. nastup u Župnoj crkvi u Nedelišću, Dramska i vokalna grupa “Suza iskupljenja”
13.04. SKAZ u Buševcu
Dramska grupa KUD “Dućec” Mraclin
Dramska grupa KUD “Kupljenovo” Kupljenovo
Dramska grupa KUD umirovljenika Novo Brestje
Pučki teatar OSS Buševec
20.04. skupština LD “Kuna” starija tamburaška grupa
20.04. Dom kulture Buševec, nastup u povodu dolaska djece Hrvata iz Koljnofa
tamburaški “A” i “B” podmladak
tamburaški i plesni “A” sastav
26.04. promocija knjige “Preživdba v Turopolju” gosp. Miljenka Muršića u NS Velika Gorica
tamburaška “A”, vokalna i dramska grupa
28.04. Turopoljsko Jurjevo '96 u Starom gradu Lukavcu tamburaški i plesni “A” sastav
11.05. cjelovečernji program u Buševcu tamburaški i plesni “A” sastav
13.05. Smotra folklora Grada Zagreba u NS Velika Gorica u Velikoj Gorici sve grupe
16.05. do 02.06. gostovanje u Oakvilleu u Kanadi tamburaški i plesni “A” sastav (četiri nastupa)
26.05. proslava povodom Dana Državnosti u Mraclinu tamburaški “A” podmladak i dramska grupa
09.06. Smotra folklora Krapinsko-Zagorske županije u Klanjcu tamburaški i plesni A sastav
14.06. Goričke večeri u Velikoj Gorici tamburaški i plesni “A” sastav
29.06. nastup na Zagrebačkom Velesajmu, tamburaški i plesni “A” sastav
30.06. posvećenje temelja nove crkve u Buševcu, vokalna grupa
06.07. proslava 75-e obljetnice Ogranka “Seljačke Sloge” Buševec
11.08. Dan Svetе Klare u Sv. Klari, tamburaški i plesni “A” sastav
25.08. smotra folklora Križevačko-Koprivničke županije u Gotalovu, tamburaški i plesni “A” sastav
16.09. nastup na Zagrebačkom velesajmu (četiri plesna para)
19-20.10. gostovanje u Koljnofu Mađarska
09.11. snimanje za HTV emisije “Glazbena duša Hrvata” tam. i plesni “A” sastav, vokalna grupa
te tamburaški i plesni podmladak
09.-10.11. ugošćavanje OSS iz Ivankova program gostiju
22.11. program u OŠ Buševec tamburaški i plesni podmladak
23.11. dobrovorni koncert u Horvatima tamburaški i plesni “A” sastav
15.-16.12. ugošćavanje članova KUD-a “Matija Gubec” iz Tavankuta u Vojvodini
24.12. Božićni koncert u Kapelici Sv.Ivana Krstitelja u Buševcu i u Župnoj crkvi BDM u
Vukovini tamburaška i vokalna te dramska grupa
31.12. organizacija dočeka Nove Godine

Ogranak "Seljačke sloge" Buševec svečano je proslavio 75. obljetnicu



Ogranak "Seljačke sloge" Buševec svečano je proslavio 75. obljetnicu svog djelovanja, pod pokroviteljstvom Poglavarstva grada Velika Gorica, iako je ovo 76. godina redovitog rada Društva. Naime, vojno-redarstvene akcije Bljesak i Oluja onemogućile su prošlogodišnje obilježavanje 75. obljetnice jer je velika većina članova bila mobilizirana. Svečani dio programa započeo je Svetom Misom za sve preminule članove Društva u prepunoj crkvi Sv. Ivana Krstitelja u Buševcu. Tom prigodom je vlč. Đuro Sabolek posvetio zastavu Društva te se vrlo toplim i srdačnim

riječima osvrnuo na dosadašnji rad Društva. Potom je slijedila svečana sjednica u Domu kulture koja je započela himnom, koju su otpjevale članice vokalne grupe Društva, te minutom šutnje za sve preminule članove Društva. Svečanoj sjednici bili su nazočni brojni članovi i simpatizeri Društva, pripadnici stranačkih i društvenih organizacija, gradonačelnik Velike Gorice Josip Bobesić, pročelnik odjela za društvenu djelatnost pri Poglavarstvu grada Velike Gorice Miljenko Muršić, predstavnici KUD-ova te brojni drugi gosti koje je pozdravio predsjednik Društva Branko Črnko. Za radno predsjedništvo na svečanoj sjednici bili su izabrani Ljubica Pernar-Robić, Ivan Kos, Josip Kovačević, Branka Bobesić i Mato Črnko. Tajnik Društva Nenad Rožić iznio je sažeti prikaz rada Ogranka "Seljačke sloge" Buševec od utemeljenja 1920. do danas. Nakon toga slijedila je podjela plaketa, priznanja i zahvalnica članovima Društva i brojnim sponzorima. Istovremeno mogla se razgledati izložba o dosadašnjem radu Društva.



Uvečer su kulturno-umjetnička društva izvela brojne pjesme i plesove iz svih krajeva Lijepe Naše. Nastupili su: Ogranak Seljačke sloge-Trebarjevo Desno, IFG Tamburica-Vukovjevac, KUD Dućec-Mraclin, KUD Nova Zora-Lomnica Donja, KUD Ljudevit Gaj-Mače, KUD Resnik-Resnik, KUD Sveta Klara-Sveta Klara, KUD Sveti Šimun-Markuševac i Ogranak Seljačke sloge-Nedelišće. Bio je to izvanredan splet tradicije, ljubavi i topline koju su utkali u svoj program dojmljivo se predstavivši Buševčanima. Nakon toga, s nastupom tamburaških grupa Buševečki dečki i Snoboka te s grupom Omega započelo je pučko veselje koje je trajalo kasno u noć. (Jasmina Vnučec)



Najmlađi na Sv. misi za Ogranak



Nastup gostiju na obljetnici

PRIZNANJA

Plaketu za 10 godina neprekidnog rada dobili su:

Blaž Bedek, Dubravko Bedek, Marica Bedek, Mirjana Bedek, Sanja Bobesić, Branko Črnko, Ivica Črnko, Juraj Črnko, Nikolina Črnko, Štefica Črnko, Marijan Detelić, Stjepan Detelić, Tomica Detelić, Željko Dianežević, Kruno Godinić, Daniel Horvačić, Igor Horvačić, Ivana Horvačić, Marijana Horvačić, Kristijan Horvačić, Dragan Jurić, Dunja Katulić, Tomislav Katulić, Igor Kos, Tatjana Kos, Ana Kovačević, Mario Matković, Sanja Pribanić, Vera Pribanić, Ivana Robić, Katarina Robić, Renata Robić, Saša Robić, Ivan Rožić, Stjepan Rožić, Mario Švehla, Milenko Tošić, Ivica Trumbetaš, Vlasta Vinter i Josip Zubek.

Plaketu za 20 godina neprekidnog rada dobili su:

Mojmir Golemac, Siniša Katulić, Željko Kovačević, Branka Rožić i Darko Založnik.

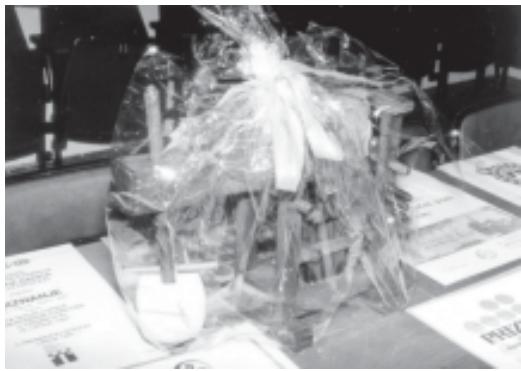
Plaketu za 30 godina neprekidnog rada dobili su:

Ivan Kos i Ivan Rožić-Nikolin.



Priznanje za višegodišnji rad s prekidima:

Natalija Bobesić, Branimir Detelić, Marija Detelić, Božo Kajganić, Drago Katulić, Miroslav Kovačević, Snježana Lučić, Željko Lučić, Marija Robić, Ivan Rožić, Krunoslav Vnučec, Ivan Robić, Jadranka Kajganić, Marinko Katulić, Milenko Tošić, Vlado Robić, Drago Katulić i Ljubica Pernar-Robić.



KANADSKO HRVATSKA KULTURNA SURADNJA

XXII. Kanadsko - Hrvatski Folklorni Festival

Ogranak "Seljačke Sloge" Buševec vratio se 02. 06. 1996. sa svog šesnaestodnevnog boravka u Ontariju u Kanadi, gdje su bili gosti Hrvatskog kulturno - umjetničkog društva "Zvuci Hrvatske" iz Oakvilla. Time je OSS Buševec proširio svoju suradnju sa hrvatskom dijasporom. Sagrađen je novi most između Domovine i iseljene Hrvatske.

Već prvih dana boravka Ogranak je bio sudionik XXII. Kanadsko Hrvatskog Folklornog Festivala (Istok), koji se ove godine održavao u Hamiltonu. Domaćin Festivala bio je Folklorni ansambl "Hrvatsko selo" župe Svetog Krista iz Hamiltona. Inače "Hrvatsko selo" ove godine slavi svoju 20-u obljetnicu djelovanja, a grad Hamilton svoj 150-i rođendan. Kanadsko - Hrvatski Folklorni Festival veliki je događaj koji okuplja 23 skupine

istočne Kanade i 11 skupina zapadne Kanade. Sa željom da se kroz učenje i upoznavanje hrvatskog folklora spasi od zaborava i propasti veliko hrvatsko blago. Osnovan je 1973. god. u Sudburyu Kanadsko - Hrvatski Folklorni Savez, u koji je tada učlanjeno pet folklornih, plesnih i tamburaških skupina. Danas, nakon 23 godine i 22 festivala to je jako udruženje, čija će se folklorna društva i njihov profesionalni rad moći mjeriti s radom folklornih skupina u

Hrvatskoj. Na ovogodišnjem otvaranju Festivala prisustvovao je i gradonačelnik grada Hamiltona gosp. Rober M. Morrow. Središnje slavlje Festivala bila je Svečana Festivalska Koncelebrirana Biskupska Misa predvođena Msg. Anthonyem F. Tonnosom, bisk-upom Hamiltona, velikim prijateljem Hrvata. Misi su prisustvovali svi sudionici festivala u narodnim nošnjama. Festival završava banketom, tj. svečanom večerom i veselicom uz domaću glazbu.

Hrvatski radio - sat

Gradonačelnik Velike Gorice, gosp. Josip Bobesić, predsjednik OSS Buševec, gosp. Branko Črnko, te vođa puta gosp. Marinko Katulić bili su gosti

radio programa Zvuci Hrvatske iz Toronto, koji se emitira svaki dan u trajanju jednog sata. Gradonačelnik novog grada VG-e, gosp. Bobesić u svome je govoru, između ostalog pozvao i Hrvate na povratak i na ulaganje u novi

grad. Tokom boravka gosp. Bobesić održao je više govora, te bio primljen kod gosp. Ivana Picukarića, konzulata Republike Hrvatske u Torontu, razgovarao je i s gradonačelnicom Mississauge gosp. Hazel McCallion.

Koncert u Oakvilleu

Nakon zajedničke Mise u novo sagrađenoj crkvi Hrvatske katoličke Župe Presvetog Trojstva u Oakvillu 25. 05. na Duhovo OSS Buševec, "Zvuci Hrvatske" iz Oakvilla i HKD "Kralj Zvonimir" iz Norvala održali su cijelovečernji koncert pred 450 gostiju. Bio je to koncert suza i ovacija, završen je pjesmama "Slobodna Domovino" i "Bože čuvaj Hrvatsku". Sve nas je iznenadilo Hrvatsko Društvo "Turopoljaca" Ontario - Kanada, koje je za tu priliku dalo napraviti spomenicu s pjesmom:

Od Toronto, Mississauge do Londona
Od Oakville, do Kitchenera.
Od Welanda, do Hamiltona
Sve za ljubav hrvatskog Naroda
i plemenitog Turopolja

Predsjednik Udruženja Turopoljaca gosp. Klačurić podijelio je svim članicama OSS Buševec buket crvenih ruža. OSS Buševec poklonio je svom domaćinu KUD "Zvuci Hrvatske" tamburicu, a svi ogrankaši su dobili majice s natpisom " Sounds of Croatia". Nakon suza uslijedilo je općenarodno veselje do ranih jutarnjih sati.

Carassauga

Kanada je nova domovina mnogih naroda. Nitko svojim rođenjem u Kanadi ne mora biti Kanadjanin, jer Kanada njeguje multikulturalizam. "Carassauga" ili susret svjetova tradicionalni je festival različitih kultura. Taj festival održava se tijekom godine u različitim gradovima Kanade. OSS Buševec i Zvuci Hrvatske

nastupili su na Carassaugi u Mississaugi. Kao Kanada, Mississauga je mozaik različitih kultura. Ta bogata mješavina čini grad zanimljivim. Za vrijeme trajanja festivala možete na različitim mjestima grada upoznati različite narodne, običaje različitih kultura i jesti tradicionalnu hranu (npr. karipsku, hrvatsku, ciparsku, egipatsku, havajsku, indijsku...). Na Carassaugi OSS Buševec i KUD Zvuci Hrvatske udomaćila je

Hrvatska Župna folklorna grupa "Sljeme". Predsjednik OSS-a Buševec gospodin Branko Črnko zahvalio im je na gostoprimstvu te pozvao KUD Sljeme da budu gosti na cjelovečernjem programu koji će se održati sljedeće godine u Buševcu. KUD "Sljeme" sljedeće će godine sudjelovati na Svehrvatskom festivalu u Zagrebu kada će im OSS Buševec uzvratiti gostoprimstvo.



Zajednička slika Ogranka pred odlazak kući

Proslavu Dana hrvatske državnosti organizirao je Hrvatsko - Kanadski Kongres. Tom prilikom govorili su gosp. Ivan Picukarić, konzul RH u Torontu, Tony Ruprecht, MPP, dr. Ivan Hrvojić, pred. Odbora Toronto HKK, gradonačelnica Mississauge, gosp. Hazel McCallion, te mnogi drugi ugledni gosti iz Kanadskog ministarstva i Hrvatskog konzulata. U programu je učestvovalo 5

Proslava Dana hrvatske državnosti 30. svibnja 1996.

folklornih skupina te župni zborovi i vokalne grupe. Svečanosti je prisustvovalo oko 1300 gostiju.

Tom prilikom gradonačelnica Mississauge pohvalila je hrvatski narod i rekla: "Mi imamo slobodu, nemamo

ratova, imamo kuće, nema vas dosta, samo, samo dođite, dodite, jer ovo je vaša nova domovina." I nije lako tim Hrvatima u dijaspori - svi gradonačelnici ih zovu u svoje gradove, a teško je kad se može birati."



Četverobroj Godišnjaka

ZVUCI HRVATSKE



HKUD Zvuci Hrvatske - Kanada

HKUD Zvuci Hrvatske mlada je folklorna skupina koja je nikla na sam dan svjetskog priznanja Samostalne Države Hrvatske. Društvo okuplja 35 članova, a djeluje pod vodstvom gosp. Ive Čapina. Voditelj tamburaške sekcije je Brain Čapin, a plesne Michelle Čapin. Ivo Čapin, predsjednik HKUD Zvuci Hrvatske, predsjednik Hrvatskog Folklornog Saveza Istok i dopredsjednik Centralnog Folklornog, Saveza Kanade: "Gosp. Katulić i Mojmir Golemac održavali su folklorne seminare u Kanadi. Tada sam ih upoznao i prilikom svog boravka u Hrvatskoj 1995. god. posjetio na njihovoj probi. Čuo sam ih kako sviraju i tada se rodila želja za suradnju, jer i oni su željeli dati nešto za hrvatsko iseljeništvo. Mi smo ih primili kao svoje goste na našem godišnjem koncertu u Oakvillu. Svi članovi Zvuka Hrvatske

nemamo riječi da opišemo ova protekla dva tjedna. Nama je bilo predivno i doista je zadivljujuće prijateljstvo koje je nastalo između ove dvije folklorne skupine. Što je najvažnije, stvoreno je prijateljstvo između naše djece, a to su veze koje se ne kidaju. Ovaj rastanak nam teško pada, stoga se u ime Zvuka Hrvatske najtoplje zahvaljujemo OSS-u Buševec na dolasku. Branko Črnko, predsjednik OSS-a Buševec: "Sveukupni nastup OSS-a smatram uspjelim. Svoj plan i dužnost prema organizatoru smo ostvarili. Gdje god smo nastupili doživjeli smo ovacije publike, što je sam dokaz kvalitete nastupa. Sljedeće godine naši domaćini dolaze na Svehrvatski festival koji će se održati u Zagrebu. Između ostalih na tom Festivalu će sudjelovati 700 izvođača iz Kanade, a KUD Zvuci Hrvatske su prvi osigurali svoj dolazak u Hrvatsku našim ugošćavanjem u Oakvillu. Ovom

prilikom zahvaljujemo se svima koji su nam finansijski pomogli pri odlasku u Kanadu te voditelju tamburaške grupe Marinku Katulić, koji je dogovarao nastupe i uključio svoja prijašnja poznanstva iz Kanade. Najveće priznanje i zahvalu treba dati gospodinu Ivi Čapinu, predsjedniku Zvuka Hrvatske.

Ivana Robić



Gosp. Ivan Čapin i Josip Bobesic

UZ SUZU ISKUPLJENJA SUZA U OKU

U Crkvi Sv. Trojstva u Nedelišću dramska sekcija Ogranka "Seljačke slogue" Buševec pod vodstvom prof. Ljubice Pernar-Robić izvela je scensku legendu "Suza iskupljenja", ganuvši sve prisutne.

Pod Misom koju je predvodio nedeliščanski župnik vlč. Pavao Markač u prepunoj crkvi Sv. Trojstva dramska sekcija OSS Buševec izvela je scensku legendu koja objedinjuje duhovne korizmene pjesme, evanđeoske poruke, citate iz Biblije... koji se manifestiraju kroz pjesmu, glumu i recitale. U scenskoj legendi su objedinjeni dijelovi Isusovog ulaska u Jeruzalem, prikazi njegove Muke, Križa i samog Uskrsnuća. Sve se to promatra očima žena koje su snagom svoje velike ljubavi, odanosti i suošjećanja s Isusom prve pohitale na njegov grob i objavile njegovo Uskrsnuće. Čitavom legendom, koja je prožeta duhom Evandelja, provlače se problemi koji su i danas prisutni-primat

materije nad duhom, te nesposobnost da priznamo svoje vlastite greške i okrenemo novu stranicu svog života. S tim problemom je suočena i Levladareva kći koja je zbog novca uništila život Raheli Veroniki uvjerivši sebe da je pravedno postupila, no na kraju legende pokajala se za svoje grijeha i stekla ono što jedino nije mogla kupiti svojem novcem-duševnji mir i savršenu sreću-iskupljenje grijeha. Scenska legenda je izmamila mnogima suze na oči. Uz samu glumu komentare su vodile interpretatorice Anita Robić i Nives Zagorac. Scensku legendu prate i duhovne pjesme koje su interpretirale starije crkvene pjevačice koje su otpjevale pjesme "Suncu prosi sa ka roža" i "Počinje se strašna

Muka". Te su pučke pjesme dio naše tradicije i kulture pa ih trebamo oteti zhubu vremena te prezentirati na dostojanstven i uzvišen način. Pjesmu "Hodi Čovek i Na križu Golgotu" izvele su pjevačice vokalne grupe OSS, a Marijana Horvačić izvanredno je solo Otpjevala pjesmu "Isus majku ostaviše". Ta se scenska legenda izvodi samo u crkvama, a prvi put je izvedena u Velikogoričkoj crkvi Navještenja BDM. Ona se uglavnom izvodi u vrijeme korizme, kako bi se ljudi ponukalo da žive život u duhu Evandelja, da smognu snage i hrabrosti okrenuti novu stranicu i svom životu, promijeniti grijesne navike te početi novi život za svoje dobro i dobro čitave ljudske zajednice.

Jasmina Vnučec

Popričali smo s gđom Barbarom Katulić (1943.), rođenom Buševčicom koja je cijeli život provela u Buševcu, a sada vodi brigu o nošnjama koje su u vlasništvu Ogranka

Čuvajte nošnje, da i vaši potomci uživaju u svoj njihovoj ljepoti i sjaju !



Barbara Katulić

- Koliko dugo vodite brigu o nošnjama?

Gđa Katulić: Brigu o nošnjama vodim od 1996. godine. Tog posla, koji nije nimalo lagan, prihvatile sam se zato što osjećam neku moralnu obvezu i ljubav prema Ogranku. Kako sam oduvijek bila i ostala vezana uz Ogranak, rukovoditelji Ogranka su mi ponudili taj posao, koji mi je ujedno i jedna mala, dodatna zarada uz skromnu mirovinu.

- Što sve ulazi u vaš opseg poslova ?

Gđa Katulić: U moj opseg poslova ulazi vođenje brige o svim nošnjama. Trudim se da uvijek kad nošnje trebaju našim sviračima, plesačima i pjevačima da im omogućim da ih dobiju na vrijeme. Od njih također primam narodne nošnje natrag. Svaki član Ogranka, od najmanjeg do najstarijeg člana, bilo da je svirač, plesač ili glumac, ako posudi nošnju od Ogranka, mora o njoj voditi

brigu, mora je urednom održavati, paziti i čuvati čak i više nego da je njegova vlastita odjeću. Nošnje su narodno blago neprocjenjive materijalne i moralne vrijednosti koje smo primili u kulturo naslijede po kojemu se poznamo, koje se danas više tako puno ne rade i teško se do njih dolazi, za razliku



od svakodnevne odjeće koja se može kupiti u svakom butiku. Narodne nošnje su dosta skupe i svi bi morali malo apelirati na svoju savjest da stvarno vode brige o toj nošnji koju dobe na privremeno korištenje, te da kad je jednom uzmu u svoje ruke, da je stvarno čuvaju i paze, a naročito naše prekrasne turopoljske nošnje koje su rađene s rukom i koje su naše bake i prababe s velikom mukom tkale i našivavale. Danas se taj trud jako malo cijeni, slabo se čuva, jer ima i takvih članova Ogranka koji vraćaju nošnje u jako lošem stanju, podrapane, poderane i neuredne, a bilo je i slučajeva da su se nošnje znale i izgubiti.

-S čime ste upotpunili arhivu nošnja?

Gđa Katulić: Kupljene su narodne nošnje za Splitske pjesme i plesove, koje smo do sada posuđivali iz Velikogoričkog društva FA "Turopolje". Tako-đer smo nadopunili turopoljsku bjelinu za male tamburaše. Po mojoj mišljenju trebalo bi kupiti za Draganičke plesove, muške nošnje, jer su se do sada koristile međimurske narodne nošnje.

-S kojim se problemima susrećete u svom poslu?

Gđa Katulić: Vraćanje nošnja nekih članova Ogranka nije baš redovito, pa se neki članovi trebaju posebno obavijestiti. Svi članovi trebaju si dati na savjest da malo više vode brigu o tome, da slušaju što im na probi kaže njihov voditelj. Članovi Ogranka također najčešće gube i uništavaju mašnice, razne sitnice, koralje, podgutice, no do sada se nije ništa veliko izgubilo. Posebno bih uputila veliki pohvali gospodi Ljerki i gosp. Mojmiru Golemcu, te našim djevojkama koje su uredile Baranjske nošnje, te nizanju koralja, posvetile puno svog slobodnog vremena.

- I za kraj, koja je vaša poruka čitateljima i svim članovima Ogranka?

Gđa Katulić: Današnja mladež je jako pametna, bistra, svi oni sve znaju. Ipak bi morali voditi malo više vremena i brige o činjenici da ako su već u ovom Društvu, koje im omogućuje da idu na brojne nastupe, pa čak i izvan Hrvatske, da vide mjesta koja inače ne bi vidjeli, i upravo zbog toga bi morali uzeti obvezu da



Turopoljska narodna nošnja

U Arhivi Ogranka nalaze se sljedeće nošnje:

Turopoljske nošnje	30 komada
Međimurske nošnje	21 komada
Nošnje za Lindo	16 komada
Draganičke nošnje	14 komada
Nošnje za Baranju	16 komada
Bunjevačke nošnje	16 komada

s odgovarajućom obućom (opancima, čizmama), te drugim detaljima (mašnama, maramama, pojasmama, koraljima, kečkama, čarapama i sl.)

malo više vode računa o nošnjama, te da kad su na probama da se ne ponašaju neodgovorno, da slušaju što im voditelji govore, kako bi bili bolji rezultati na brojnim nastupima.

Pripremila: Jasmina Vnučec

POSVEĆENJE KAMENA TEMELJCA ZA NOVU CRKVU-KAPELU SV. IVANA KRSTITELJA U BUŠEVCU

Nedjelja, 30.06.1996. godine.

U Buševcu je 30. lipnja 1996. godine bilo izuzetno svečano. Posebno zajedništvo okupilo nas je toga dana oko povijesnoga čina duhovne naravi. Bilo je toga dana posvećenje kamena-temeljca za novu Crkvu-Kapelu Sv. Ivana Krstitelja u Buševcu. U vrijeme koje je prethodilo ovoj svečanosti, cijelo je mjesto živjelo u ozračju priprema za ovaj događaj. Gotovo svi su se nastojali uključiti u rad i na svoj način pomoći. Crkveni i Mjesni odbor koordinirano su planirali i izvršavali zadatke, a uključile su se sve udruge i organizacije koje djeluju u selu. O svemu je pak posebice brinuo naš župnik vlač. Đuro Sabolek, pri čemu mu osobito zahvaljujemo. Hvala i vlač. Josipu Žgancu koji je u to vrijeme bio kapelan u našoj župi i dao svoj doprinos ovom događaju. Kada bi se pojedinačno nabrajala imena spisak bi bio isuviše dug. Hvala našim prijateljima iz susjednih mjesta koji su nam ovom prigodom pomogli nesebično. Od srca Hvala gosp. Branku Pucekoviću iz Kuća koji je nekoliko tjedana dolazio u Buševec i u našoj staroj Kapelici pripremao pjevačice za Misno slavlje na dan posvećenja. Potrajal je to od ranih večernjih sati do kasno u noć. Hvala i prijateljima iz Okuja koji su nam tada osigurali oltar za Sv. Misu na otvorenom. I naša mjesna zvonarica teta Katica (Katenica) svoj je dio posla obavila s mnogo srca i ljubavi.

Protokolarni dio svečanosti pažljivo je osmišljen, izabrane su i napisane primjerene



riječi dobrodošlice uzoritom Ocu kardinalu Franji Kuhariću. Starije pjevačice naše Kapelice i članice Ogranka "Seljačke sloge" Buševec, zajedništvom i zalaganjem, pjesmom su uveličavale Misno slavlje.

Pročitana je i svečana Povelja koja je ugrađena u temelje nove Crkve, a potpisao ju je uzoriti kardinal Franjo Kuharić posvetitelj, vlač. Đuro Sabolek - naš župnik, te članovi Crkvenog odbora.

Za tjelesnu okrepnu, odnosno svečani ručak nakon Misnog slavlja, prinos su dali naši sponzori, a za prelijepu dekoraciju živim cvijećem cvjećarnica Đurđica (naša Buševica). Naše vrijedne domaćice potrudile su se da na stolu budu fini kolači, domaći kuruzni kruh i buševska gibanica. Isto tako bile su u svakom trenutku pri ruci glavnim kuharicama, koje su svoju zadaću kvalitetno izvršile.

Nedjelju, 30. lipnja 1996. ne možemo i ne smijemo zaboraviti. Na to nas podsjeća naša Crkva u izgradnji. Toga dana u 11.00 sati na temeljima buduće crkve posvećenje i Svetu misu predvodio je uzoriti

kardinal Franjo Kuharić. Dočekan je toplo i srdačno uz pjesmu i riječi dobrodošlice. U ime Župe pozdravio ga je vlač. Đuro Sabolek, u ime Grada Velika Gorica bivši gradačelnik Josip Bobesić. Pozdravila ga je i mladež Buševca nadasve srdačno, i predala mu u ime zahvalnosti "Dar od Srca" - umjetničku sliku, našu dragu kapelicu Sv. Ivana Krstitelja, biser među biserima turopoljske sakralne drvene arhitekture.

I na kraju, ipak se mora reći da je veći dio svih predradnji morao, izvršiti Crkveni odbor u kojem doduše brojčano ima više muških, ali i tri poduzetne gospode, koje su se maksimalno predale zadacima i čvrsto držale "konce u rukama". Na nešto ipak nismo mogli utjecati. Bila je to kiša koja je zasmetala da ovu svečanost upotpune i prelijepu turopoljsku nošnju, u koje su se za tu prigodu željele obući članice Ogranka "Seljačke sloge" i dragi mještani. Na dan posvećenja nove Crkve, zasigurno će sjati sunce. A dotele prilozima i darovima doprinosimo da taj dan što prije osvane.

Ljubica Pernar-Robić



U IME OCA I SINA I DUHA SVETOGLA, AMEN!

*Godine Gospodnje tisuću devetsto devedeset i šeste, tridesetoga dana mjeseca lipnja,
u vrijeme kada je Crkvom Rimokatoličkom u Rimu upravljao Papa Ivan Pavlo II*

*Nadbiskupijom Zagrebačkom nadbiskup i metropolita
Franjo kardinal Kuharić*

*Odranskim Dekanatom dekan Ladislav Lojna,
a Župom Pohoda Blažene Djevice Marije u Vukovinu župnik Đuro Sabolek*

kada je predsjednik Republike Hrvatske bio dr. Franjo Tuđman

*predsjednik Hrvatskoga Sabora akademik Vlatko Pavletić
bi posvećen temeljni kamen ČRKVE - nove Kapeli Sv. Ivana Krstitelja u Buševcu
koju započće graditi žitelji Buševca i dobročinitelji
vlastitim rukama i sredstvima uz Božju pomoć i zagovor Blažene Djevice Marije.*

*Projekt za novu ČRKVU Kapelu Sv. Ivana Krstitelja
izradio je "Arhitektonski biro Medveščak" - Jasna Nossi i Lujo Schwerer, projektanti.*

Radove izvodi Komunalno poduzeće "Velkom" Velika Gorica.

Stručni nadzor provodi dipl.ing. Mladen Šakić.

Drvena Kapelica Sv. Ivana Krstitelja koja se ranije zvala Kapelica Sv. Apostola, spominje se u protokolima kanonskih vizitacija od 1668. godine. Danas je postala pretjesna za duhovne obrede i potrebe žitelja Buševca. Valja ju nadalje njegovati, zaštititi i sačuvati kao dragocjeni spomenik duhovnosti predaka i graditeljske baštine turopoljskih drvenih crkvića.

*Zahvaljujemo Bogu na milosti i daru što nam je kao Posvetitelja poslao
uzoritog nam Oca Franju kardinalu Kuhariću*

koji posvećuje ovaj kamen temeljac

uz prisutnost velikog broja vjernika i prijatelja Župe pohoda Blažene Djevice Marije Vukovina i svih žitelja Buševca.

Hvala svima koji su svojim zalaganjem, radom ili darom dali potporu početku ove gradnje, za koju će i nadalje trebati pobežne molitve i darovi.

Preporučamo ti se Svevišnji.

Samu tvojom voljom i snagom Bože naš možemo sagraditi ovaj sveti dom.

Izlji svoj sveti blagoslov na sve nazoečne pri ovoj svečanosti.

Podari svima ljubavi Kristove i snagu Duha Svetoga.

Neka se ova isprava čuva u temeljnem kamenu, a prijepis u Spomenici Župe kao trajan spomen.

Ovu Povelju potpisuju:

Franjo kard. Kuharić

Odbor:

Đuro Sabolek

nadbiskup

Josip Bobetić-gradonačelnik

upravitelj Župe

Ljubica Pernar-Robić, prof.

Juraj Bobetić-geodeta

Branka Zagorac

Zvonko Vučec

Svečana Povelja položena u temelje nove Crkve-Kapele Sv. Ivana Krstitelja u Buševcu

Godina 1997.

IZVJEŠĆE UPRAVNOG ODBORA O RADU OGRANKA "SELJAČKE SLOGE" BUŠEVEC U PERIODU OD 15.02.1997. DO 15.02.1998.

UPRAVNI ODBOR

Upravni odbor broji 17 članova koji su tijekom navedenog perioda organizirali i koordinirali rad OSS Buševec. U proteklom jednogodišnjem periodu održane su 33. sjednice na kojima je većinom bilo prisutno više od polovice članova Upravnog odbora, a sve odluke bitne za rad OSS su donošene natpolovičnom većinom od ukupnog broja članova Upravnog odbora.

Budući da je 1997. godine planirana izborna sjednica skupštine, naša četiri vrlo aktivna člana Upravnog odbora su se izjasnila da više ne mogu raditi u odboru. Ovom prilikom bi se željeli zahvaliti: Renati Robić na njezinom radu u odboru. Posebnu zahvalu upućujemo našim dugogodišnjim aktivnim članovima Upravnog odbora Josipu Robić - Habi i Stjepanu Robić - Romešu koji su radeći u Ogranku, zaslužili i "penziju", te Stjepanu Detelić koji je svojom ljubavlju i nesebičnim radom odgojio nekoliko generacija podmladaka plesne i tamburaške grupe i tako napravio dobru osnovu našeg daljeg rada.

Upravni odbor je i ove godine nastavio sa uređenjem interijernog prostora u Domu kulture koji koristimo. Vijeće Mjesnog odbora Buševec je unajmilo i platilo radnike koji su prekrili Dom kulture i popravili

oluke, a u suradnji sa OSS "Nedelišće", iz Nedelišća smo nabavili i dopremili peć za grijanje Doma kulture, na čemu im se zahvaljujemo.

Za potrebe Ogranka u 1997. godini je kupljena jedna električna grijalica i jedan frižider. Upravni odbor je u 1997. odobrio i kupnju i nabavu nošnji za Baranju, pa su tako nošnje dobivene od FA "Lado" sređene uz pomoć gđe. Ljerke Golemac, kupljene su još dvije ženske pregače, te su naštrikane ženske čarape (8 pari).

Nabavu materijala i šivanje nošnji za Splitske plesove nismo ostvarili zbog jednostavnog razloga što nismo pronašli odgovarajući materijal, tako da ćemo sredstva namjenjena za te nošnje iskoristiti u 1998. godini.

Racionalnim raspolanjanjem novcem, i ove smo godine uspjeli poslovati vrlo pozitivno što će biti vidljivo i iz izvješća o blagajničkom poslovanju.

U 1997. godini nismo imali niti jedan inozemni nastup, što je mali propust i moramo ga svakako ispraviti u 98. godini, ali imamo vrlo bogatu suradnju na županijskom nivou što će biti vidljivo iz kronologije rada.

Vrlo uspješna suradnja je ostvarena sa OŠ Vukovina,

Područnom školom Buševec i njihovim djelatnicima kojima se i ovom prilikom želimo zahvaliti što u zimskom periodu možemo koristiti prostor PŠ Buševec za održavanje proba. Dobru suradnju smo ostvarili i sa DVD Buševec, VMO Buševec, te sa svim strukturama u gradu Velika Gorica, osobito sa Upravnim odjelom za društvene djelatnosti grada Velike Gorice koji nas i financira. Nadamo se da smo i ove godine opravdali sva sredstva koja smo dobili, te da smo pokazali da znamo vrlo racionalno raspolažati sa dobivenim sredstvima.

Članovi Upravnog odbora su osim koordinacije sa pojedinim sekcijama, organizirali i pripremili niz akcija kao što su: 10-ta godišnjica SKAZ-a u Buševcu (jedan dio), Ugostili smo naše Hrvate iz Oakvillea i Bramptona - Kanada, te Hrvate iz Koljnofa - Mađarska i organizirali doček Nove godine.

Zadržat ćemo se malo na gostovanjima naših Hrvata iz Kanade i Mađarske. Početkom srpnja 97. došli su nam u uzvratni posjet Hrvati iz HKUD "Zvuci Hrvatske" - Oakville i KUD "Hrvatska" - Brampton Kanada. Mi smo se potrudili da ih ugostimo najbolje što znamo, a po njihovom oduševljenju vidljivo je da smo u tome i uspjeli. Želja nam je da sa našim prijateljima iz Kanade i dalje dobro surađujemo,

te da ubuduće budu i oni kod nas malo duže vremena nego što su to bili ovoga puta. Svakako da ćemo se truditi da Ogranak ode još koji puta u Kanadu, a da bismo to ostvarili uz dobru volju su nam potrebna i

sredstva o kojima najviše ovisi ponovni odlazak "preko bare".

Naša 20.-godišnja suradnja s Hrvatima iz Koljnofa u Mađarskoj se i dalje uspješno nastavlja. Jedino nam je žao što se broj ljudi sa njihove strane sveo na 50-ak i što uzajamni posjeti traju svega dva dana, ali nas raduje što su se našoj suradnji priključili i uzajamni posjeti djece iz osnovnih škola, što je dobar preduvjet daljnje suradnje.



Upravni odbor je organizirao i sve odlaske na nastupe izvan našega mesta, gdje smo izuzetno dobro surađivali sa ZTZ-om Velika Gorica koji nam je uvijek izlazio u susret stavljući nam svoj autobus na raspologanje. Ovom prilikom se želimo zahvaliti djelatnicima ZTZ-a Velika Gorica i gospodinu Ivanu Vinteru na suradnji.

Nastupe na županijskoj razini smo održali u : sisačko - moslavačkoj županiji (Hrvatska Kostajnica, Voloder, Lekenik), Zagorskoj županiji (Mače), Međimurskoj županiji (Nedelišće), te u Zagrebačkoj županiji (Kupljenovo)

FOLKLORNA SEKCIJA

Folklorna sekcija se sastoji od nekoliko grupa: plesna i tamburaška "A" grupa, plesna i tamburaška "B" grupa i plesnog podmlatka. Iako je broj grupe zadovoljavajući, a njihovi voditelji Mojmir Golemac i Stevo Borić pravi profesionalci i ljubitelji folklora, ne možemo u potpunosti biti zadovoljni ostvarenim.

U plesnoj "A" grupi osjeća se nedostatak muških plesača što otežava izvođenje koreografija sa više parova, a povremeno je primjetno i neredovito dolaženje na probe što voditelju stvara dodatne poteškoće prilikom izrade koreografija. U tamburaškoj "A" grupi je došlo do smjene generacija, te je popunjena sa tamburašima iz tamburaške "B" grupe. Kod njih je također primjetno neredovito dolaženje na probe, što se primjećuje na kvaliteti izvedenog programa. Smatramo da bi kadrovskim

popunjavanjem i redovitijim dolaskom na probe poboljšali kvalitetu programa i napravili pozitivnu konstrukciju u ovim grupama.

Usprkos navedenim poteškoćama ove dvije grupe su u 1997. godini ostvarile niz nastupa, što će biti vidljivo iz kronologije, te su ugostile Hrvate iz Koljnofa - Mađarska i Oakvillea - Bramptona - Kanada, te pomogle u organizaciji dočeka Nove godine. Možemo slobodno reći da je većina članova (ne svi) ovih grupa u 97. godini nosila teret na svojim leđima i stoga smo im mi kao odbor zahvalni, te ih pozivamo da u 98. godini budu još aktivniji.

Moramo napomenuti da su obje grupe u 97. uvježbale novu koreografiju "Pjesme i plesovi Baranje", te da se za istu nabavljaju nošnje.

Plesna i tamburaška "B" grupa su u 97. imale nekoliko zapaženih nastupa, a smatramo da bi

im se u 98. trebalo osigurati još više nastupa, jer se nastupajući dobiva pozitivna želja za radom u grupi.

Plesna i tamburaška "B" grupa su uvježbale koreografije koje rade u "A" grupama, da bi krajem 97. jedan broj plesača prešao iz "B" u "A" plesnu grupu što se smatra kao normalno popunjavanje "A" grupe. Članovi tamburaške "B" grupe već duže vrijeme sviraju sa svojim starijim kolegama. Ovim djvjema grupama možemo biti zadovoljni, jedino što se u plesnoj "B" grapi osjeća nedostatak muških plesača što je izgleda kod nas u folkloru kionična boljka.





Plesni pomladak broji 42 člana koji uvježbavaju osnove folklora i plesnih koraka, te se nadamo da će za par godina oni biti nosioci programa u "A" grupi. Moramo napomenuti da u ovoj grupi ima dosta djece iz okolnih mjesta Vukovac, Rakarje, Kobilići, Ogulinec, Rakitovec, Turopolje, Kuće, Vukovina što je vrlo

pohvalno. Ovim putem bi željeli dati podršku njihovim roditeljima i njima samima da i uz odricanja izdrže do kraja, te da će se rezultati vidjeti za koju godinu. Željeli bismo istaći dvije članice plesne "A" grupe Irenu Kovačević i Marijanu Horvačić koje su se prihvatile vođenja ove naše najmlađe grupe za vrijeme dok je njihov voditelj Mojmir Golemac odsutan ili spriječen. Njihovim radom možemo u potpunosti biti zadovoljni i poželjeti im da se tim poslom bave još dugi niz godina.

Svim članovima folklorne sekcije želimo poručiti da i dalje rade u svojim skupinama, te da će uz malo svojeg odricanja imati puno zadovoljstva odlazeći na nastupe diljem lijepe naše, po cijeloj Europi, a i šire (Kanada npr.).

Zadatak koji u 97. nismo ostvarili je osnivanje starije grupe. Iako interesenata za ovu grupu ima, nismo ju uspjeli organizirati što našom krivicom, što krivicom voditelja. Samim time nam se nameće da je u 98. godini prioritetni zadatak osnivanje ove grupe što bi nas dovelo do veće kvalitete folklorne sekcije gledajući ukupno.

DRAMSKA SEKCIJA

Dramska sekcija, pod stručnim vodstvom Ivana Rožića (Nikolin), koji svojim volonterskim radom može biti uzor kako se radi u Društvu, pripremila je u 97. godini dvije predstave. Obnovljena je predstava "Čudnovate zgode Šegrta Hlapića" u obradi Ivana Rožića-Nikolin, sa novom ekipom koja je predstavu izvela nekoliko puta. Uvježbana je i nova predstava pod nazivom "Zet iz Koljnofa", autorski rad Ivana Rožića koja je oduševila publiku u Buševcu svojim smiješnim tekstrom i izvanrednom izvedbom naših glumaca amatera. Ova predstava je dobila i savršene kritike od komisije prisutne na 10. SKAZ-u u Buševcu. Predstava je izvedena nekoliko puta i svugdje je izvanredno dobro primljena, pa mislimo da će se ova predstava igrati još neko vrijeme.

Drugi dio dramske sekcije pod vodstvom gđe. Ljubice

Pernar-Robić je uvježbao korižmeni nastup i izveo ga u Crkvi "Svete Katarine" na Gornjem gradu u Zagrebu. Osim toga gđa. Ljubica Pernar-Robić je pripremila tekstove i uvježbala ekipu za "Fašnik u Velikoj Gorici 97" gdje smo mi presudili fašniku.

Dramska sekcija nema svoju stalnu grupu jer se grupa slaže prema pojedinoj predstavi, ali smatramo da bi trebalo oformiti jedno jezgro koje bi stalno radilo pojedine programe, te da bi se više ljudi moglo i trebalo uključiti u režiju pojedinih predstava, jer kod nas

ima mesta za više aktivnosti što se tiče teatra, a imamo i dovoljan broj kvalitetnih glumaca koji bi željeli stalno raditi.

Dramska grupa je uz pomoć Upravnog odbora organizirala 10. jubilarni SKAZ u Buševcu, gdje su uz nas nastupali i gosti iz Kupljenova sa predstavom "Mara nemre bez suda" u obradi gđe. Zorice Jandras. I ovaj puta smo se pokazali kao dobri organizatori, te se nadamo da ćemo i ubuduće biti domaćini dijela SKAZ-a iako ne pripadamo pod Grad Zagreb, a želja nam je da kod nas i češće gostuju grupe iz drugih mesta.

Folklorna sekcija uz pripomoć nekoliko članova dramske je i u 97. uvježbala Božični koncert. Uvježbavanje pjevača i tamburaša je bilo pod dirigentskom palicom Marinka Katulića, a popratne tekstove je pripremio Ivan Rožić. Koncert je izведен dva puta i to u Buševcu i u Vukovini, gdje je vrlo dobro primljen, a samim time bi trebao postati tradicionalan.



FOTO-VIDEO SEKCIJA

Foto-video sekcijsa se svodi na rad pojedinaca koji fotografiraju i snimaju naše nastupe. Sa svih nastupa postoji foto dokumentacija, ali bi tu sekcijsu trebalo ekipirati i na neki način stimulirati na ovaj manje aktivan posao. Ekipiranjem ove sekcijske bismo dobili ljudi koji bi idućih godina fotografirali i snimali sve nastupe, te samim time sakupljali dokumentaciju za buduća pokoljenja.

ARHIV

Arhivska građa se i dalje prikuplja i sprema, te povremeno izlaže prilikom prigodnih svečanosti.

KNJIŽNICA

Knjižni fond je još uvek u prostorijama PŠ

Buševac i nije u funkciji, što znači da se knjige ne mogu posuditi. Ovo knjižno bogatstvo bi trebalo ponuditi na korištenje našim mještanima, a ukoliko ima osoba koja bi se prihvatala knjižničarskog posla, molimo da se javi nekome iz Upravnog odbora.

Brigu o narodnim nošnjama smo povjerili našoj članici Barbari Katulić, te su sada nošnje uredno vođene i pod kontrolom. Na taj način smo uspješno riješili problem čuvanja vrlo bogatog narodnog blaga koje mi posjedujemo u našim narodnim nošnjama iz raznih krajeva Hrvatske (Bunjevac, Draganić, Turopolje, Prekomurje, Međimurje i Baranja).

Za 1997. godinu smo dobili primjedbu da nismo dovoljno radili na promociji društva tj. da nismo tiskali propagandni materijal, niti snimali kazetu. Da bismo to ispravili napravljene su pripreme

za snimanje kazete i CD-a, te se do kraja travnja 98. očekuju snimanja istih. Ujedno su u 97. pripremljeni svi tekstovi za tiskanje propagandnog materijala, te je zadatak novog Upravnog odbora u 98. godini da tiska propangadni materijal.

ZAKLJUČAK

Upravni odbor je u 97. godini organizirao i vodio niz akcija i aktivnosti što je vrlo pohvalno, ali ne možemo u potpunosti biti zadovoljni ostvarenim rezultatima, jer ima još toliko posla i aktivnosti koje bi se mogle raditi u sklopu OSS Buševac, ali nam za to treba podrška i aktivnost većeg broja našeg članstva. Nadamo se da će Vas se više uključiti u akcije koje bude pokretao Upravni odbor, te da ćemo tako unaprijediti naš rad i postići još veći ugled Ogranka "Seljačke Sloge" i cijelog Buševca.

Za Upravni Odbor
Nenad Rožić



Ogrankova Skupština 97



Nastup u Buševcu



Božični koncert

BLAGAJNIČKO POSLOVANJE OSS-a BUŠEVEC

OD 01.01.1997. DO 31.12.1997.

Prihodi:

1. Donos salda iz 1996. godine	38.362,58 Kn
2. Grad Velika Gorica - redovna djelatnost	98.000,00
3. Zagrebačka županija	5.000,00
4. Članarina za 1997. godinu	8.600,00
5. HTV - usluge sa posudbu nošnji kod snimanja	2.000,00
6. Prodane ulaznica od Hlapića i Zeta iz Koljnofa	3.980,00
7. Naknada za žice od mlađe tamburaške sekcije	2.460,00
8. Ivan i Gordana Robić/Petrovi - Kanada	400,00
9. Zagrebačka banka - kamata na depozit	256,00
<u>10. Sloboda Velika Gorica - povrat rabata za robu</u>	<u>149,12</u>

Ukupno prihodi: **159.208,18 Kn**

Rashodi:

1. Putni troškovi stručnih voditelja	26.262,00 Kn
2. Troškovi sekcija na nastupima	2.391,53
3. Troškovi prijevoza sekcija na nastupe	5.626,50
4. Nabava obuće i ženskih "Baranjskih nošnji"	10.970,00
5. Popravak instrumenata i kupnja žica	3.185,92
6. Troškovi godišnje skupštine	3.301,01
7. Uređenje i nabava opreme za službene prostorije	8.652,70
8. Roba za opremanje scene dramske supine	2.417,08
9. Troškovi 10. Obljetnice SKAZ-a	4.122,21
10. Ugošćavanje skupine iz Oakvilla - Kanada	8.489,01
11. Reklamno-propagandni materijal	5.400,00
12. Ugošćivanje skupine iz Koljnofa - Mađarska	3.064,19
13. Troškovi održavanje smotre folklora	1.298,01
14. Izrada fotografija, filmovi, kasete	1.064,00
15. Kancelarijski materijal	1.722,50
16. HPT - izdaci za telefon i poštarinu	882,88
17. Vijenci i cvijeće	1.097,00
18. Naknada za korištenje DVD-e doma	1.200,00
<u>19. Zavod za platni promet - provizija</u>	<u>311,01</u>

Ukupno rashodi: **91.457,55 Kn**

Ukupno prihodi: **159.208,18 Kn**
Ukupno rashodi: **91.457,55 Kn**
Saldo 31.12.1997. **67.750,63 Kn**

U gotovini: **4.416,44 Kn**
Na žiro-računu: **63.334,19 Kn**

Blagajnik:
Marijan Detelić

PRIJEDLOG PROGRAMA RADA ZA 1998. GODINU

- snimanje kasete i CD-a
- tiskanje propangadnog materijala
- pokušati snimiti propagadni video materijal
- izrada narodnih nošnji Turopolja (prema mogućnostima)
- nabava preostalih dijelova narodne nošnje Baranje za kompletiranje iste
- nabava materijala, te izrada narodnih nošnji za Splitske plesove
- izrada pohača i bjeline za plesni i tamburaški podmladak
- osnivanje starije folklorne grupe
- organizacija audicije za popunjavanje plesnog "A" sastava
- nastupi u mjestu i gradu Velikoj Gorici, te u Zagrebačkoj županiji i gradu Zagrebu
- organiziranje najmanje dva inozemna nastupa folklorne sekcije
- organizacija najmanje četiri nastupa na županijskoj razini
- ugošćavanje folklornih grupa iz drugih županija i inozemstva
- nastavak suradnje sa Hrvatima iz Koljnofa - naše gostovanje kod njih
- ekipiranje dramske sekcije
- organizacija 11. SKAZ-a u Buševcu
- dovođenje renomiranih dramskih grupa na gostovanje u naše mjesto
- izdavanje "Godišnjaka"
- ekipiranje foto sekcije
- stavljanje u funkciju knjižnice
- rješavanje grijanja i priključenje vodovoda u Dom kulture
- održavanje Božićnog koncentra, po mogućnosti i snimanje na video i audio kasetu
- organizacija dočeka Nove godine

KRONOLOGIJA AKTIVNOSTI OGRANKA "SELJAČKE SLOGE" BUŠEVEC ZA 1997. GODINU

- 15.02. Godišnja skupština OSS Buševac - Vatrogasni dom Buševac
- 09.02. Fašnik u Velikoj Gorici (dramska i folklorna sekcija, Ljubica Pernar-Robić - obrada)
- 23.03. Predstava "Zet iz Koljnofa" Ivana Rožića - Nikole, Dom kulture Buševac
- 24.03. Korizmeni nastup "Ježuš naš na križu raspeti" - Ljubica Pernar - Robić
Crkva Sv. Katarine na Gornjem gradu
- 27.03. Nastup na HTV-u u Zagrebu - Veliki Četvrtak - Iz pasionske baštine Turopolja
- 11.04. Nastup na predizbornom skupu HSS-a u Velikoj Gorici, plesna i tamburaška "A" grupa
- 11.04. Predstava "Čudnovate zgode šegrta Hlapića", obrada Ivana Rožića - Nikole
Dom kulture Buševac, dramska i tamburaška "B" sekcija
- 19.04. Organizacija 10. SKAZ-a, Dom kulture Buševac, dramska grupa OSS Buševac,
"Čudnovate zgode šegrta Hlapića", obrada Ivana Rožića - Nikole
"Zet iz Koljnofa" Ivana Rožića - Nikole
- dramska sekcija KUD "Kupljenovo" Kupljenovo "Mara nemre bez suda" Zorice Jandras
- 20.04. Emitirana emisija na HTV-u sa predstavama "Jankićevi snoboki" i "Kod javnog bilježnika"
obrada Ljubice Pernar-Robić
- 08.05. Predstava "Čudnovate zgode šegrta Hlapića", SOS Dječje selo Lekenik
dramska sekcija i tamburaška "B" grupa
- 10.05. Nastup za djecu iz Koljnofa, Dom kulture Buševac, plesna i tamburaška "B" grupa
- 17.05. Nastup na Cvjetnom trgu Zagreb, plesna i tamburaška "A" grupa
- 25.05. Smotra folklora Grada Velika Gorica, Dom kulture Buševac
Ogranak "Seljačke slove Buševac"
KUD "Mićevec" Mićevec

- KUD "Posavina" Orle
 KUD "Pokuplje" Pokupsko
- 02.06. Nastup na humanitarnom koncentru za UHDDR Velike Gorice
 srednjoškolski centar Velike Gorice, plesna i tamburaška "A" i "B" grupa
- 08.06. Nastup na "Goričkim večerima" ispred NS Velika Gorica
 plesna i tamburaška "A" grupa
- 13.06. Nastup u Nedelišću povodom 60-te godišnjice OSS Nedelišće
 plesna i tamburaška "A" grupa
- 20.06. Nastup za povratnike u Hrvatskoj Kostajnici
 plesna i tamburaška "A" grupa
- 22.06. nastup na "Turopoljskom spavišću" u Lukavcu ispred Starog grada
 plesna i tamburaška "A" grupa
- 06.07. Nastup u povodu godišnjice emisije "Moj zavičaj" u Dubrancu
 plesna i tamburaška "A" grupa
- 08.07. Ugošćavanje Hrvata iz Kanade, HKUD "Zvuci Hrvatske" iz Oakvillea
 KUD "Hrvatska" iz Bramptona
- 11.07. Nastup HKUD "Zvuci Hrvatske iz Oakvillea u Domu kulture Buševec
- 30.08. Tamburaška večer u Maču
 tamburaška "A" grupa
- 05.09. Ugošćavanje Hrvata iz Koljnofa
- 05.09. Zajednički nastup OSS Buševec i Koljnofčana, Dom kulture Buševec
- 14.09. Nastup na "Voloderskim jesenima" u Voloderu
 plesna i tamburaška "A" grupa
- 30.10. Svečani recital - Promocija knjige Stipe Bilića - Župa Navještenja BDM Vel. Gorica - najmlađe članice OSS Buševec
- 15.11. Gostovanje u Kupljenovom s predstavom "Zet iz Koljnofa"
 dramska, plesna i tamburaška "A" grupa
- 21.11. Manifestacija "Postao sam učenik", područna škola Buševec
 tamburaška "B" grupa
- 12.12. Nastup na otvaranju tržnog centra u Velikoj Gorici
 tamburaška "B" grupa
- 12.12. Izvanredna sjednica Skupštine OSS Buševec, DVD dom
- 19.12. Nastup u OŠ Vukovina
 tamburaška "B" grupa
- 04.12. nastup na reviji narodnih nošnji za emisiju "Lijepa naša" u Samoboru
 grupa članova folklorne sekcije
- 19.12. emitirana emisija "Lijepa naša"
- 24.12. "Božićni koncert" u crkvi u Buševcu i crkvi BDM u Vukovini
 pjevački zbor, tamburaška "A" grupa i dramska grupa
- 31.12. Organizacija dočeka nove godine
- 01.02.98. Predstava "Čudnovate zgode šegrtata Hlapića" za izgradnju crkve u Buševcu
 Dom kulture Buševec
 dramska sekcija i tamburaška "B" grupa



PUČKO KAZALIŠTE BUŠEVEC

Zet iz Koljnofa

Gospodin Ivan Rožić nakon pet godina rada u Hrvatskom veleposlanstvu u Njemačkoj vratio se u Buševac i nastavio svoj dvadesetogodišnji rad u Pučkom Kazalištu Ogranka "Seljačke Sloge". Na Cvjetnu nedjelju mještani Buševca gledali su premijeru "Zeta iz Koljnofa".



Gospodin Rožić je napisao scenarij i režirao predstavu. Mjesto zbivanja dogodovština iz "pučke komedije" je u Buševcu - na današnji dan, a "svaka slučajnost sa stvarnim likovima je neizbjegna". Humor djela proizlazi iz komedije situacije. U Buševac dolaze Koljnofčani (Hrvati iz Mađarske s kojima OSS već više od 20. godina ostvaruje uspješnu kulturnu suradnju). Djevojka iz Buševca bila je prošle godine u posjetu Koljnofu. Nakratko, živjela u jednoj hrvatskoj obitelji u kojoj je ona pronašla "čovjeka svog života". No kod kuće ju čeka dečko - mamin od "njenog Mađara". Kako mami brojna pisma ne bi bila sumnjičiva, "prodala" joj je priču da je u Mađarskoj bila smještena kod nekog osnovnoškolca koji voli pisati pisma, pa ne bi bilo lijepo od nje da ne odgovori. Problem nastaje kad "dijete" dolazi u Buševac.

"To nije angažirani teatar. To je jedan nepretenciozni tekst koji ide za tim da publiku zabavi na taj način da se oni prepoznaju u određenim situacijama. Ja ne pokušavam stvarati velika genijalna djela, a pisanje ne smatram pozivom, već rekreacijom. Važno je da to kazalište koje mi njegujemo ima određenu razinu, da ne podilazi kojekakvim ukusima, da ima određenu poruku, da ne idemo na nekakve eksperimente koji bi kod nas mogli biti kontraproduktivni. Treba zadovoljiti potrebu i želju našeg čovjeka da nastupi i glumi i potrebu običnih naših žena, staraca i djece da dožive kazalište, a da sve to ne potiče diletantski ukus. Do sada su reakcije službenih žirija na naš rad bile uvijek pozitivne", kazao je gospodin Rožić. "Zet iz Koljnofa" je napisan u ljeto prošle godine. "Želio sam napisati tipičnu pučku komediju. Danas ima jako malo pisaca koji se žele prihvati pisanja tih običnih pučkih igrokaza čega je prije bilo dosta. Ako se želite prihvati postavljanja takvih djela morate tražiti predratna djela, suvremenih nema. U inozemstvu je taj žanr dosta zastupljen. Recimo Super RTL ima svaki tjedan prijenos iz njemačkih pučkih kazališta. Pučko kazalište je ono što mi trebamo, čemu se moramo posvetiti, jer na taj način možemo računati na buduću publiku", rekao je gospodin Rožić.

OSS: U ovoj predstavi su se Buševčani nasmijali sami sebi, da li je to svojevrsna samokritika rada Ogranka?



Gospodin Rožić: Nije to kritika. Želio sam prije svega prikazati simpatije prema tom radu. Ipak je to veliki posao, a tko radi taj i grijesi. To su simpatije prema svim tim događajima i kiksevima koji su se stvarno dogodili, plus još neki izmišljeni.

OSS: Uskoro će biti 10 godina SKAZ-a u Buševcu, što pripremate?

Gospodin Rožić: Prvo imamo još jednu premijeru. 06.04.1997. bit će "Šegrt Hlapić". Premijera je već trebala biti, no Hlapić je strgao nogu, sad je dobio gips, pa će početkom travnja skakati s gipsom po pozornici. Nadam se da će nam to publika oprostiti, a mi joj obećajemo da će predstava biti čarobna. Za SKAZ osim ove dvije predstave spremamo neke skečeve koji će zabavljati publiku u vrijeme pauza i tu je još jedno kraće djelo kojim ćemo se našaliti na račun rada žirija SKAZ-a. Ja vodim i pratim SKAZ već dugi niz godina i ovim se ni sa kim ne obračunavamo, nego se jednostavno želimo zabaviti.

75. OBLJETNICA PUČKOG KAZALIŠTA BUŠEVEC

Pomalo nezapaženo prolazi ove godine 75. obljetnica Pučkog kazališta Buševec. Još od 1923. godine, kada je održana prva dramska predstava, njeguje se u Buševcu, u okviru "Seljačke slogue" (a tridesetih godina ovog stoljeća, kad je "Seljačka sloga" bila zabranjena, također i u okviru DVD Buševec odnosno nogometnog kluba "Seljak") kazališni amaterizam.

Mnogo je već pisano o Pučkom kazalištu Buševec, bilo prigodom raznih obljetnica, bilo u povodu raznih goštovanja. Pa ipak manjka nam temeljitija analiza kazališnog života u Buševcu, repertoarne politike u pojedinim razdobljima kao i značenja kazališnog amaterizma u životu Buševca.

Može se zasigurno tvrditi, da je Pučko kazalište Buševec u pojedinim svojim razdobljima u mnogome nadilazilo značenje seoskih amaterskih družina. Nije pritom važna činjenica, jesu li to bili tekstovi Shakespearea ili nekih nepoznatih autora, već se radilo o načinu izvođenja predstava, o redateljskom pristupu, koji je

jednako trebao zadovoljiti svakog domaćeg gledatelja, ali i visoko postavljene kriterije prosudbenih komisija. Uspjesi predstava i njihov odjek u medijima, o čemu postoji bogata arhiva, dokazuju gornju tvrdnju. Buševski su gledatelji imali prigodu, da upoznaju ne samo niz značajnih svjetskih kazališnih djela, već štoviše i skoro sva najznačajnija djela hrvatske kajkavske baštine, od Tituša Brezovačkog do suvremenika. Nije stoga slučajno, da je književni časopis "OKO" u broju 12, od dne 14. lipnja 1990. godine, u članku Ivice Buljan: "Agonija amaterizma", u dijelu koji se odnosio na Pučko kazalište Buševec, pisao: "Kladim se da više od devedeset posto usmjerenih odlikaša nije nikad čulo za dobar dio njihovog repertoara, a i prva nacionalna kazališna kuća mogla bi od njih štošta naučiti." Dramska djelatnost u Buševcu potaknula je i stvaranje originalnih dramskih djela. Nezapažena je činjenica, daje oko petnaestak dramskih



djela, čiji su autori Buševčani, imalo svoje praizvedbe na buševskoj sceni. Radilo se ponekad o kraćim, ali često i o cijelovečernjim predstavama, čiji su autori bili Josip Kovačević, Ljubica Pernar-Robić, Ivan Rožić-Nikolin, Ivan Rožić-Pavek i Josip Robić-Haba. Mnoga od tih djela imala su zapažen uspjeh.

Sedamdeseteta obljetnica Pučkog kazališta Buševec posljednja je značajnija obljetnica u ovom tisućljeću. Pučko kazalište ulazi u slijedeće razdoblje s dobrim glumačkim ansamblom, sređenom tehničkom ekipom i velikom željom za daljnji rad. Nadolazeće tisućljeće vjerojatno će postaviti i neke nove kriterije i stvoriti neku novu estetiku. O tome bi Upravni odbor ogranka "Seljačke slogue" Buševec trebao već sada povesti računa te bi angažiranjem mlađih redatelja trebao što skorije stvoriti uvjete za daljnji uspješan razvitak Pučkog kazališta Buševec.

Ivan Rožić-Nikolin



Godina 1998.

IZVJEŠĆE UPRAVNOG ODBORA O RADU OGRANKA “SELJAČKE SLOGE”, BUŠEVEC U VREMENU OD 15.02.1998. DO 01.03.1999.

UPRAVNI ODBOR

Upravni odbor broji 17 članova koji su tijekom navedenog perioda organizirali i koordinirali rad OSS Buševac. U proteklom vremenu održano je 45. sjednica Upravnog odbora na kojima su sve odluke donošene natpolovičnom većinom od ukupnog broja članova.

Provedeni su mnogi radovi oko uređenja naših prostorija kao i okoliša oko Doma kulture. Kao najvažnije spomenuli bismo uređenje okoliša za Ivanje (košnja trave, planiranje zemlje, čišćenje okoliša), zatim stavljanje fasade na dijelu vanjske pozornice i izradu betonskih stepenica, te asfaltiranje platoa ispred pozornice, kojom prilikom se zahvaljujemo Gradu Velika Gorica na susretljivosti. U prostorijama Doma kulture popravljene su instalacije u oba WC-a, te zajedno sa Mjesnim odborom priključili smo se na vodovodnu mrežu.

Nabavljenе su nošnje za Splitske plesove, čija nabava nije realizirana u prošloj godini iz razloga nepronalaženja odgovarajućeg materijala, te je provedena ove godine nabavom šest kompleta muških i šest ženskih nošnji sa namjenskim sredstvima iz 1997. godine. Uz ove nošnje nabavljena su četiri muška kompleta i četiri ženske košulje buđnjevačke nošnje, te dvadeset bjelina turopoljske narodne nošnje.

Član folklorne sekcije Kristijan Horvačić poslan je od strane Upravnog odbora na Zimsku školu Hrvatskog folklora - Plesovi Jadranskog područja, koji se održao od 03. do 13. siječnja 1999. godine u Crkvenici. Školu je organizirala Hrvatska Matica iseljenika Zagreba.

Kalendar aktivnosti bogat je za proteklo razdoblje u sve tri sekcije: plesne, tamburaške i dramske. Posebno navodimo organizaciju koncerta "Pripravite put gospodinu" u Velikoj Gorici i Buševcu za Ivanje, čiji je sav prihod uplaćen za izgradnju Crkve u Buševcu. Zajedno sa Narodnim sveučilištem ponovo je izvedena "Turopoljska svadba" u Buševcu uz dobru organizaciju i svirku grupe "Turbo-X" u večernjim satima. Svi dogovorenih 15.000 kuna Narodno sveučilište je isplatio za organizaciju "Turopoljske svadbe".

U 1998. godini imali smo vrlo bogatu suradnju na županijskom nivou, te nastavak suradnje sa Hrvatima iz Koljnofa u Mađarskoj, čiji smo gosti bili ovog ljeta. Na gostovanje je išlo 70 osoba u dva autobusa, a kod svojih smo domaćina boravili dva dana. Domaćinima smo se predstavili cjelovečernjim koncertom folklorne sekcije, a dramska sekcija izvela je djelo domaćeg autora Ivana Rožić "Zet iz Koljnofa".

Probe sekcija održavaju se redovito. U ljetu koristimo prostor društvenog doma, dok zimi koristimo prostor Područne škole Buševac čijim djelatnicima se želimo zahvaliti kao i njihovom ravnatelju na korištenju prostora. Dobra suradnja ostvarena je i sa svim strukturama u Gradu Velikoj Gorici, osobito sa Upravnim odjelom za društvene djelatnosti Grada Velike Gorice i pročelnikom gospodinom Zvonkom Kunić.

Za nastupe u našoj neposrednoj blizini koristili smo se autobusom ZTZ-a Velika Gorica, koji nam je uvijek izlazio u susret kada nam je to trebalo, stoga se ovom prilikom iskreno zahvaljujemo djelatnicima ZTZ-a Velika Gorica i gospodinu Ivanu Vinteru na suradnji.

Na nivou Grada Velike Gorice osnovana je Zajednica kulturno umjetničkih udruga Grada Velike Gorice čiji smo i mi član sa jednim predstavnikom u Upravnom odboru Zajednice i predstavnikom u skupštini iste. Sve svoje potrebe od sada realizirati ćemo preko Zajednice udruga. Osnovana je također i Zajednica kulturno umjetničkih udruga na nivou Zagrebačke županije, čiji se rad za sada sveo na organizaciju Županijske smotre.

Osim organizacije mnogobrojnih nastupa, Upravni odbor organizirao je tradicionalni doček Nove godine, a organizirati će se i prijelaz iz tisućljeća.

FOLKLORNA SEKCIJA

Folklorna sekcija sastoji se od nekoliko grupa: Plesne i tamburaške "A" grupe, plesne i tamburaške "B" grupe i plesnog podmlatka sa voditeljima Moj-mirom Golemac i Stevom Borić. Broj članova grupe je zadovoljavajući, te nije bilo većih osipanja plesne odnosno tamburaške grupe tijekom prošle godine.

Plesna "A" grupa već više vremena djeluje u ne izmjenjenom sastavu, što veseli. Povremeno je primjetno nere-dovito dolaženje na probe što voditelju stvara poteškoće pri likom uvježbavanja novih koreografija. Plesna "A" i "B" grupa vježbaju zajedno, te vrlo često plesači iz "B" grupe ulaze u koreografije sa svojim isku-snjim kolegama. Ove obje grupe broje oko 40 članova što je zadovoljavajući broj. Treba spomenuti da je "A" grupa popunjena članovima iz "B" grupe i "B" tamburaškom grupom na Županijskoj smotri, koja se održala u Velikoj Gorici, osvojila prvo mjesto izvođenjem Baranjskih plesova, što je pohvala radu našim voditeljima, plesačima i tam-burašima, te Upravnom odboru.

Plesni podmladak se nakon velikog interesa povećao sa 35 na 41 člana koji uvježbavaju osnove folklora i plesnih koraka, pa oni najmlađi ne mogu u potpunosti pratiti svoje starije kolege što dodatno otežava rad stručnom voditelju gospodinu Mojmiru Golemcu. Potrebno je naglasiti da neki od roditelja svoju djecu kažnjavaju što ih ne puste redovito na probe ili što je još gore na

nastup. Ovim postupkom remeti se rad cijele grupe, te se ne dobiju oni rezultati koje voditelji inače postižu. Želimo zamoliti roditelje da posvete više pažnje redovitom dolasku djece na probe jer djeca za to sigurno imaju vremena, a kazna radi lošeg učenja i slično neka bude u nekom drugom obliku. Zahvaljujemo se svim rodi-teljima čija su djeca za nastupe koristila svoje nošnje. Na taj ste način pomogli Društvu jer je iznajmljivanje za tako veliki broj djece za naše mogućnosti preskup.

Sredinom mjeseca stu-denog pokrenuli smo osnivanje starije folklorne grupe. Dolazak na prvu probu bio je više nego odličan. Međutim zbog nere-dovitosti probi starija folklororna grupa polako se osipala, te sada njih desetak vježba sa "A" grupom.

Tamburaški "A" sastav nastupao je zajedno sa plesnom grupom ili samostalno. Grupa broji 9 članova sa više-godišnjim tamburaškim isku-stvom. Zbog prezauzetosti pojedinih članova "A" sastava osjeća se lagana stagnacija, stoga je potrebno usvirati "B" sastav koji je na najboljem putu da ih zamijeni što su pokazali tijekom izvođenja svojih točaka. Tamburaški "B" sastav skoro je u potpunosti svladao sve koreografije, te će uskoro biti ti koji će pratiti plesne grupe. Sastav broji 13 članova učenika osnovne i srednje škole.

Osnovan je novi tam-buraški sastav u desetom mjesecu 1998. godine od učenika 1 do 6 razreda osnovne škole. Grupa broji 12 članova. Tako velika razlika u starosnoj dobi u samom početku prilično

je otežala rad stručnom vodi-telu gospodinu Stevi Boriću iz razloga što su najmlađi tek počeli učiti prva slova. No sada, nakon četiri mjeseca rada, grupa je upornim radom prošla prve prepreke i djeluje dosta ujednačeno, stoga treba poh-valiti njihov rad.

DRAMSKA SEKCIJA

Rad dramske sekcije tijekom godine svudio se na izvođenje postavljenih predstava "Šegrta Hlapića" i "Zeta iz Koljofa". Glumci su pod vodst-vom Ivana Rožić-Nikolin uvježbane predstave izvodili u Buševcu, van našeg mesta i kod Hrvata u Koljnofu.

Kod domaćina u Kolj-nofu izvedena je predstava "Zet iz Koljnofa", koju mještani nisu mogli posve pratiti zbog male jezične razlike. Sve u svemu izvedba je primljena s odu-ševljenjem. Sekcija broji dvadesetak glumaca i pratećeg osoblja svih dobi, a prema potrebi pojedine predstave i više. Odlaskom Ivana Rožić-Nikole na novu dužnost u veleposlanstvo u Beču, morali smo pronaći novog voditelja. Naš izbor za novog voditelja bila je Romana Rožić koja se tog posla primila na obostrano zado-voljstvo. Romana je već u pripremi za novu predstavu koja bi trebala imati prvo izvođenje na Županijskoj smotri kazališnih amatera u četvrtom mjesecu u Buševcu.

Radom Društva moramo biti u potpunosti zadovoljni, a nadajmo se da ćemo ovako dobre rezultate postići i ove godine.

**Za upravni odbor
Tajnik udruge
Dubravko Katulić**

BLAGAJNIČKO POSLOVANJE OSS BUŠEVEC
OD 01.01. - 31.12.1998.

Uvodne napomene

Temeljni izvor financiranja za rad Društva temeljen je na Ugovoru sa Gradom Velika Gorica u potpunosti je realiziran.

Ostali prihodi sastojali su se od ubrane članarine, kamate na depozit, prodanih ulaznica. Za pokrivanje dijela troškova izvođenja Turopoljske svadbe Narodno sveučilište Velika Gorica dogovorenih 15.000,00 Kn doznačilo je na naš ţiro-račun, tj. koliko je OOS tražio. Za pokrivanje troškova gostovanja u Mađarskoj, Ministarstvo kulture umjesto ugovorenih 15.000,00 Kn doznačilo je 12.000,00 Kn. U 1988. godini izradili smo komplet muških i ženskih Splitskih nošnji, izradili bjelinu za Turopoljske plesove, upotpunili ženske nošnje za Draganić, izradili dio ženskih i muških nošnji za Bunjevačke plesove, te ženske kape za Baranjske plesove.

Prihodi:

1. Donos salda iz 1997. godine	67.716,09 Kn
2. Ubrana članarina za 1998.	9.400,00
3. Kamata na depozit za 1997. godinu	987,93
4. Grad Velika Gorica po ugovoru za 1998.	100.000,00
5. Ministarstvo kulture	12.000,00
6. Narodno sveučilište VelikaGorica	5.000,00
7. Prihod od prodanih ulaznica	<u>2.300,00</u>

Ukupni prihodi: 197.404,02 Kn

Rashodi:

1. Kancelarijski materijal	478,11 Kn
2. Pokloni	3.032,00
3. Izrada fotografija	1.151,38
4. HPT troškovi /poštarnica i telefon/	820,61
5. Troškovi održane Skupštine	5.575,26
6. Troškovi sekacija	10.878,41
7. Nabava nošnji i obuće	40.283,20
8. Uređivanje službenih prostorija	7.698,30
9. Popravak instrumenata i žice	1.749,86
10. Po ugovoru o djelu - honorari stručnih voditelja	30.696,00
11. Plaćeni porezi na honorare stručnih voditelja	7.549,92
12. Troškovi organizacije Turopoljske svadbe	11.767,00
13. Naknada Zavoda za platni promet	375,73
14. Prijevoz sekacija na nastupe	13.617,00
15. Preplate, reklame, vijenci, el. struja, DVD dom	3.399,32
16. Zimska škola folklora u Crikvenici	<u>1.396,60</u>

Ukupno rashodi: 140.468,70 Kn

Rekapitulacija:

Ukupno prihodi:	197.404,02 Kn
Ukupno rashodi:	<u>140.468,70 Kn</u>
Saldo 31.12.1998. godine	56.935,32 Kn
U gotovini	776,94 Kn
Na ţiro računu	56.158,38 Kn

U prošloj godini Ogranak se uključio u akciju za prikupljanje novčanih sredstava za izgradnju nove crkve Sv. Ivana Krstitelja u našem mjestu, te prikupio značajna novčana sredstva.

1. Prihod od predstave Čudnovate zgode šegrta Hlapića	2.230,00 Kn
2. Dioba prve nagrade na goričkom Fašniku 98'	750,00
3. Cjelovečernji koncert u Velikoj Gorici	13.100,00
4. Koncert na Ivanje	5.100,00
<u>5. Ogranak i Mjesni odbor - najamnina od bižutera</u>	<u>830,00</u>
Ukupan prihod za izgradnju Crkve Sv. Ivana Krstitelja	22.010,00 Kn

Blagajnik:
Marijan Detelić

PRIJEDLOG PROGRAMA RADA ZA 1999. GODINU

- * obilježavanje 80 godina rada društva
- * izrada narodnih nošnji Turopolja (prema mogućnostima)
- * organizacija audicije za popunjavanje plesnog "A" sastava
- * nastupi u mjestu i gradu Velikoj Gorici, te u Zagrebačkoj županiji i gradu Zagrebu
- * organiziranje smotre folklora Grada Velike Gorice u Buševcu
- * organiziranje najmanje dva inozemna nastupa folklorne sekcije
- * organizacija najmanje četiri nastupa na županijskoj razini
- * ugošćavanje folklornih grupa iz drugih županija i inozemstva
- * nastavak suradnje sa Hrvatima iz Koljnofa
- * ekipiranje dramske sekcije
- * organizacija Županijske smotre kazališnih amatera u Buševcu
- * organizacija gostovanja dramske sekcije - županijska suradnja
- * izdavanje "Godišnjaka"
- * rješavanje grijanja u Domu kulture
- * održavanje Božićnog koncerta, po mogućnosti i snimanje na video i audio kasetu
- * snimanje kasete i CD-a
- * organizacija dočeka Nove godine



Martinje 98'

KRONOLOGIJA AKTIVNOSTI OGRANKA "SELJAČKE SLOGE" BUŠEVEC

od 15.02.1998. do 15.02.1999.

- 15.02. godišnja sjednica Skupštine OSS Buševec Vatrogasni dom Buševec
04.04. gostovanje dramske grupe u Dubrancu s predstavom "ZET IZ KOLJNOFA"
10.04. izvođenje djela "Muka po Ivanu" na Cvjetnicu i Veliki Petak u crkvi BDM u Vukovini uz sudjelovanje pjevača folkloraša kao naroda
13.04. gostovanje dramske grupe u povodu godišnjice društva KUD "Nova zora" iz Donje Lomnice sa djelovima predstave "ZET IZ KOLJOFA"
13.04. koncert za izgradnju crkve u Buševcu "Pripravite put gospodinu" u Velikoj Gorici uz sudjelovanje folkorne i tamburaške grupe
03.05. Moslavačka smotra u Kutini, nastup kao gosti KUD-a iz Volodera
09.05. smotra folklora Grada Velike Gorice, nastup podmlatka folklorne grupe
10.05. smotra folklora Grada Velike Gorice u Buševcu, folkorna i tamburaška grupa
14.06. gostovanje dramske grupe u Novom Čiću s predstavom "ZET IZ KOLJNOFA", te "Šegrt Hlapić"
28.06. koncert za Ivane čiji prihod ide za izgradnju crkve u Buševcu "Pripravite put gospodinu" u Buševcu uz sudjelovanje folkorne i tamburaške grupe
18.07. organizacija i izvođenje "Turopoljske svadbe"
29.08. Županijska smotra u Novoj Gradišci, sudjelovanje folklorne i tamburaške grupe kao gosti iz Zagrebačke županije
22-23.08. gostovanje kod Hrvata iz Koljnofa sa koncertom folklorne i tamburaške skupine, te predstavom "ZET IZ KOLJNOFA" dramske sekcije
15.09. nastup mlađe tamburaške grupe na Zagrebačkom Velesajmu u povodu prezentacije Grada Velike Gorice
10.10. nastup na Pivijadi u Velikoj Gorici pod pokroviteljstvom Turističke zajednice Velika Gorica, folkorna i mlađa tamburaška skupina
17.10. "Vojkovi dani" u Donjoj Lomnici, nastup folklorne i tamburaške skupine
13.11. proslava Martinja u vatrogasnem domu u Buševcu
19.11. nastup za Područnu školu Buševec "Postao sam učenik", mlađa tamburaška skupina
20.11. smotra folklora Zagrebačke županije u Velikoj Gorici, folkorna i mlađa tamburaška skupina
22.12. nastup u Hrvatskoj upravi za ceste, Zagreb, folkorna i mlađa tamburaška skupina
24.12. organizacija dolaska Djeda Mraza u Buševcu
27.12. Božićni koncert u crkvi BDM u Vukovini, folkorna i mlađa tamburaška skupina sa gostima zbor crkve Sv.Josipa sa Trešnjevke
28.12. nastup na Zagrebačkom velesajmu povodom Božićnog Sajma, folkorna i mlađa tamburaška skupina
31.12. organizacija dočeka nove godine

1999.godina

- 12.02. nastup folklornog podmladka i tamburaške B grupe za Fašnik u Velikoj Gorici
14.02. Suđenje Fašniku u izvedbi dramske i folklorne sekcije na Fašniku



Martinje 98'



Martinje 98'

TUROPOLJSKA SVADBA U BUŠEVCU

U subotu 18.07.1998. brojni mještani Buševca te glumci iz dramske sekcije OSS Buševec i gosti iz KUD - a "Nova zora" iz Donje Lomnice obučeni u turopoljske narodne nošnje pjesmom, plesom, te gotovo autentičnom izvedbom Turopoljske svadbe dočekali su mnogobrojne goste koji su se pri kraju dvadesetog stoljeća željeli prisjetiti starih narodnih turopoljskih običaja. Turopoljska svadba je ove godine izvedena 6. put u Buševcu (praznjava je bila 1967. godine), a cijeli program se u organizaciji Narodnog sveučilišta Velika Gorica i Ogranka "Seljačke slove" Buševec, održao na ljetnoj pozornici iza Doma kulture, u Kapelici Sv. Ivana Krstitelja i u dvorištu Štefanovog čardaka preko puta Kapelice. Pokrovitelji ovog značajnog kulturnog događaja su bili Ministarstvo kulture Republike Hrvatske i Poglavarstvo grada Velike Gorice. Redateljica gđa. prof. Ljubica Pernar-Robić je taj svakodnevni događaj na kajkavskom narječju, osmisnila na starinski način i u duhu XIX. stoljeća, a prema pripovijesti buševskog pisca Josipa Kovačevića "Ženidba turopoljskog plemenitaša Vida Lackovića". Stručni voditelji OSS-a Buševec: gosp. Mojmir Golemac i gosp. Marinko Katulić su se



pobrinuli za cijelokupnu glazbenu obradu i koreografiju. Prema riječima redateljice, "Turopoljska svadba" je djelo koje želi prikazati autentičnost svadbenih običaja proteklog stoljeća, a svrha njegovog prikazivanja je oživljavanje narodne tradicije ovoga kraja. Kako bi se osjetila punina događaja mnogi mještani su svoje starinsko, rukom izvezeno narodno blago izvukli iz starih škrinja i ormara te izvjesili na prozore i ogradu. Starinski ručnici, životopisne nošnje, parte i poculice vijorile su se diljem puta kojim su prolazili svati i svatice. Priredba je započela plesom, pjesmom i svečanim mimo-hodom sudionika u narodnim nošnjama te uvodnim riječima devera (tj. vjenčani kum) "Skupili smo se tu u ime Božje da idemo na dalek i dragi put. Idemo po družicu mojemu Vidu". Kako sve nije tako jednostavno demonstrirao je "mladinec", prema pripovijesti Vid Lacković kojeg je glumio Kristijan Horvačić, koji je morao da bi zaslužio "mladinu" Baricu Koprenić koju je

glumila Ana Kovačević, proći svojevrstan test muškosti odnosno tesati luči preko rupca koju nije smio oštetiti. Pošto je zadovoljio svaki kriterij mlađenčinih roditelja tek je onda uslijedilo vjenčanje u Crkvi nakon kojeg je slijedila pučka veselica s Turopoljskim drmešom prvo u sklopu



priredbe, a onda u organizaciji mještana Buševca. Važno je napomenuti da je tijekom cijelog programa iz cijelokupnog ansambla OSS-a Buševec izvirao entuzijazam koji je dočarao duh prošlosti. U program je bilo uključeno biranje najljepše izvorne narodne nošnje s područja Turopolja, Posavine i Pokuplja. U konkurenciji koja je bila velika, prvo mjesto osvojila je Vedrana Perić iz Velike Mlake i



KUD "NOVA ZORA" iz Donje Lomnice sa dva para, drugo mjesto osvojile su Andelka Malović iz Sisačke Odre, Žabno i Marija Robić iz Pešćenice, dok je treće mjesto pripalo jednoj dječjoj nošnji koju je nosila Anja Detelić i jednoj nošnji za odrasle iz Buševca koju je nosila Dunja Katulić. Nagrade su bile novčane. Nakon završetka službenog dijela, predstavnik Poglavarstva Grada Velika Gorica gosp. Zvonko Kunić je službeno zatvorio Goričke večeri. Ostatak večeri sve prisutne zabavljala je popularna velikogorička grupa

"Turbo - X", a da gosti ne budu gladni pobrinule su se vrijedne kuharice koje su pripremile

pravi svadbeni gulaš, turopoljsku kotlovinu i čak tri vrste gibanice.

Jasmina Vnučec



PRIPRAVITE PUT GOSPODINU...

Na Uskrni ponедјелjak, 13.04.o.g. s početkom u 20 sati u prepunoj dvorani Narodnog sveučilišta u Velikoj Gorici održan je Uskrni koncert pod nazivom "Prostrite put gospodinu...". Organizator tog koncerta bio je "Ogranak seljačke sloge" iz Buševca, a sav prihod namijenjen je dovršenju izgradnje crkve Svetoga Ivana Krstitelja u Buševcu, čija je izgradnja započeta sredinom 1996. godine. Koncert je izведен pod stručnim vodstvom Mojmira Golemcu koji vodi plesne sekcije i Steve Borića koji vodi tamburašku sekciju. Gost Ogranka "Seljačke sloge" bio je folklorni ansambl "Turopolje" iz Velike Gorice pod stručnim vodstvom Zlate Žerjan i Tomislava Miličevića. Voditelji programa bili su Ljiljana Mihaljević i Vid Balog. Uvodnu riječ imao je vlč. Đuro Sabolek, župnik župe "Pohoda blažene Djevice Marije" iz Vukovine koji je naglasio važnost ovog koncerta; s jedne strane kao itekako dobrodošao doprinos za gra-

dnju crkve, a s druge strane kao moralnu vrijednost u smislu očuvanja tradicije, narodnih običaja i hrvatske riječi. Sadržaj koncerta bio je koncipiran u dva djela te su gledatelji imali priliku vidjeti u izvedbi "Ogranka seljačke sloge": turopoljske pjesme (Devojka, Oj Buševec) i plesove, te pjesme i plesove iz Međimurja, Draganić, Bunjevac, Lindo, splitske plesove te Baranju koja je izvedena premijerno. Nastupale su sve plesne i tamburaške sekcije društva, pa je važno istaknuti da nikako nezapaženo nije prošla srednja i najmlađa sekcija koju uz starije dobrom djelom čine i osnovci nižih razreda osnovne škole, te je njima ovo bio najveći nastup do sada. Njihovi gosti, članovi folklornog ansambla "Turopolje" izveli su pjesme i plesove s područja Pokuplja i Zagorja. Ispred dvorane Narodnog sveučilišta, za vrijeme pauze u trajanju od petnaestak minuta, svi prisutni imali su priliku dati svoj dobrotvorni prilog za izgradnju crkve u

Buševcu. Na kraju se vlč. Đuro Sabolek zahvalio svim članovima "Ogranka seljačke sloge" iz Buševca, njihovim gostima te svima onima koji su svojim prisustvom omogućili da se održi ovaj dobrotvorni koncert. Važno je spomenuti da je bila velika posjećenost ovog koncerta, drugim riječima sala je bila prepuna, a tražila se i karta više. Inače, "Ogranak seljačke sloge" Buševec osnovan je 1920.godine i broji oko 400 aktivnih i neaktivnih članova. U njegov rad uključen je zbilja veliki broj mještana Buševca, ali i iz nekih drugih okolnih mjesta. U okviru društva djeluje najmlađa, srednja, i najstarija plesna skupina, te se planira i osnivanje starije izvorne grupe; tamburaška mlađa i starija grupa ; dramska grupa te fotografarska grupa.

Jasmina Vnučec



BUŠEVČANI U GRADIŠĆU

Uzvraćen posjet Gradišćanskim Hrvatima u Austriji
Očekuje se još tješnja suradnja

O nog trena kad smo krenuli autobusom iz Buševca za Trajštof (Trausdorf), učinilo mi se da je i to naše veliko očekivanje bilo kratko, jer pred svega dva mjeseca došli su i za tri dana otišli oni od nas kojima smo mi sada išli u posjete, znali smo kamo idemo, vjerovali smo da ćemo mnogo toga vidjeti i doživjeti tamo negdje u Austriji i lijepom Gradišću. Sam polazak bio je veselo, jer za put smo uzeli osim hrane par boca likera i dva sanduka pive. Sve to da budemo imali za "vraštvo" na putu. Putovati treba dugo, "a gdo zna kak nam bu putom". Pri polasku je svirao radio u autobusu da drži budne putnike. Neki su još bili pospani, a drugi možda od veselja što idu na put, nisu ni spavali. I tako nas 19 muškaraca iz Buševca, u iznajmljenom autobusu krenusmo u Republiku Austriju. "Dečki pesma!" - vičem da bi podigao raspoloženje za put. Dejti toči, a pesma bu sama došla - odgovori mi stručnjak za veselje naš birtaš Mika. Netko u šali doda "Nek bu Jura Gregorec stjuardesa". Svi prihvate prijedlog a Jura bocu likera i počne točiti. U Zagrebu nam se priključio među Gradišćanima omiljeni pučki pisac Janko Matko, njegova supruga, i povjesničar Ivo Mudrović. A tada naš autobus dade pun gas prema Varaždinu, i granici. Do Varaždina smo se vozili noću u magli. U Austriji obasjalo nas je sunce. Svoja zapažanja neki su komentirali glasno, osobito kad je netko opazio volove kako vuku kola i kako traktor vozi umjesto prikolice obična kola s drvenim kotačima. Što i kod nas ne izgleda baš zgodno. Uz sva gledanja i razgledanja stiglo se jesti, piti i pjevati.

Došlo je i prvo veće stajalište, nama toliko poznat po historiji gradić Bečko Novo Mesto

(Wiener Neustadt). Tu su pogubljeni poznati naši junaci Petar Zrinski i Franjo Krsto Frankopan. Carski krvnik odrubio im je glave godine 1671. Šećemo se po žutom bojom označenom krugu gdje piše 1522. godina, vjerojatno je i netko drugi ranije pogubljen na ovom mjestu, koji nije blagoslovio vlast austrijskih careva. Samo mjesto je na malom trgu. Tri metra dalje od žutog kruga za piljarskim stolom, našao se naš zemljak iz Beograda, koji je potvrdio, da je to pravo mjesto pogubljenja naših legendarnih ličnosti. K nama je odmah prišao i drugi piljar jedan Poljak i tako smo se našli već u početku upoznavanja Austrije s našim sunarodnjacima. Nedaleko trga nalazi se velika stara gotska crkva. Uz zid sa strane crkve prilijepljena je visoka željezna statua srednjovjekovnog viteza - ratnika, vjerojatno podignutog u spomen njihovim palim vojnicima. Tu negdje mora biti i mjesto gdje su bili pokopani Zrinski i Frankopan, jer su kasnije 1919. godine njihovi posmrtni ostaci preneseni u domovinu. Pošao sam naprijed i iz grmlja, koje je obrasio oko crkve, pokazale su se dvije spomen ploče pisane njemačkim jezikom. Razumjeli smo prezimena. Položili mali vijenac pred spomen ploču, zapalili svijeće i tihim glasom otpjevali im naše himne. Žurili smo u Trajštof, jer smo znali da nas tamo već nestrpljivo čekaju naši domaćini. Nismo znali točan put što nam je usporavalo kretanje. Stigli smo ipak sretno. U krčmi, koja se nalazi u centru sela odmah kraj crkve, već su nas čekali naši prijatelji. Svi smo čekali trenutak da opet vidimo poznata i draga lica naših prijatelja "Trajštovaca". Među prvima pojavila se sijeda glava starog predsjednika Hrvatskog kulturnog društva iz Trajštofa, gospodina učitelja Alfonsa Kornfeinda. Za njim

su dolazili i ostali. Tu više nije trebalo tumača jer naši znaju i po naški govoriti. Tu svako malo "dite" znade hrvatsku "rič". Onako, kako su je govorili i njihovi pradjedovi kad su pred par stoljeća pobegli iz stare domovine Hrvatske u ove krajeve pred najezdom Turaka. Na prvi pogled učinilo mi se da smo došli u neko naše podravsko selo. Kuće zidane, izvana okrečene, građene do same pješačke staze. Dvorišta su zatvorena "kapijom" tj. velikim drvenim dvorišnim vratima. Na cesti okupile su se žene, one starije obučene kao naše žene, osobito one u Podravini. Mlađe se nose kao i naše po modi. U taj tren nisam vjerovao da sam u Austriji. Pozvali su nas u gostioniku našeg prijatelja Ernesta, gdje smo u posebnoj sali za ples, održali prvi govor i razili se po kućama, gdje je tko bio određen. Najednom je ispalo da nas nema dosta za sve one koji su željeli da nekoga imaju kod sebe. Prošla su tri sata popodne kad smo došli u Trajštof, te se ubrzo spustio mrak. Mi smo se raskomotili, najeli i vratili se natrag sa domaćinima u gostioniku, da bi odande zajednički krenuli u posjet punim podrumima vina, naših prijatelja. Mnogi od njih žive od vinogradarstva, imaju velike planatažne vinograde koje obrađuju traktorima. Stari podrumi krcati vinom govore o staroj vinogradarskoj tradiciji, koju su vjerojatno donijeli iz stare domovine. Po njihovom govoru vidimo da su čakavci. Taj dio naše domovine (Dalmacija, Istra) i danas je poznat kao vinogradarski kraj. U njihovim podrumima vidjeli smo velike preše za grožđe od kojih su neke stare i 160 godina. Podrumi su im veliki pa mogu primiti i po više tisuća litara vina. Vina su izvrsna i poznata po Austriji, pa kupci dolaze iz Beča i kupuju vino na veliko i malo. Naime, svi oni imaju po nekoliko

stotina boca punjenim vinom, složenih na trbuš, što je spremno za male kupce. Poseban natpis obješen ispred kuće upozorava potrošače da se tu prodaje vino na boce. Veliki podrumi, dobro vino, uskoro nas je raspoložilo, te smo se upustili po selu "kak graturaš". Svaki naš prijatelj htio je da se svakako ide k njemu. Svugdje su nas dočekali vesela lica i sa radošću nas častili jelom i pićem. Drugi dan u subotu čitava Austrija slavila je nacionalni praznik 50-godišnjicu Austrijske Republike. Gotovo na svakoj kući vijorila se austrijska crveno - bijelo - crvena trobojnica. Mnoge prigodne svečanosti priređene su za taj dan i u Gradišću. U subotu u jutro još smo razgledali Trajštof i njihovo lijepo groblje. Ovdje su imena pisana hrvatskim ili njemačkim jezikom, vjerojatno kako si je tko želio. U školi djeca uče hrvatski jezik. Po svemu se vidi da oni uživaju pravo na svoj materinski jezik. Na našem jeziku štampaju se dvoje novine. To su tjednici pisani njihovim dijalektom (Svjetovne i crkvene novine). Na ulici se čuje domaća riječ. Neke stare običaje, koji su oni vjerojatno donijeli iz Hrvatske, još i danas održavaju. Naime, jedan stariji muškarac, inače mora biti veseljak, vjerojatno je i neka rodbina mlađenji, sa štapom u ruci i zataknutom zelenom grančicom na šeširu pozivao je u svatove rođake i prijatelje. Tko ga je video odmah je znao da poziva u svatove "na pir". Drugi običaj je da svaka kuća (sigurno koja želi da ima vina) jedan tjedan u godini otvoriti javnu prodaju vina, tj. kao krčma. Za dozvolu državi plati neki porez i tada slobodno prodaje vino. Na takvoj kući visi velika lopta od zimzelena, a ispod nje bijela, crvena ili crna traka, što je znak boje vina koje se prodaje. Popodne u 1 sat krenuli smo dalje prema Mađarskoj granici. Duž ceste išli smo uz sela Gradišćanskih Hrvata. U Velikom Borištofu održavalo se proštenje i svečano otkriće spomen - ploče preporoditelja Gradišćanskih Hrvata, svećeniku Meršiću starijem. Ploču je otkrio gospodin Alfons Kornfeind. Tom prigodom lijep govor održao je

profesor, književnik i svećenik Ignac Horvat i drugi. Odavde smo produžili za Frakenavu da položimo vjenac na spomenik pjesniku Gradišćanskim Hrvata Mati Meršiću Miloradiću. Lijep brončani spomenik izradio mu je Ivan Meštrović. Požurili smo natrag u Trajštof gdje je već bio pripremljen koncert njihovog tamburaškog društva. Pred sam koncert predsjednik našeg Ogranka "Seljačke sloge" - Stjepan Robić, predao im je poklon našeg sela. Domaći ručnik crveno pisan, na kojem je pisalo: Buševec - Trajštof 1968., i veliku uramljenu sliku našeg kulturnog doma u Buševcu. Tom prigodom mi smo se zahvalili na bratskom gostoprimstvu i pozvali njihov tamburaški zbor, nogometare, vatrogasce i sve ostale koji žele, da posjete naše selo, za vrijeme održavanja Turopoljske svadbe ili kad oni zaželete. Ovaj prijedlog oduševljeno i bučno je prihvaćen. Njihovi predstavnici najljepše su se zahvalili na našem daru i pozivu. Zatim je počeo koncert. Njih oko 25 mlađica i djevojaka izvrsno su svirali i pjevali naše lijepе pjesme. Buran pljesak pratio je izvođenje. Iza koncerta počeo je ples "po domaći" veselo i vatreno. Nakon plesa svi smo zapjevali od srca uživajući u ovim lijepim trenucima. Ponoć je brzo prošla, a plan je bio da se u jutro u 7 sati krene na izlet u Beč. Svi su se razišli kućama, a ja sam sa njihovim momcima krenuo na zabavu u drugo hrvatsko selo. Interesiralo me je kako je тамо. Ples se održavao u gostonici. U prvoj prostoriji sjedili su gosti i pili, naprijed na zidu postavljen je televizor. I ovdje sam opet susreo naše sezonske radnike koje oni zovu "južni". Međusobno dobro se slažu i smatraju ih svojima. U drugoj sobi svirala je muzika poznate nam pjesme "Samoborci piju vino z lonci", a zatim "Sve ptice sa gore spustile se na more". Svirali su u brzom ritmu. Domaćini zabave bili su vatrogasci u sredim uniformama. Po pjesmi i govoru znao sam da sam među našim ljudima, a vatrogasne uniforme podsjećale su me na baršunaste boje slike naših vatrogasaca iz doba Austro - Ugarske

monarhije. Moji prijatelji bili su pravi dečki terenci, te smo uskoro sjeli u drugi auto i krenuli u drugo selo. U drugom mjestu (ne znam im svima nazive) u nekom polumačnom podrumu uz muziku sa džuboksa, po dvoje mlađih zabavljalo se uz piće. Odavde smo produžili u grad Željezno (Eisenstadt). U velikoj sivoj staroj kasarni, u kojoj su vjerojatno mnogi naši služili vojsku za vrijeme monarhije, vojska je organizirala ples za civile. Sviralo se u više prostorija. Bilo je sedam različitih "muzika", počev od vojne limene glazbe do električara. Dva kata kasarna određeni su za ples. Tu po okićenim prostorijama plesalo se i pilo. Vojnici su nas uslužno dvorili pićem, a na odlasku kroz kapiju i pozdravili. U nedjelju u jutro već u 7 sati krenuli smo autobusom u Beč. S nama su išli domaćini. Željno smo očekivali da vidimo Prater. Našli smo ga "mrtvog", bez ljudi, jer on živi u popodnevnim satima i noću. Razgledali smo i Zapadni kolodvor u Beču. Odavde smo krenuli da vidimo Crkvu Sv. Petra i zatim Sv. Štefana, koja ima toranj visok 135 metara. Oko 9 sati već smo bili pred ljetnikovcem Habzburga poznatim Senbrunom.

Pred naš polazak iz Trajštofa opet su se okupili naši dragi prijatelji, sada su bili tužni kao i mi. Teško nam se bilo rastati. Teško smo se oprاشtali, ali ne zauvijek, na godinu u velikom broju doći će oni k nama i opet mi k njima. U notesima smo upisali mnoge adrese, da se javimo od kuće. Autobus je krenuo, svi su nam mahali. Uskoro je opet zaorila pjesma, iz kofera počeli smo vaditi vino koje su nam dali za put.

Josip Kovačević

(Velikogorički list - broj 142 - 15.11.1968.)

*Stjepan Robić
Jovan Šimunić
Grga Lekić
Stjepan Raguš
Ivan Leko
Ljubo Lekić
Luka Lekić
Zvonimir Hrđan
Mihalj Šimunić
Grga Lekić
Dražen Šimunić
Grga Lekić
Dražen Šimunić
Frigaš Šimunić
Adolf Hrgovschi Nauer
Lucas*

Potpisi učesnika putovanja u Gradišće



Popričali smo s Stjepanom Robićem (1941.), danas počasnim članom OSS-e, koji je od svih bivših predsjednika Ogranka imao do sada najduži staž u svom mandatu.

Ono što je teškom mukom stvoreno, ne smije se zanemariti

Kada i zašto ste postali predsjednik Ogranka, te kakve su bile ondašnje prilike u Ogranku?

Gosp. Robić: Predsjednik Ogranka postao sam davne 1966. godine, i bio sam aktivan član punih trideset godina. Tu dužnost sam 1986. godine morao zbog zdravstvenih razloga prepustiti gosp. Zvonku Vnučecu. Do tada sam obnašao u dva mandata dužnost predsjednika Nadzornog odbora, bio sam voditelj povijesnog arhiva, suradnik u izradi informativnog biltena "Godišnjak". U rad Društva uključivao sam se kada je za to bila iskazana potreba. Kada mi je bila dodijeljena čast da obnašam dužnost predsjednika Društva sa tako nažalost u trošnom stanju i prioritetni bogatom kulturnom tradicijom, bio je zadatak da se uloži u njihovu sam svjestan obaveza koje iz toga obnovu. Htio bih posebice napomenuti dvije činjenice: prvo, sve stručno vodstvo bili stručne poslove i organizaciju pri Društву došao sam do saznanja da se rad Društva može osnažiti proširivanjem djelatnosti u svrhu zadovoljavanja kulturnih potreba Društva i mještana, te da za to postoje određeni kadrovski potencijali. Kao drugo, bio sam apsolvent ekonomije i kao mještanin Buševca osjećao sam se moralno dužnim da se uključim u rad Ogranka. Znao sam da će imati suradnju i zalaganje te potporu najbližih suradnika, dakle obećava bila je dugogodišnja programska orientacija koja je bila prihvaćena na Skupštini društva, a to je da se održi kontinuitet dramske sekcijske, da se formira tamburaška i folklorna sekcijska te da se uspostavi kulturna suradnja s Hrvatima u dijaspori.

- Cilj je bio članove Društva aktivnije uključiti u rad, jer je za to bilo najviše interesa, iz razloga kako je kadrovski jačalo i mi smo imali uzbog dotadašnje tradicije tako i zbog predviđenih potreba Društva u budućnosti. No, u tom trenutku je u

Društvu djelovalo uredništvo info-Radića u Trebarjevu Desnom. Rmativnog biltena "Godišnjak", i nastupio je stariji pjevački zbor s dramska sekcijska koja je proživljavala prigodnim pjesmama. Želio bih izvjesnu organizacijsku krizu. - 1967. godine u suradnji s zapaženi.

KUD-om Dućeč iz Mraclina u - Godine 1968. bili smo Buševcu i Mraclinu smo izveli domaćini Gradišćanskih Hrvata iz izvornu starinsku turopoljsku svadbu Trajštofa, koju je predvodio gosp. autora Josipa Kovačevića. U izvodenju i organizaciji bilo je uključeno Alfons Kornfeind, tajnik Hrvatskog kulturnog društva Gradišće. U jesen više od stotinu osoba, a na svadbi je bilo nazočno oko 10.000 posjetitelja. Tada je već počela kulturna suradnja s Ova manifestacija odjeknula je i u Hrvatima u dijaspori. U to vrijeme je najširoj javnosti kao poseban spektakl. Dakle, to nam je bila smjernica za daljnji rad, a i znak da smo na dobrom putu.

- 1968. i 1969. godine izradili smo izvorne turopoljske (buševečke) narodne nošnje koje su danas, nažalost u trošnom stanju i prioritetni bogatom kulturnom tradicijom, bio je zadatak da se uloži u njihovu svjestan obaveza koje iz toga obnovu. Htio bih posebice napomenuti dvije činjenice: prvo, sve stručno vodstvo bili stručne poslove i organizaciju pri Društva.

- Kada su bili ispunjeni Bara Rožić, i drugo, da su nošnje minimalni uvjeti, imali smo program, izrađene dobrovoljnim radom članica Društva i vlastitim izvorima novčanih sredstava Društva i prilozima članova. Naime, članovi Društva, organizatori i izvođači odrekli su se svojih sekcijskih dnevnicu, trodnevno snimanja sekcijski pod stručnim vodstvom gosp.

Turopoljske svadbe što je isplatila Krešimir i Mirjane Matašin. Javnosti radio-televizija. Turopoljska svadba smo se najprije predstavili koreografijom Turopolja. Program smo prikazana je polusatna emisija. Film "Turopoljska svadba" na Meduplesovima i pjesmama iz raznih narodnom festivalu narodnih običaja krajeva Hrvatske, ali i drugih na Bledu dobio je prvu nagradu republika, što je bilo ujedno i uvjet za publike. Tih godina jedna je svadba naše nastupanje u inozemstvu.

Postigli smo s vremenom visoki na drugim prigodama, za što smo dobili stupanj kvalitete, a taj nivo nastavio se i do danas. Nastupali smo na većim kulturnu grupu iz Japana. Bili smo i manjim pozornicama u zemljama na inozemstvu, na raznim službenim i naudom festivalima i festivalima i prvim održanim smotrama folkloru, a neslužbenim smotrama i festivalima i

kasnije smo bili i domaćini na drugim prigodama, za što smo dobili otvaranju smotre. Tih godina Društvo razna i mnogobrojna priznanja, a bilo smo imali u priznanja su dobili i pojedini članovi Društva za određenu kreaciju. - Društvo je 1970. godine u godine sudjelovali smo na proslavi 100-obljetnice rođenja Stjepana povodu 50-e obljetnice (postojanja i

rada) dobilo jedno od najviših zabranjen i strogo cenzuriran. Bili su organizirao je i bio je nositelj OSS priznanja - Orden zasluge za narod sa od Hrvatske potpuno izoliran. Dolazili Buševec, a domaćin mjesto Buševec. srebrnom zvijezdom.

- Tamburašku sekciju dalje je razni emisari. Medijski su mogli vodio Antun Tuna-Barić, a kasnije slušati samo srpske radio stanice. Stevo Borić. Folklornu sekciju vodio je, Kako smo pod takvih okolnostima (a vodi je i danas) Mojmir Golemac. došli tamo i kako smo ih našli to je Nastupali smo tada u Zagrebu, priča za sebe. Na put u nepoznato, ali s Karlovcu, Gospiću, Sisku, Puli, ciljem krenuli smo nas četvorica: Valpovu, Đakovu, Ptiju, Hvaru, Korčuli Josip Kovačević, Josip Vinter, Ivan itd, a u inozemstvu u Austriji, Kos, Sjepan Robić i uspjeli smo. Mađarskoj, Rumunjskoj, Njemačkoj, i Najprije smo naišli na Hrvate u Keči u Italiji. Sva zbivanja, u OSS i oko njega gdje žive Hrvati Turopoljci pori-kontinuirano je pratilo informativni jeklom iz našeg Lukavca. Tamo smo bilten "Godišnjak". Fotografijama, dobili podatak da selo Klokočić ima tonskim zapisima, osammilimetarskom folklornu grupu. No, kada smo stigli u kamerom sve je zabilježila u Klokočić mislili su da smo šverceri. međuvremenu osnovana foto-kino Bili smo primljeni u kuću Đure sekcija, koja je također bila vrlo Vatava, direktora škole i Doma aktivna, te je zabilježila sve tri ranije Kulture, a razgovoru je bio nazočan i izvedene Turopoljske svadbe. Svi njegov brat Nikolaj Vatav. Oni su u navedeni dokumenti, materijali ili našoj suradnji bili uvijek nazočni. Naš barem potrebni primjerici, kao i svi poziv su prihvatali sa zadovoljstvom. dokumenti koji su govorili o životu i ali s dozom sumnje. Pitali su nas kako radu sela Buševca kontinuirano su smo saznali za njih. Na to smo im pohranjivani u povijesni arhiv.

- Valja istaći da je u ovom folkloru grupu, da govorimo isti razdoblju od 1966. do 1986. godine jezik i da s njima želimo surađivati. radila i knjižnica, doduše ne No, bili smo otpraćeni sa sumnjom, ali kontinuirano zbog nedostatka adek- kod dalmje suradnje ta je sumnja vatnih prostorija. Nabavljen značajan, splasnula. Mi smo im dali do znanje ali ne dovoljan knjižni fond. Uvijek da se to radi o nacionalnom pitanju, i smo imali podmladak tamburaške i da ih pozivamo kao Hrvate. Mi smo folklorne sekcije kao garanciju kroz tu suradnju nosili i pomoći u robi dalmnjeg kontinuiranog rada. Što se i hrani. Ta se suradnja nastavila. Bilo tiće materijalnih uvjeta rada valja reći je 13 kulturnih susreta, do 1986. da se prvih godina Društvo financiralo godine, šest puta smo mi gostovali isključivo vlastitim sredstvima. Naše kod njih, a 7 puta oni kod nas. Dali ponuđene programe su sve više smo 16. programa, kao i oni kod nas i prihvaćali, i na kraju u cijelosti posjetili su 18 mjesta širom Hrvatske. financirali. Gotovo u svim mjestima S nama su uvijek putovali gdje smo nastupili bila je osnovana predstavnici javnog priopćavanja na dramska sekcija, u selima naših državnoj razini kao i predstavnici sunarodnjaka u Mađarskoj. Nastupili komisije za kulturne veze s smo i u gradu Pečuhu. Sve to vrijeme režiser dramske grupe, scenograf i kostimograf bio je gosp. Ivan Rožić-Pavek.

- Hrvati u Rumunjskoj bili su u Republika Hrvatska davala za ovu najtežem položaju. S njima smo suradnju. Htio bih naglasiti da je našu uspostavili kulturnu suradnju 1973. kulturnu suradnju s Hrvatima u godine, dakle u godini kada i s Mađarskoj i Rumunjskom sufi-Hrvatima u Mađarskoj. To je bilo nancirala Republika i grad Zagreb, a vrijeme totalitarnog Chaucesscovog najveći dio troškova boravka snosio je režima u kojemu su gotovo bila domaćin, tj. Buševec. Sve informacije ukinuta sva ljudska prava, a o Hrvatima u Rumunjskoj s kojima nacionalne manjine tamo nisu bile smo raspolagali i koje smo prenijeli priznate. Putovati se moglo u tadašnji ušle su u službene dokumente Sovjetski savez. Svaki dodir s Hrvatske. Kulturnu suradnju koju smo vanjskom svijetom bio je strogo održavali s Hrvatima u Rumunjskoj

su tamo jedino srbjanski šverceri i U međuvremenu smo ugostili nekoliko grupa Djece Hrvata iz Amerike.

- Ukupan broj naših gostovanja s Hrvatima u dijaspori bilo je 21. gostovanje, a na gostovanju dali smo 46. programa od kojih je 30 izvela dramska sekcija. Domaćini smo bili 20 puta. Unatoč svim političkim okruženjima 1977. godine organizirali smo u Buševcu susret Hrvata iz Austrije, Mađarske i iz Rumunjske. Suradnju s Hrvatima iz Rumunjske održavao je samo Buševec, grad Velika Gorica i lijepo naše Turopolje. Nisam siguran da li u Hrvatskoj postoji ikoje mjesto koje je 30 godina održavalo kontinuiranu kulturnu suradnju s Hrvatima u inozemstvu, ali sam siguran da je malo selo Buševec s ovog aspekta dalo mnogo za Hrvatsku. Hrvati iz susjednih zemalja izveli su ukupno 24 kulturno-umjetnička programa i nekoliko izvan Buševca. Tada se u javnosti s čuđenjem postavljalo pitanje da kako je moguće i činjenica da jedino Buševec može održavati i održava kulturnu suradnju s dijasporom. No, odgovor je vrlo jednostavan. Bili smo uporni. Kada je bilo i nekih pokušaja u zastolu djelovali smo uvijek smišljeno i reagirali u pravi čas. No, Hrvati u Rumunjskoj, konkretno u Klokočiću sada znaju gdje je Zagreb, jer su ga razgledali, sada znaju da su Hrvati a tako se i osjećaju, pjevaju hrvatske pjesme, Misu slave na hrvatskom jeziku, plešu hrvatske plesove. Ovo dakako nije samo naša zasluga već i svih mještana, aktivnih članova i domaćina koji su ugostili našu braću.

- Imate li kakvu poruku ili savjet za sadašnju Upravu Društva i članove Ogranaka?

- Općenita poruka za budućnost bila bi - stvoreno zadržati i proširiti suradnju, ali ono što je teškom mukom stvoreno, ne smije se zanemariti. I na kraju - Ogranak živi u meni, on je tradicija Buševca duga gotovo osamdeset godina i ja sam na nju ponosan, te zahvalan našim precima koji su Ogranak stvorili.

Jasmina Vučec

U BUŠEVCU ODRŽAN SPOMEN - SAT BANU JOSIPU JELAČIĆU

UBuševcu, 26. ožujka 1998. ispred općinske kuće (današnji bistro "Polet") održan je Spomen - sat banu Josipu Jelačiću povodom 150-e obljetnice (26.03.1848 - 26.03.1998.) njegovog javljanja pismom iz Buševca, da je imenovan hrvatskim banom. Uvodnu riječ održao je gosp. Josip Bobesić, predsjednik Gradskog vijeća grada Velike Gorice koji je pozdravio sedamdesetak prisutnih mještana Buševca i gostiju. Prepustio je riječ gosp. Josipu Kovačeviću, književniku iz Buševca koji je u sažetim crticama iz povijesti nazočnima iznio slijed događaja oko pisanja pisma bana Josipa Jelačića u Buševcu, te je vrlo opširno opisao život bana Jelačića kao i tadašnje prilike u Turopolju i u cijeloj Hrvatskoj. Gosp. dipl. ing. Drago Katulić, je pak pročitao bansko pismo, a da svečanost bude veća, buševski muzikaši su odjevali i odsvirali pjesmu "Ustani bane, Hrvatska te zove".

Ban Josip Jelačić je iz Gline u Zagreb krenuo noću 24/25 ožujka. U Lekeniku, gdje je htio promijeniti konje za kočiju, uručio mu je poštari Josip pl. Klempaj dekret o imenovanju banom Hrvatske, Slavonije i Dalmacije. Kako je sam Jelačić primio to odlikovanje, najbolje se vidi iz pisma što ga je iz Buševca,

26. ožujka pisao svome bratu Đuri, potpukovniku u Otočkoj pukovniji:

"Iskoristujem priliku, dok moji konji jedu, da Te srdačno pozdravim (...). Istina Bog, mi živimo u vrijeme

želim li postati banom, to odgovaram decidirano: NE. Ja pošaljem moje konje naprijed u Lekenik i kako jučer stignem tamo - bilo je oko jedan sat iza podne, eto ti poštara s jednom eštafetom od ratnog dvorskog predsjedništva, te mi preda previšnje pismo (...)



nemogućih mogućnosti - sigurno se već čuh, da sam postao banom, tajnim savjetnikom i generalom! Predstavi si samo ovu čitavu stvar. Prekjucer na večer, upravo kad sam htio izaći, pokuca neko na vrata (barun Dragojlo Kušlan A. M.) i donese mi vijest, da me je narodna skupština proglašila banom, dotično, da me hoće za bana - ja na to kažem Kušlanu: Što da radim na to - zabraniti ne mogu nikome, da mene izaberu, ali ako će mene pitati,

Čudnovato je, da me ova čitava stvar, sada, kad je sve gotovo ni najmanje ne uzrujava. To je nedaća, koja se mora tako primiti, kao i svaka druga. Ja bi htio da već, imam jedamput moj dugoželjeni mir na ovom svijetu, a sada stojim ovdje kao potkraj triju kraljevina bez novaca, pače i bez rupca. Jučer navečer došao sam namjerno za sumraka u Zagreb... na to mi dođe Ljudevit Gaj, i ostane kod mene do pol noću. U tri sata sam ustao, spavao nisam skoro nikako i gledao sam da pobegnem, dok još nikoga nije bilo na ulici. U Glini također ne mogu dugo ostati - osjećam, da samo smetam čitav svijet-vidjet ćemo, kako će sve to ispasti! Ja imam moje osvjedočenje - od kojega ne mogu odustati niti ga komu žrtvovati. "Ustrajati ili pasti" to je moje načelo, od kojeg ne odstupam... Danas ide velika hrvatska deputacija u Beč.

S Bogom, dragi brate i radije me žali a Tebi neka bude sudbina milostivija i mirnija, nego što je ova moja... A sada s Bogom, ljubi Te nebrojno puta Tvoj stari brat Joso."



Ostaci kuće bana J. Jelačića u Kurilovcu

Jasmina Vnučec

“ZET IZ KOLJNOFA“ u Koljnofu

Ogranak “Seljačke slogue“, Buševec gostovao je dne 22. i 23. kolovoza 1998. godine u prijateljskom mađarskom selu Gradišćanskih Hrvata, Koljnofu. Bio je to nastavak dugogodišnje kulturne suradnje između Buševeca i Koljnofa.

Pučko kazalište Buševec izvelo je tom prigodom u novootvorenom Koljnofskom Domu kulture šaljivi pučki igrokaz “Zet iz Koljnofa“, autora Ivana Rožića-Nikolin, koji je ujedno i režirao predstavu. Kao što se vidi iz samog naslova, djelo je inspirirano dugogodišnjim susretima Buševečana i Koljnofčana. Na temu priče o ljubavi između

djevojke iz Buševeca i momka iz Koljnofa na vedar su način prikazani kako “sukobi” u obitelji zbog neplaniranog zeta, tako i problemi koji nastaju prigodom organiziranja gostovanja. Bravurozni vodviljski završetak predstave oduševio je gledatelje, koji su snažnim pljeskom nagradili izvođače. S obzirom na to da je predstava izvedena na kajkavskom dijalektu, gledatelji su, radi lakšeg praćenja radnje, dobili sadržaj predstave na gradiščanskom hrvatskom i na mađarskom jeziku.

U nastavku programa nastupila je folklorna grupa Ogranka “Seljačke slogue“ Buševec i izvela splet pjesama i

plesova iz Draganića u savršenoj perfekciji, koja odlikuje buševski folklorni ansambl. Razdragana publika bogatim je pljeskom pozdravila svirače, pjevače i plesače.

Nakon završetka službenog dijela programa predsjednici buševskog i koljnofskog kulturno-umjetničkog društva razmijenili su prigodne darove. Iznenadenje na veselici, koja je trajala do dugo u noć, bio je veoma mladi vokalno - instrumentalni sastav Gradišćanskih Hrvata iz mađarskog Petrovog Sela, koji je u odličnim aranžmanima izvodio najpopularnije hrvatske hitove.

Jasmina Vnučec

Gospodin Franjo Pajrić

Predsjednik Hrvatskog društva u Koljnofu.

“Naše društvo ima pjevački zbor, tamburašku i plesnu sekciju. U njoj aktivno sudjeluje 58 članova. Društvo je osnovano 1978. godine, a suradnja s Hrvatima je započela 1977. godine. Osim s OSS Buševec, suradnju održavamo i s KUD Podgorac, s Hrvatskim seljačkim društvom iz Gračana, te s KUD-om I. G. Kovačić iz Bibinja. Svake druge godine dođu k nama naši dragi prijatelji iz Buševeca i razvesele nas. Nadamo se da će naša prijateljska suradnja trajati još mnogo godina.”

Gospodin Branko Črnko-predsjednik OSS Buševec

“Suradnja s Hrvatima iz Koljnofa održava se, na naše zadovoljstvo, već godinama. Ove godine pokrovitelj te prijateljske suradnje je Ministarstvo kulture i prosvjete Republike Hrvatske. U Koljnof je krenulo sedamdesetak članova Ogranka “Seljačke slogue“, Buševec. Predstavili smo se dramskim i folklornim programom koji je jako dobro prihvaćen od publike. Slijedeće godine očekujemo gostovanje Koljnofčana u Buševcu, i nadamo se da će se ta suradnja nastaviti još mnogo godina!

Gosp. Branko Črnko (1954.) sadašnji je predsjednik OSS-e Buševec. Popričali smo s njim o brojnim pitanjima koja muče članove Ogranka

NADAM SE JOŠ BLISTAVIJOJ BUDUĆNOSTI OGRANKA!



- Od kada ste predsjednik Ogranka i u kakvom je stanju bio Ogranak "Seljačke slogue" kada ste preuzeли dužnost predsjednika ?

Gosp. Črnko: predsjednik Ogranka sam od 1991. godine. U to vrijeme dešavale su se u Hrvatskoj velike političke promjene, i finansiranje što se tiče Ogranka, bilo je dosta skromno. Uglavnom smo se financirali iz raznih sponzorstva, te iz slobodnih djelatnosti. Takvo stanje je trajalo sve dok se na neki način država nije iskonstituirala, pa su na neki način sredstva došla od grada Zagreba i do nas, i tako je to krenulo prema današnjem razvoju. Što se tiče situacije financiranja, sada je situacija puno bolja nego što je bila u devedesetim godinama, 1994. situacija je krenula na bolje, Društvo je preuzele brojne aktivnosti, to su bili nastupi poput izvođenja Turopoljske svadbe, priprema izvornih

folklornih pjesama i plesova iz ranih krajeva Hrvatske, i na osnovi toga je Društvo počelo dobivati dosta dotacija od Skupštine grada Zagreba, te od Ministarstva kulture. Slijedećih godina kada je konstituiran grad Velika Gorica, on je morao preuzeti visoku dotaciju s kojom smo visoko kotirali u Gradu Zagrebu, s tim da smo svake godine dobivali sve više novaca.

- Da li se je s godinama mijenjao i broj članova Ogranka ?

Gosp. Črnko: Broj članova u Ogranku je posljednjih deset godina približno isti, mladi i novi članovi stalno dolaze, a stariji članovi koji napuste Ogranak uglavnom se brišu s liste članova Ogranka tek onda kad umru. Što se tiče aktivnih članova njihov se broj iz godine u godinu mijenja i sve zavisi od našeg nataliteta kako će se taj rast ili pad nastaviti u budućnosti. Danas imamo dvanaest počasnih članova, a to su članovi koji su svoje mandate u Ogranku završili. Imamo između 380 i 400 aktivnih članova, a to je gotovo većina sela. Najmanji član ima dvije godine, a najstarijem su tek 80. godina.

- Zbog čega danas ne postoji u onoj veličini od prije nekoliko godina, starija plesna i tamburaška grupa, foto-sekcija, te što je s buševskom knjižnicom i kinom?

Gosp. Črnko: Starija plesna i tamburaška grupa postoje, one su obnovljene 1998. godine, ali starija plesna i tamburaška grupa se više ne mogu vratiti na onaj način i kvalitetu rada od 1991 do 1993. godine, kada je Ogranak bio u oskudici s prvim ansamblom, pa su glavni teret nosile starija plesna i tamburaška grupa. To je trajalo sve dok prvi ansambl nije startao i mogao normalno djelovati, jer u starijoj folklornoj grupi su sve ljudi koji su pretežno zaposleni i idu na folklor samo rekreativno, i mi im ne možemo nametati neke nastupe dva puta tjedno, jer su to dosta velike obaveze.

Iako foto-sekcija ima svu opremu za snimanje i razvijanje slika, ona je dosta zaostala, i s tom opremom se danas ne može normalno raditi, a da se kupi neka bolja oprema za njihov rad to se nama ne isplati. Koliko službeno foto-sekcija treba Ogranku, ona toliko i funkcioniira. Danas je drugo vrijeme. Što se tiče rada foto-sekcije u njoj je bila zadužena za kompletну organizaciju gđa. Irena Rožić, te gosp. Dubravko Katulić koji je obećao preuzeći njen posao kada ona nema vremena. Što se tiče stavnog člana koji bi se bavio tom kreativnom aktivnošću, kao što je to nekad bilo, ništa se sada trenutno ne može napraviti, jer nema interesa od strane mlađih članova Ogranka. Mi smo znali imati situaciju da na jednom filmu od 32 snimke nismo mogli iskoristiti niti 4., pa što nam znači da to netko snima

ako ne radi dobro svoj posao.

1993. godine kad smo počeli s uređenjem našeg prostora u Zadružnom domu, fond knjiga kao takav koji je u vlasništvu Ogranka, preseljen je u Buševsku školu. Odabrane su prikladne knjige, dok su knjige iz komunističkog režima po nekakvim nepisanim pravilima maknute iz knjižnice. Od kada sam ja predsjednik, nikad nisam dobio točnu informaciju koliko zapravo Ogranak posjeduje knjiga, i ne znam da li uopće netko zna taj broj. Knjige su sve po brojevima složene, Ljubica Pernar-Robić je odbrala knjige, i sada ih ne koristi nitko osim povremeno školska djeca u školi u Buševcu.

Što se tiče buševskog kina Ogranak nema ništa s tim. Mi smo od MO Buševec dobili samo dvoranu na korištenje i održavanje, a što se tiče kina rekao bih samo da i kino u Velikoj Gorici, zjapi poluprazno, pa je jasno da se kino u Buševcu ne bi nikome isplatilo. Sada su druga vremena, gotovo svatko ima doma televiziju i video, za razliku od prijašnjih vremena kada su kinodvorane bila mjesta za okupljanje i gledanje filmova.

- **Kažite nam nešto o gostovanju Ogranka izvan granica Hrvatske?**

Gosp. Črnko: Ogranak je prvi put u mom mandatu otišao na gostovanje preko Velike bare, u Kanadu. Odlazak je bilo lako organizirati, no trebalo je namaknuti i novčana sredstva. U Kanadu smo išli zahvaljujući jako velikom prijateljstvu Marinka Katulića sa Ivanom Čapinom iz Oakville koji nas je pozvao u Kanadu, te organizirao naš boravak тамо.

Njemu su u susret izašli i neki Buševčani koji žive u okolici Toronto, a kompletno finansiranje je napravljeno od grada Velike Gorice i grada Zagreba iz kojega su mi i osobno bila obećana sredstva, makar se je Gorica bila odvojila od Zagreba, te Hrvatska matica iseljenika, a za to smo najviše zaslužni Marinko Katulić i ja osobno. U Kanadu je išlo ukupno 36 članova, i tamo smo bili petnaest dana, gdje smo sudjelovali na Festivalu hrvatskih društava.

- **Zašto Godišnjak nije izašao puno četiri godine ?**

Gosp. Črnko: Za godišnjak nije jednostavno nitko kriv, nije ga jednostavno od svih članova imao tko urediti. Kada je izašao zadnji broj, gđa. Ljubica Pernar-Robić je zbog svojih brojnih obaveza odbila njegovo daljnje uređivanje, i ta je dužnost dana gđici. Ivani Robić koja je na sebe preuzela tu obavezu. No, godine su prolazile, bez ikakvog pomaka na tom planu, i sada ćemo imati četveroboj, prvi put u povijesti Ogranka.

- **Koji je vaš osvrt na 75-obljetnicu osnutka Ogranka te imate li kakve planove za proslavu 80-obljetnicu koje se uskoro bliži?**

Gosp. Črnko: Sedamdeseta obljetnica Društva je bila proslavljenja, makar svi mi znamo da se takve obljetnice ne slave. Slavi se prva, dvadesetipeta, pedeseta, sedamdesetipeta i stota, i onda smo mi na Upravnom odbor donijeli odluka da se 75-a obljetnica kao takva i proslavi, jer je to obljetnica nekog značenja. Jednostavno nismo išli na organizaciju, a vjerujem da ako bi

se trebalo išta slaviti, treba slaviti 100-tu godinu osnutka Društva. Stoga plan za 80-u obljetnicu Društva ne postoji, ja još mogu biti predsjednik najviše tri godine, a nakon toga ne znam kakva će biti situacija, i hoće li se to slaviti ili ne.

- **Što se može napraviti na planu da Društvo bude još uspješnije?**

Gosp. Črnko: Po mojem mišljenju, Društvo može biti jedino uspješno ako ima dobar kadar, plesače, svirače, dramsku grupu, te ako ima dobar Upravni odbor. Najlakše je ugovoriti nastupe, ali treba imati s čim i otici na taj nastup. Za budućnost sve skupine imaju svoju kvalitetu i sve imaju šanse da taj uspjeh nastave i u budućnosti. No, trenutno je najaktivnija folklorna skupina, a nekih prijašnjih godina je opet bila aktivnija dramska. Iz mojeg devetogodišnjeg rada vidi se točno rad i rezultati Društva, i volio bi da o tome netko drugi kaže svoje mišljenje.

Pripremila: Jasmina Vnučec



DJED BOŽIĆNJAK POSJETIO I BUŠEVEC



Na čudesnu, Badnju večer Ogranak "Seljačke slove" Buševec priredio je brojnoj djeci iz Buševca i okolnih mjesta noć koju će mnogi od njih još dugo vremena pamtit. U predblagdanskom ugođaju, na stajrinskim, drvenim saonicama, okićenim borovim grančicama,

koje je umjesto jelena vukao rasni konj, preko zaledenih polja stigao je u godišnje darivanje Djed Božićnjak. Male darove, ali od srca podijelio je uz pomoć Patuljka svoj (dobroj) djeci, ali i ponekom odraslim koji je to zaslužio. Božićni ugodaj još je više upriličio i pravi vatromet, zahvaljujući kojemu je nebo nakratko zablistalo u toj hladnoj, Badnjoj noći. Nakon i ne tako kratkog susreta djeca su se hladnih ručica ali radosna srca oprostila do slijedeće godine od svog Djeda Božićnjaka, otpjevavši složno zajedno s njim

pjesmu "Zvončići". I dok su se zvončići orili u gotovo idiličnoj noći, Djed je sjeo na svoje saonice i odjurio uz pomoć konja na sjever noseći darove za brojnu djecu kojima je ljubav i pažnja trenutno najpotrebnija. Jer, iako se tradicionalnim obredom darivanja prisjećamo na darivanje djetešča Isusa od strane Tri sveta kralja, ne smijemo zaboraviti najveću Božićnu poruku, a to je ljubav, razumijevanje i oprštanje prema našim bližnjima. Jer darovi nisu samo puke, materijalne stvari već osjećaji po kojima se jedino razlikujemo od ostalih oblika živih bića na zemlji.

Jasmina Vnučec



Mališani pozdravljaju Djeda Božićnjaka



Djed Božićnjak se obraća mališanima



Djed Božićnjak daruje mališane

FAŠNIK '97

Nakon stanke dulje od desetljeća 1997. opet fašnik za odrasle u Velikoj Gorici.

Velika Gorica ima bogatu tradiciju fašničkih spelavanja i fašnikovanja. Mnogi se sjećaju starih fašničkih povorki veselih, šarolikih i razigranih, maštovito osmišljenih. "Prokrstarile" su cijelom Goricom zabavljajući građanstvo, da bi se na kraju sudilo i presudilo krivcu fašniku. Najčeće je osuđen na smrt vješanjem, a negda je moral i zgoreti.

A zatim je nastala pauza dulja od desetljeća.



1997. godine na inicijativu i pod pokroviteljstvom Gradskog poglavarstva Narodno sveučilište je organiziralo fašnik za odrasle. Nositelji programa bili su turopoljski KUD-ovi.

Ogranku Seljačke slogue iz Buševca pripala je čast (valjda zbog dugogodišnjeg dramskog iskustva) da sudi fašniku. Zadaća je bila osmislići tužiteljski tim, porotu, dakle sudnicu i suđenje, te napisati optužnicu, što može biti i "opasno". Pred nama je bila zahtjevna i "nezgodna" zadaća. Ali kad postoji volja i zajedništvo, ništa nije nemoguće. Svi smo se doduše morali "uhodavati", jer je i u Buševcu na neko vrijeme fašnička parada utihnula, ali je sud profuncionirao. Optužnica je napisana i sudski proces se mogao odvijati. Sudac, tužitelji, porotnici, zanosna i emotivna pisarica, optuženik, stražari, župnik, krvnik, lječnik i dakako puna sudnica naroda. Stručnim savjetima ovom prigodom pomogao nam je iskusni "meštar od maškara" Josip Robić - Haba. Ovu je fašničku igru pripremala, kratki scenarij i optužnicu napisala - Ljubica Pernar-Robić.

Dramska i folklorna sekcija, voljom i zalaganjem "stručno" su obavile posao. Proces krivcu FAŠNIKU vođen je dojmljivo, što se moglo osjetiti po reakcijama mnogobrojnog gledateljstva. To je zabilježio i Glasnik Turopolja br. 85. veljača'97.

Cit: "Suđenje zločincu i općem krivcu Fašniku priredili su naravno Buševčani. Imali su suca, tužitelja, branitelja, velečasnoga, porotu i samoga optuženika. Bili su vrlo živopisni s uspjelim žaokama. Najviše se smijao gosp. Josip Bobesić, iz dva rozloga: prvo jer su to bili njegovi, a drugo jer je bilo pošalica i na goričke predizborne teme. Samoga jadnoga Fašnika nisu palili iz straha da se ne zapali zgrada Narodnog sveučilišta (tu je ionako vruće), ali su ga toliko temeljito objesili i to liječničkim izvještajem ovjerili, pa je sto posto sigurno da je pravda ovaj put pobijedila časna pionirska riječ."

FAŠNIK '98



Krenulo je. Igra se nastavlja. Fašnik dobiva organizatorsko "pojačanje". Zadaću organizatora preuzima Turistička zajednica Velika Gorica, ali "partner" je i Narodno sveučilište. Fašničke fešte i skupine angažirano se pripremaju, jer ove godine u igri su i nagrade. Raste i broj sudionika. Buševec je predstavljao Ogranak Seljačke slogue i Dobrovoljno vatrogasno društvo. Maštovito i nezaboravno. Iz "majstorske radionice" Josipa Robića - Habe izašle su mnoge aktualne duhovitosti, a nezaboravljena je i nenadmašna nikada neprežaljena Santa Barbara koju su gorko oplakale tužne i pretužne babice narikajući za njezinim lijесom. Originalni su bili i pravi pravcati "pijanci" Ogranka seljačke slogue, nudeći čarobni napitak za "večnu mladost".

V Buševec su došle i nagrade za osvojeno prvo mjesto. "Grlogasci" - DVD dobili su prvu nagradu žirija i peneze dali na našu "gradeću" Cirkvu. Na učiteljskom Fašniku u klubu 100 pijanci z Buševca bili su "najpijanci - najmaškare" i prvonagrađeni izletom u Plitvice.

I tak, trka se nastavlja. Fašnik raste i razvija se i na velikogoričkom tlu. Još nije kak v Riju, Samoboru ili v gradu Rijeci, ali kakav je, takav je, naš je, pak nam je i "najdražeši".

A o Fašniku '99 - naširoko u sljedećem broju Godišnjaka. A do tad nek Vas zabavljaju naše preštimane mažoretkinje Buševečke Kuvače i njihova pleh muzika - Okorjeli Neženje.

Ljubica Pernar-Robić

Gospodin Josip Kovačević - pisac, književnik, član Društva hrvatskih književnika (1936.) i počasni član OSS-e već godinama tjesno surađuje s Ogrankom. Njegova knjiga "Ženidba turopoljskog plemenitaša Vida Lackovića" bila je poticaj za osnivanje stalne folklorne sekcije Ogranka

DANAS OGRANAK IMA MOGUĆNOSTI O KOJIMA

SMO MI MOGLI SAMO SANJATI !

- Kako je počela vaša suradnja s Ogrankom ?

Gosp. Kovačević: Moja suradnja s Ogrankom je započela davno prije čuvene Turopoljske svadbe, koja je prema mojoj knjizi režirana, uvježbana i odigrana. No, zahvaljujući Turopoljskoj svadbi, ta se suradnja još više učvrstila i napredovala. Za taj veličanstven splet tradicije, narodnih običaja i glume, podatke i materijal sam prikupljaod svoje majke Slave i ostalih starijih ljudi iz Buševca i gotovo cijelog Turopolja, koji su se s nostalgijom sjećali starijih običaja i vremena u našem dragom Turopolju. Nastojao sam biti što vjerodostojniji, no, na žalost u takvim amaterskim predstavama često se išlo na štetu povijesnim činjenicama. Naime, u povijesti, nikad se u Turopolju nisu pripremale ovakve velike svadbe, s puno ljudi, a niti s izvedbom odjednom svih ovih pjesama, kako je to bilo prikazano u mojoj knjizi. Neke pjesme zapisane su izvan Buševca. Pokrenuo sam i novine koje su se održale još i danas, zajedno s pok. gosp. prof. Mijom Robić - koji je bio lektor prvih novina namijenjenih mještanima Buševca, te s pok. gosp. Ivanom Kos-Đonjem, koji je bio tehnički urednik u tim novinama. Naravno, govorim o Godišnjaku Ogranka, te o Glasu Buševca, koji se u ranim 70-tim godi-

nama ugasio. Prva veća novčana dotacija bila je za prvu Turopoljsku svadbu 1967. godine.

- Koji je vaš osvrt na današnju situaciju, te situaciju od prije 50-tak godina u Ogranku ?

Gosp. Kovačević: Ne može se mjeriti niti u kom pogledu današnja situacija s situacijom od prije 50-ak godina, i to prvenstveno zbog slobode kulturnog i intelektualnog izražavanja, te zbog materijalnih mogućnosti. Morali smo naplaćivati priredbe da bismo došli do novca, jer nas država od obnove "Sloga" 1950. godine, nije financirala. Tek nešto kasnije, ali sa malim novcima. Onda u Ogranku i nije bilo mnogo aktivnost, rad se svodio uglavnom samo na dramsku skupinu. Danas OSS ima mogućnosti i sredstva o kojima mi nismo mogli niti sanjati, poput velikih dotacija, toplih prostorija za sastanke, brojnih narodnih nošnji... Onda smo jedino imali puno volje, želje i entuzijazma. Danas je velik poticaj članovima prvenstveno odlazak na brojna gostovanja i to posebno u strane države. Svaki pojedinac ima u sebi neke skrivene potencijale, talente i zato svako društvo putem raznih aktivnosti treba to poticati.

-Koji je vaš osvrt na kulturnu suradnju s Hrvatima u dijaspori?

Gosp. Kovačević: Sudjelivali smo s Austrijancima, Mađarima i Rumunjima. Svi su oni meni posebno dragi, no

najviše sam emocionalno vezan za Rumunje. Možda zato jer sam bio jedan od slavne četvorice koji su napravili za Hrvatsku veliki preokret, uspostavivši kulturnu suradnju s Hrvatima u Rumunjskoj. Do prije Domovinskog rata ta je suradnja bila vrlo intenzivna i cijelo je selo u njoj sudjelovalo. Oni su jedinstven primjer, kakav se rijetko može naći u bilo kojoj državi, da nisu zaboravili svoj materinji, hrvatski jezik kada su prije oko 500 godina morali u bici za vlastiti život napustiti svoju pradomovinu. Važno je napomenuti da tu suradnju treba održavati na razini sela, jer niti jedna organizacija, pa ni Ogrank, nije veća od sela, jer ako nestane selo, nestati će i sve organizacije, pa, jasno, i Ogrank. Moram ipak napomenuti da naše prvo gostovanje izvan domovine je bilo 1968. godine, posjet Trajštu u Austriji. To je za mene bio događaj koji se pamti čitavog života. Žao mi je da se lanjske godine u povodu 30. obljetnice suradnje, nismo susreli s našim Gradišćanskim Hrvatima ni u Buševcu, ni u Trajštu.

-Možete li nam što reći o svojim novim knjigama ?

Gosp. Kovačević: Godine 1987., kako znate, izašla mi je moja šesta knjiga "Posljednji tur", a ove godine, vjerujem, konačno sam dovršio monografiju "Obiteljska zadruga plemenitih Kovačevića".

- Kada ćemo u Buševcu vidjeti praizvedbu Vašeg novog dramskog djela "Ban Jelačić piše iz Buševca" ?

Gosp. Kovačević:

Nadam se iduće ljeto u Buševcu ili negdje drugdje.

-Imate li kakav prijedlog rada OSS-e u ovoj godini ?

Gosp. Kovačević:

Navršava se 540. godina (1459-1999) prvog spominjanja sela Buševca. Mislim da bi ovo trebalo ipak na neki način

obilježiti, barem jednom folklornom priredbom i izložbom fotografija iz starog Buševca.

Razgovarala: Jasmina Vnučec

(J) OJ - BUŠEVEC

Saki od nas nekam ide, na posel, v dučan, pekaru, v školu, već nekam ide. Iti se mora će kiša pada ili sunce sije ili pak sekire curiju. I to je dobro, čovek sega vidi, doživi i preživi i pak se vrne domom i onda kad ima malo slobodnog vremena ko ja sada (ne gledi televizor, za mnoge je to svakodnevna nepropustiva obaveza posebno ako se dela o kakve skupo plaćenoj uvoznoj sapunici, a ima ih na dan po nekoliko , a z reprizami još i više.). A ke pak mene moći? Celo noć je levalo, sada još pada i onda ujutro brže - bole moraš neke posle obaviti. Ta vraža kiša, moram k pekaru po kruf ali nemrem s motorom bum zmokel (ona se prva zdigla i otišla s autem na posel i tak je već kesnila, am znate zakaj). I jo ti lepo trk s vrećicami po kruf, kad ono dojdem do Rožinca de su one lepe, visoke hiže a prek ceste voda teće, čamec bi mi trebal i ke sad. Sezul sem tenisice i drčal do pekare bos kak je god ladno. Ajde, prvo prepreku sem prešel u dva pravca a pekarica Ankica se samo smejava i mislila je da nes praf. Doma brže bole poječ sendvič i popij čaj i pak trk na bus. Ti bokca, došel sem na zavoj, a tam isti vrag, sezuj cipele, a bus samo ke ni došel. I tak vam ja siromak sednem v bus i zapitam se: Štef dragi, a koga si vraga delal u Mesne zajednici i ke sada delaš u "Ogranku" kad nisi baš nike

postigel. Ljudi su ti i tak ostali isti: mosteci su još zaštopani, grabe zamuljene i nepokošene, ograje nepofarbane rđave... Dej pusti sad to i delaj si doma nekaj pametnoga. A cure me u busu glediju (Vesna i Lili - em znate tere su to) i veliju mu: A kaj si tak osetljiv, nosi si čizme, u vrećice ko i mi i kvit. Je, lako je reći pusti se to, ali mene to nagriza i znam dok sem ono išel po Nemačke (volim prirodu) pak sem i van naselenog mesta prešetal ali nikada na sreću nis videl nikakvo smetlište ko prinami na sekemu čošku i raskrižju. Nes videl ni da ljudi otpadno ulje hitaju v grabu ili bilo kam, tam se zna red i zakon. Za Nemce važi još navek "Gesetz ist Gesetz " ali prinami to ne pali. Vraga ti j.... zakon, najčešće se čuje..

Idem vam ja tak uz naš potok Bunu. Tu sem se ko dečec pri cementu i pri Brace kupal z drugom decom i zvezšimi, zrukami smo ribe lovili, a tu i tam sem se na izvoru i vode napil. Kej se čudite, em ni to bili pred stolet, još nema ni četrdeset. Najbole sem zapamtil kad sem pod večer jednu mladu sneju i moža videl kak si pri cementu posle napornog posla jen drugomu pleća peru (ja sam se malo prikril, a oni su još i hopa - cupa delali. Bili su tak slatki!. A sada pogledajte si malo ke delate u Bunu i oko nje hitate se kaj vam doma više netreba. Naši dečki odvažaju

smetje na smetlište i to ne skupo, ali zakaj bi oni tere sam već spominjal i to malo plaćali kad su šume i pola dosta velike. Lovci, lovci, kaj vi na to velite. Imamo i kontejnere za steklovinje, ali flaše i ostale robe staklenog porjekla su na se strane. Jer kad su kontejneri tak daleko da bi čak pet minut potrošil da bi u njega štel steklovinje odvesti. Kad sem ono 1978. bili u Mesne dobili smo priznanje za najurednije mesto u Općine (onda su mi se neki slatko smejavili). Koliko dece sam već kroz "Ogranak" prepelal i ona su sveta videla, ali se to slabo odražava na sliku našeg Buševca. I pitam se, ako se to pustiš, onda bo ko i oni teri veliju "To bi trebal negdo drugi napraviti". Ako očeš neke postići onda se moraš tu i tam nekomu zameriti, ali to ti pak nejde u korist nek samo na štetu, budu ti rekli da ne kužiš demokraciju. Tak sam vam ja siromah na iglama, dok jedni ne znaju grabu očistiti, drugi na sreću s aeroplonom letiju. Onda sem se setil one izreke ke mi je vučitel Matić, isto nekad predsjednik Ogranka još u pučke škole rekao: "Pero je najjače oružje", a kej vi štovani mislite!?. Jel naslov ovog štiva bez veze ?

Vaš Stjepan Detelić - Banski

NAJMLAĐI PJESENICI U AKCIJI

MOJA DOMOVINA

Moja domovina je Hrvatska.
Ima puno prirodnih bogatstva.
Moja domovina je najljepša.
Puna je različitih boja u kojoj ima
najviše plave od Save i Drave.
Livade su pune cvijeća na kojoj
se igraju djeca.
Prema domovini osjećam veliku
ljubav i zato nikad ne bacam
papiriće po lijepim travnjacima i
ne trgam prekrasno cvijeće.
Svoju domovinu volim najviše na
svijetu.

Ana Bedek III b

SREĆA

Sreća uzima
Sreća daje

Sreću dobivaš
Al sreću i dajes

Sreća je sve
Sreća je nešto

Uz sreću dobivaš još
Samo nešto.

Ivana Žugaj III

TUROPOLJE

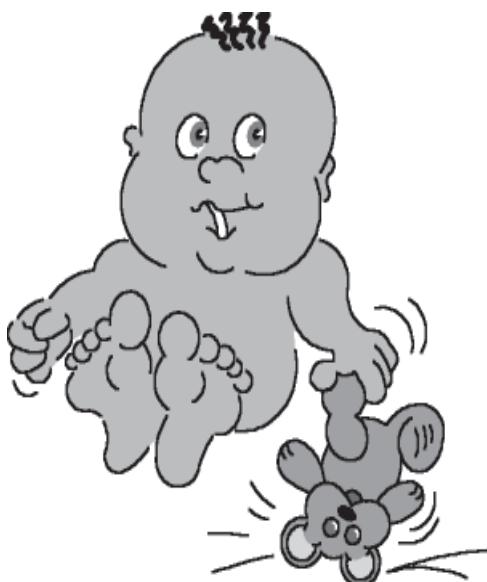
Turopolje moj je kraj
u njem živi vječni raj

Tu su malene drvene crkvice,
vesele purice, žugice, kokice.

Mladi ljudi u gradu rade,
a stari na polju kukuruz sade.

Kukuruz po polju, bažulek po
kolju,
sve to raste po Turopolju.

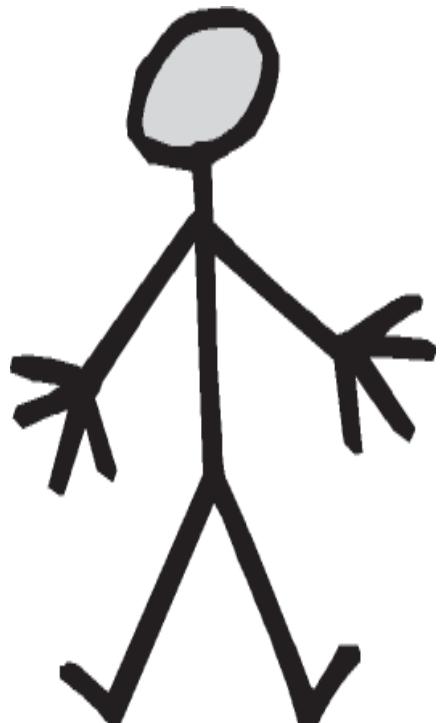
Željka Črnko VI



SREĆA

Štel sem sreću gore
met oblaki najti.
Onda sem vu jeno srce zašel,
ali sreće nigde ni bilo.
Ni den denes nis ju našel.

Ne okrećem se više
za osmehom vsakim,
tuga mi je v srce zašla.
Ni vredno sreću iskati -
ona me bu sama našla.



Dražen Kos

IN MEMORIAN 1993-1998

1. Marija (Mate) Detelić rod. Robić 1935.-1993.

Dugogodišnja članica Ogranka koja se uvijek rado odazivala svakoj aktivnosti koja je pomagala ugledu Društva. Više godina bila je uključena u kulturnu suradnju sa našim manjinama u Mađarskoj i Rumunjskoj.

2. Jana (Josipa) Robić rod. Robić 1904.-1993.

Članica Ogranka koja se aktivno uključila u rad Društva kao nosilac značajne uloge na Turopoljskim svadbama 1967., 1968. i 1969. godine.

3. Stjepan (Franje) Detelić 1928.-1993.

Nije bio uključen u rad sekcija Društva, ali je svojim članstvom dokazivao da voli Društvo.

4. Vlado (Stjepana) Kovačević 1934.-1993.

Nije bio aktivno uključen u rad sekcija, ali je članstvom dokazivao da voli Društvo.

5. Tomo (Vinko) Robić 1930.-1993.

Iako nije bio uključen u rad sekcija, uvijek se rado odazivao akcijama kada se to od njega zahtjevalo.

6. Ivan (Milana) Štimac 1946.-1993.

Aktivnim članom Društva postao je od svoje mladosti. Bio je uključen u rad dramske sekcije. Volio je Društvo što je i povremeno dokazivao materijalnom pomoću.

7. Kata (Ivana) Robić rod. Robić 1911.-1993.

Dugogodišnja članica Društva koja nije bila aktivno uključena u rad sekcija, ali je svojim članstvom dokazivala da voli rad Društva.

8. Ivan (Stjepana) Kovačević 1929.-1994.

Dugogodišnji član Društva koji se rado odazivao na svim akcijama. U mladosti je bio uključen u rad diletantske dramske sekcije, a zapažen doprinos je dao prilikom izvođenja Turopoljskih svadbi 1967., 1968. i 1969. god. Bio je uključen u kulturnu suradnju sa našim manjinama u Mađarskoj i Rumunjskoj.

9. Juraj (Đuro) Gregorec 1936.-1994.

Dolaskom u naše mjesto kao mladi nastavnik fizičkog odgoja aktivno se uključio u rad Društva. Bio je uključen u kulturnu suradnju sa našim manjinama u Rumunjskoj i Mađarskoj.

10. Josip () Črnko 1913.-1994.

Nije bio uključen u rad sekcija, ali je svojim članstvom dokazivao da voli Društvo.

11. Slavica (Mate) Kovačević rod. Robić 1929.-1995.

Dugogodišnja članica Društva, iako nije bila u sekcijama svojim članstvom je dokazivala da voli rad Društva.

12. Katica (Imbre) Bobesić rod. Črnko 1921.-1995.

Dugogodišnja članica Društva koje se u vrijeme svoje mladosti uključila u rad pjevačkog zbora.

13. Ivan (Ivana) Kirin 1937.-1995.

Kao mladić uključio se u rad dramske sekcije (Monserrata, Barun Franjo Trenk, Matija Gubec). U kasnijim godinama bio je aktivan član starije tamburaške sekcije.

14. Juraj (Ivana) Rožić 1919.-1995.

Nije bio uključen u rad sekcija Društva, ali je svojim članstvom dokazivao da voli Društvo.

15. Ivan (Vinko) Katulić 1933.-1996.

Dugogodišnji član Društva koji nije bio direktno uključen u rad sekcija. Bio je uključen u kulturnu suradnju između našeg Društva i Hrvata koji žive izvan naše domovine.

-
- 16. Mijo (Ivana) Vinter** **1928.-1996.**
Dugogodišnji član koji je u radu sudjelovao kada su pred njega bili postavljeni određeni zadaci.
- 17. Matija (Andrija) Detelić** **1926.-1996.**
Nije bio uključen u rad sekcija, a doprinos Društву je dao kod organizacije Turopoljske svadbe 1967. Među prvima se uključio u kulturnim suradnjama našeg Društva sa Hrvatima u Austriji.
- 18. Nikola (Josipa) Kos** **1945.-1996.**
U rad OSS-e uključio se 1964. god. pomažući, odnosno sudjelujući pri izradi prvog broja "Godišnjaka". Bio je tajnik Društva, arhivar, a 1967. godine sudjelovao je u Turopoljskoj svabdi u ulozi mlađenca. Život ga je odveo na rad u Njemačku, ali je uvjek s pažnjom pratilo rad Društva.
- 19. Ivan Klečić (Jeluček)** **1930.-1997.**
Bio je uključen u rad starije tamburaške sekcije. Svirajući sa tamburom u ruci završio je svoj život.
- 20. Franjo (Ivana) Kirin** **1940.-1997.**
Član koji se kasnije uključio u rad Društva. Bio je uključen u rad starije tamburaške sekcije.
- 21. Drago (Antuna) Bobesić** **1928.-1997.**
Nije bio uključen u rad sekcija, ali je svojim dugogodišnjem članstvom dokazivao da voli Društvo. Bio je uključen u kulturnu suradnju sa Hrvatima koji žive izvan naše domovine.
- 22. Tomo (Petra) Rožić** **1929.-1997.**
Od rane mladosti bio je uključen u rad Društva. Neko vrijeme bio je član Upravnog odbora Društva. Kao dugogodišnji društveni djelatnik našeg mesta svojim je savjetima pomagao rad i razvitak Društva.
- 23. Nikola (Nikole) Kos** **1909.-1998.**
Još kao dječak među prvima se uključio u rad Društva. U povijesti dramske sekcije pripada mu izuzetno mjesto. Pripada prvim glumcima iz Buševca, onima koji su prvi izveli predstave "Car i svinjar" i "Seljak i gospodin". Počasnim članom proglašen je 1973. godine. Iako je živio i radio u Osijeku, uvjek se rado odazivao kada je bio u mogućnosti na proslave i druga događanja OSS-a Buševac.
- 24. Ivica (Drage) Đuretić** **1961. -1998.**
Nije bio član sekcija, ali je članstvom dokazivao da voli rad društva.
- 25. Barbara (Janka) Črnko rođ. Katulić** **1928.-1998.**
Članica Društva koja nije bila aktivno uključena u rad sekcija. Bila je veliki simpatizer Društva, te je podrškom aktivnostima Društva doprinosila njegovom ugledu i razvitku Društva. Njezina obitelj je među prvima bila uključena u suradnju sa Hrvatima koji žive u Austriji.
- 26. Marija (Petra) Lučić rođ. Rožić** **1934.-1998.**
Dugogodišnja članica koja se u ranoj djevojačkoj dobi uključila u rad pjevačkog zabora. Svojim članstvom i davanjem podrške aktivnostima dokazivala je da voli Društvo i da mu želi što veći uspjeh i ugled Društva.
- 27. Ivan (Stjepana) Bartolin** **1983.-1998.**
Tek što je naučio plesne korake i kada je trebao pokazati svoju plesnu virtuoznost, uoči putovanja na nastup, tragičnom smrću završio je svoje zadnje putovanje.

Najstariji član društva:

Ivan (Mate) Kovačević Licitar rođ. 1910.

Najmladi član društva:

Stjepan (Marije) Robić rođ 1997.

GODIŠNJAČKOG OGRANKA "SELJAČKE SLOGE" BUŠEVEC

(za kalendarsku 1995., 1996., 1997. i 1998. godinu)

**ČETVEROBROJ 29 30 31 i 32
XXXII, XXXIII, XXXIV i XXXV**

Izdavač:

OGRANAK SELJAČKE SLOGE BUŠEVEC

Za izdavača:

Branko Črnko

Urednik:

Jasmina Vnučec

Jezična redaktura:

Ljubica Pernar-Robić

Kompjuterska i grafička obrada:

Emil Bobesić

Autori fotografija:

***Drago Kolarec, Renato Glogovčan, Željko Ljubek, Glasnik Turopolja, Foto-sekcija OSS
Buševec***

Tisak:

"TIPOMAT" Staro Čiče

Naklada:

250 primjeraka

Buševec, svibanj 1999.

Zahvaljujemo svima onima koji su nam na bilo koji način pomogli da ovaj Četverobroj ugleda svjetlo dana.

OGRANAK "SELJACKE SLOGE" BUŠEVEC

